

Juniorul...

DE CE NU S-A MĂRITAT NADIA COMĂNECI

„Ceașescu — junior / viitor-Conducător”
(cum îl alinta, răcnind, Adrian Păunescu)

Nadia Comăneci

...și adulatorul său

I-a stâlcit în bătaie pe Geolgău,
care s-a ales cu spitalizare
și sfârșitul carierei

Gheorghină Geolgău

pag. 3

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Nr. 36 • 8 — 14 septembrie • 1993 • 32 pagini — 95 lei

Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICATIILE
Flacăra

Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef **LIVIU TIMBUS**

SCANDAL CU URANIU

pag. 27

ACASĂ LA STELIAN TĂNASE

• Cărți, ambiție, dezamăgire, singurătate,
vizita săptămânală a mamei

pag. 16-17

SUPERCARITAS

La Pitești, borfășii escrochează naivii

pag. 4

Mai țineți minte TWIN PEAKS?

UN OM BIZAR: DAVID LYNCH

pag. 19

ROMÂNIA PENTRU EUROPA Astăzi:

CARAȘ-SEVERIN

Informații diverse și ghid de afaceri, în
SUPLIMENTUL DEDICAT ACESTUI JUDEȚ

pag. 23-31

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

Regele Cioabă la sesiunea extraordinară

„Aștia fură mai mult ca romii“

— Vă salut, domnu' rege Cioabă! Ce părere aveți despre ceea ce se discută acum în Parlamentul României?

— Deja se caută să se acopere toate problemele, așa cum dă zăpada pe arătură! Fiecare i-e frică de scaunul lui și nu știe cum vorbește și nu știe cum sare! Că dacă erau unii și erau stăpâni pe soarta lor, ar vorbi corect! Vedeți cum o sucește și se vede pe fața lor cum o sucește! Dacă o lasă tot așa mușamalizată, țara va pierde și peste hotare și în interior. Ce să mai spui de oamenii de jos, dacă aici la forul suprem se întâmplă, adică primu' ministru... Atunci — cine e?! Să punem femeia de serviciu prim ministru ca să poată să...

— Cine credeți că fură mai mult?

— Aștia fură mai mult! Romii fură pentru existența lor, că n-are pensii, n-are nimic, dar aștia nu fură pentru existență, aștia fură ca să-și bage bani în țările capitaliste, pentru fiică-sa, pentru nepotă-sa, pentru soacră-sa și așa mai departe. Și dacă n-are ei un SRL, atunci are cumnată-sa, frate-su! Aștia distrug la ora actuală, corupția e completă, să știți!

MARIAN GHÎTEANU ■

Opinii despre CARITAS

Deoarece „jocul“ (cu focul!) numit CARITAS înnebunește multă lume (și fenomenul se extinde și în alte locuri), le-am adresat câteva întrebări despre această „magie“ domnilor Mircea Ciomara (PNT CD) și Viorel Sălăgean (PUNR), amândoi parlamentari și economiști de profesie:

Mircea Ciomara

„Caritas va dispărea
toamna aceasta“

„În primul rând, aplicarea denumirii CARITAS acestei escrocherii este o infamie! Acest «joc» este o metodă prin care surplusul de bani în circulație este retras temporar. Deci, guvernul poate tipări hârtie multă, fiindcă o parte din hârtia asta populația — de bunăvoie și nesilită de nimeni — o varsă acolo, în acea «gaură neagră» care înghite o parte din surplusul de bani. Guvernul este chiar mulțumit de existența CARITAS-ului! Banca Națională a României face emisiune monetară mai mult decât este nevoie pe piață, ceea ce generează inflație, iar CARITAS reduce această inflație pentru un timp.

În mod cert, vor fi câteva sute de mii de oameni păgubiți, deoarece toate jocurile astea se termină la fel: în momentul în care viteza depunerilor coboară sub procentul de depășire a vitezei retragerilor, totul se prăbușește! Avem o serie de instituții de control în țară, care știu bine finalul și care ar putea împiedica să crească numărul celor păgubiți. Dacă s-ar face acest control, cel care a inițiat jocul ar trebui să intre în pușcărie! Normal, jocul va dispărea în toamna aceasta, odată cu guvernul

care-i sprijină — necontrolând ce se întâmplă acolo, fără a vedea, a se interesa, sau făcându-i propagandă.

Nu cred că este vorba de spălarea banilor din trafice de arme sau droguri. Spălarea banilor înseamnă plimbarea lor prin mai multe locuri, ca să se uite de unde provin, ceea ce nu este cazul aici. Este pur și simplu un jaf bine organizat, o escrocherie care va păgubi sute de mii de oameni! Numărul celor păgubiți va fi de șapte ori mai mare decât al celor care s-au îmbogățit. Nemulțumiți vor fi sute de mii de oameni, dar probabil nu cei din zonă, ci din alte zone — cum ar fi minierii, despre care circulă zvonul că au dus bani cu camionul! Cel care a organizat jocul, care sigur va ști cu cel puțin câteva zile înainte de prăbușirea jocului, va fi undeva prin străinătate și nu va exista nici un vinovat!“

Viorel Sălăgean

„Prin Caritas, Clujul
a smuls de la CEC
250 de miliarde

„Cred că n-o să fie o șană prea mare pentru cei care se angajează în continuare în aceste jocuri. Organizatorii jocului au luat informația foarte importantă că populația are circa 700 miliarde de lei depuși la CEC. Acești bani erau imobilizați după sistemul comunist și neprotejați imo-

triva devalorizării. Organizații jocului au trebuit să creeze un șoc atât de puternic încât acel ban alb pentru zile negre să fie smuls din brațele CEC-ului și pus în acest joc! Astfel că la ora actuală la CEC mai există doar 450 miliarde lei, 250 de miliarde fiind suma care se presupune că s-a adunat deja la Cluj! În Ardeal, unitățile CEC aproape că și-au încetat activitatea! După ce va începe micșorarea limitei de 100—150 miliarde lei aflați la CEC, se va trece la faza de eriză a jocului! Iar faza de criză înseamnă prăbușirea întregului sistem — se va sparge ca un balon! Dar și CEC va dispărea, pentru că nu s-a acomodat la rigorile economiei de piață! Este un joc al hazardului, nu este o escrocherie, raportându-l la legile actuale ale țării! Însă Banca Națională a României, care, după lege, administrează moneda națională, nu poate privi indiferentă la acest transfer de proprietate asupra masei monetare de la un stăpân la alt stăpân, pentru că e un joc foarte periculos!

Nu cred că poate fi vorba de o spălare a banilor, pentru că, din informațiile mele, poliția noastră e destul de bine «asezată», în colaborare cu INTERPOL, pe filiera drogurilor! Aceeași situație și în privința traficului de arme! Nu știu dacă Gheorghe Funar este implicat în sensul participării efective la acest joc.

MARIAN GHÎTEANU ■

Patricieni și patricieni

DI Quintus dă cu bombe

Președintele PNL a lansat miercuri o bombă; a afirmat că acum, toamna, PNL este acela care cere fuziune cu PL 1993, iar acesta din urmă vrea doar o alianță. DI Quintus este dezamăgit de felul în care a decurs prima rundă de negocieri cu partidul răzvrătiților, condus de „becherul Patriciu“ (cel pu-

țin așa și tot alintă în ultima vreme dl. Nicolae Manolescu).

Fuziunea pe care o doresc, totuși, liberalii tineri, călare pe un cal alb, ar putea avea loc, dar în continuare îi deranjează particula „național“ din denumirea partidului dlui Quintus, iar pe acesta din urmă îl cam pune pe gânduri orientarea „cam prea de

dreapta“ a „patricienilor“. S-ar putea ca fostul (o, tempora!) ministru al Justiției să se teamă că nu ar putea ține în frâu niște cai atât de năvălași. Da' chiar trebuie să-și țină-n frâu? Da' chiar trebuie să țină domnia sa frâu?

MARIA VOICAN ■

EVENIMENTE MARI ...

DEFINIȚIA CORUPȚIEI.

În a doua zi a sesiunii sale extraordinare, Parlamentul a descoperit că nici unul din vorbitori nu știe ce înțeles are cuvântul corupție. Dacă parchetul a scos de sub această acuzație marea majoritate a celor incriminați de „raportul Florică“, e pentru că, într-adevăr, acuzațiile nu se susțin: ei sunt borfași, hoți, fac trafic de influență, se sustrag obligațiilor fiscale sau cumpără, ca proaspăt remaniatul ministru Constantin Teculescu, acțiuni ieftine de la fosta Întreprindere de comerț exterior a securității, „Carpați“, spre a le falimenta scump. Dar nu sunt corupți. Există și o morală a bandiților. Când unui violator îi zici poponar acesta, pe bună dreptate, se simte jignit. E mare diferență între a da și a lua. Ca diferența dintre a fura și a jefui.

■ DEMASCARE ÎN ETAPE. În nr. 20 al revistei „Diplomat Club“, publicație creată ca să prezinte ambasadelor o imagine drăguță a României,

domnul Emilian Ijdelea, președinte — la data apariției numărului — al Agenției Române de Dezvoltare (ARD), scrie un articol, așa, ca pentru străini, patriotic în formă și optimist în conținut, despre „strategia mult mai focalizată“ a Agenției. La numai două săptămâni, după ce nu mai e președinte, ci om al muncii cu imaginea deteriorată, domnul Ijdelea dezvăluie presei, nepreocupată de viața ambasadelor, strategia, nu tocmai focalizată, a Agenției și pe guvernanta care n-o lasă să se focalizeze.

În același număr al revistei, apare, pe prima pagină, o fotografie cu niște Teocitiști sărbătorind alături de niște Virgili Radulienii, la Opera Română, Gala Națională UNICEF. Când vom vedea primul Teocitist printre amărății caselor de copii fără părinți, respectul nostru pentru biserica română va spori. Din balconul prezidențial al Operei, orice nenorocire poate să semene a decor.

■ IMINENȚA IMINENTE-

LOR. Încă de la numire, schimbarea lui Everac era iminentă. Ca și căderea guvernului, iminentă în fiecare săptămână. „Surse din interiorul televiziunii“ — zic gazetele, ceea ce înseamnă că de la bufet — dau ca sigură, și mai mult decât iminentă, schimbarea lui Paul Everac cu ziaristul Ioan Roșca. Nu știu cât de bun poate fi acesta ca director, într-o instituție unde intriga și infatuarea trec drept virtuți profesionale, dar e o minte echilibrată, de vreme ce — după doi ani de comentarii al vieții parlamentare — a reușit să nu scrie nici un articol mincinos. Performanță azi nu e să faci un bine, cât să stai drept în propria-ți ființă și să nu faci răul.

ȘMECHERII LA NIVEL

INALT. Domnul Antonie Iorgovan, care-i un domn la nivel înalt (cel puțin până vom ști care a fost înălțimea reală a „nivelelor de tranziție“), publică în „Adevărul“ un articol bazat pe un joc de cuvinte care ar avea loc și în „Rebus“, dar numai la pagina de sfaturi pentru începători: REMANIERE - INTERIMARE. Domnul Iorgovan ar fi un rebusist de frunte, dacă s-ar pricepe să pună în relație cuvintele „incompetență“ și „ineficientă“. Miniștrii demisi au fost, după definiția slameză Văcăroiu-Năstase, nu nepotriviți pentru o asemenea funcție, ci doar „lipsiți de randament“. Rezultă că randamentul poate fi măsurat corect doar prin numirea unui bleg în scaun ministerial. Astfel vom ști și câți blegi la km pătrat are țara.

UN SUCCES NAȚIONAL

PESTE HOTARE. Tot în „Adevărul“ — și încă pe „a-n-tăia“ — Nicolae Militaru jubilează la știrea că morții (22 la număr anunțați de a-

gențiile de presă ca fiind „români găsiți într-un container“), nu sunt români și nici morți. Adică, zice pe dedesubt și cu neasemuită satisfacție patriotică domnul Militaru, prea ne cred alții prosti. Dragă domnule Militaru, cei 22 de necăjiți din containerul portughez n-or fi ei români și nici morți, dar cei 420 de români, nimeriți la Montreal cu containerele, există. I-am văzut cu ochii mei, am interviuri cu ei, le-am scris niște cereri de ajutoare. Și, ce-i dramatic, nu e faptul că sunt 420. Aceștia sunt doar cei care au ajuns cu viață. Nimeni nu va ști niciodată câți s-au ascuns în containere și au fost găsiți morți în largul Oceanului Înghețat de Nord. Așa e calculul la „containeriști“: se inventariază numai viii. Să știți, domnule Militaru, că deși cei 22 nu sunt un eșec al guvernării F.D.S.N., miile de disperați, care fug cu containerele peste Ocean, jucându-și viața pe o carte — și ală săracă — reprezintă un eșec.

TUDOR OCTAVIAN ■

... EVENIMENTE MICI

Declarație a dlui Petre Roman

Tara arde și noi facem remaniere la... Sport, Cultură... Un guvern adevărat, reformist, remania în domeniile sensibile, iar nu acolo unde, oricum, oamenii s-au cam descurcat și singuri.

Din punctul de vedere al Partidului Democrat, remanierea este subtilă, anemică și nesemnificativă. Iar din perspectiva legalității acestei remanieri, în opinia dlui Victor Babiuc, este neconstituțională, deoarece componența

Guvernului este supusă întotdeauna aprobării Parlamentului, ceea ce nu s-ar prea putea spune despre ultima mutare a primului ministru. Și toate aceste schimbări au loc tocmai acum, când tot remanierea se discută să se discute cazurile concrete de corupție din cele mai înalte sfere ale vieții publice românești. Dar Puterea le acoperă precum pisica...

Di Petre Roman a ținut să dea publicității o declarație în care cere Parlamentului să ia în discuție raportul Petromin-Forum Maritime, dar și un al doilea raport privind afacerea Airbus, cumpărarea vagoanelor moderne de călători și adoptarea de către guvernul Roman a hotărârii de dare în folosință a unor terenuri din București pentru construirea unor edificii de interes public. Declarația a devenit oficială și pentru parlamentari luni, 6 septembrie 1993, când a fost citită în plen. Di Petre Roman consideră că numai prin dezbatere publică se va putea ajunge la aflarea adevărului și se vor putea opri speculațiile jignitoare din mass-media.

un al șaptelea scenariu. Care ar fi următorul scenariu, cum ar arăta el?

— Sunt destule, eu aș dori să vă spun că există și „un scenariu pregătit, după părerea mea, legat de moțiunea de cenzură. După moțiune, există pregătite și niște scenarii legate de accelerarea unor revendicări salariale, chiar degeaba nu stăm!”

Având în vedere supraproducția aceastei de scenarii, să vedeți ce de filme pline de suspans o să vedem toamna aceasta!

MARIAN GHÎTEANU ■

MARIA VOICAN ■

Afacerea PETROMIN

Scrumiere multifuncționale și lambriuri electronice

Analizii și observatorii scenei politice românești au la dispoziție, de câteva zile, o nouă ocazie de a face conexiuni surprinzătoare și de a construi ipoteze neobișnuite, apropiindu-se de înțelegerea reală și explicarea cât de cât completă a afacerii PETROMIN, cu tot cortegiul ei de dedesubturi, culise și personaje misterioase, care FAC POLITICĂ și nu doar pur și simplu afaceri. Iar politica pe care o fac...

În cursul săptămânii trecute, a răsarit din neant „figura luminosă” (că doar e membru de onoare al FDSN-PDSR!) a generalului grec Nikos Grillakis. Chiar general? Chiar general! Chiar așa? Chiar așa! Și ce fel de general? Păi, de-ăla care ascultă telefoanele omului, care are treabă cu scrumiile multifuncționale și e mare amator de lambriuri electronice prin hoteluri și restaurante de lux; un fel de Popescu-Spionu, care locuiește cu un etaj mai sus, după cum ne învață bancul acela cu agenți secreți. Dacă informațiile apărute până acum în presă se confirmă și bravul general e implicat în afacerea PETROMIN, atunci e lată rău! Deci, cetățeanul grec Grillakis — și nu un simplu cetățean, ci unul mai „complicat”: general de servicii secrete, consilier al lui Constantin Mitsotakis pentru securitatea națională, demis (dar căzut tot în picioare, precum pisicile „aristocrate”) și cercetat în justiție pentru ilegalități și abuzuri — deci, problematicul personaj ar fi stăpânul din umbră al lui Katounis, acesta din urmă nefiind nimeni și nimic în marile afaceri și în politică. Bineînțeles că „iepurășul”, galonat și bine scolit (se zice că de către Mossad), neagă că ar avea legături cu cetățeanul american de origine palestiniană Taher (alt implicat în afaceri), care are drumuri bine bătătorite la Kremlin și pe strada Liubianka; neagă, de asemenea, orice legătură cu Katounis și orice implicare în combinația PETROMIN-FORUM MARITIME.

Mossad, palestinieni, americani, Kremlin și KGB, armatori, generali și servicii secrete grecești și pulpana lui Mitsotakis te ia cu frig și te apucă amocul! Biata noastră flotă! Și bietul domn Văcăroiu! Cum a sărit el ca mușcat de șarpe „N-am fost, nu cunosc, nu știu, nimic n-am văzut!” Ne și miram, de unde atâta anvergură pe bietul conu' Văcăroiu?! Că el mai mult cu creșterea producției și alte cele...

Generalul Nikos Grillakis declară că lubește foarte mult România — facem o mică pauză ca să ne ștergem delicat la ochișori și să ne suflăm cu blândețe năsul, așa... — și a făcut o mare donație unui spital din Craiova; prilej pentru care alt „onorific”, inegalabilul domn Oliviu Gherman, aduce din nou pioase prinoase...

De fapt, fondul afacerii e politic și este explicabil de ce se ferească toți ca dracul de tămăie să-și recunoască implicarea. S-a pără că este vorba de una din componentele planului strategic de construcție a zonei balcanice din Europa de mâine, dar nu chiar așa cum o vrea Europa însăși, ci așa cum o cere (cu acordul americanilor?) pofta rusească de a juca un rol zdrobitor în această Europă. Să facem conexiuni: Rusia e o țară ortodoxă și, în panoplia politicii sale globale multiseculare, panortodoxismul a reprezentat deseori un instrument supradimensionat; să-i fi venit rândul din nou la „folosință sigură, succes garantat”? Apoi, Grecia este și ea o țară ortodoxă, ba chiar singura de acest fel din Piața Comună; și-și caută de mama focului, primprejur, frații întru evlavie. Iar legăturile spirituale se construiesc, printru altele, pe baze economice, mai mult sau mai puțin ascunse. Și, în plus, cine spunea că „Secolul 21 va fi religios sau nu va fi deist?”

Să așteptăm și alte dezvoltări.

EUGEN CHIROVICI

Scenarită la vârf

• Di Văcăroiu a depistat până acum șapte (și încă altele „pe țeavă”)

În cadrul conferinței de presă care a avut loc vineri trecută, referindu-se la recenta moțiune depusă de opoziția parlamentară, dl prim ministru a declarat, printre altele: „(...) dacă vreți, această moțiune considerând-o un al șaptelea scenariu (...)”. Cât privește dezbaterile în Parlament a Raportului preliminar referitor la corupție, dl Văcăroiu a adăugat: „Dezbaterea a fost pur și simplu un joc, un scenariu”. De aceea am avut curiozitatea să știu cum vede viitorul:

— Dle prim ministru, ați afirmat că moțiunea ar fi

Să râdem albastru

Soluția Văcăroiu: un minister al grevelor

Domnul Nicolae Manolescu a făcut cunoscut, cu umorul ce-l caracterizează, că românii au reușit cea de a doua premieră mondială de la Marea Zăpăceală din Decembrie încoace: prima ar fi aceea că a avut loc, în România, o Revoluție cu terorism fără teroriști, iar cea de a doua că, nici mai mult nici mai puțin, avem corupție fără corupți. Sau se acceptă că există fapte de corupție și atunci ar cam fi timpul să-i arătăm cu degetul (și cu cătușele) pe câțiva dintre ei (cel mai reprezentativ), sau acceptăm că nu există nici un caz de corupție și atunci înseamnă că noi am atins deja ultima fază a comunismului: Paradisul pe Pământ, cea mai bună dintre lumi etc.

Orice om cu ceva carte știe că, pentru a fi anchetată, o persoană trebuie să aibă același statut ca și ceilalți semenii ai săi, deci să i se ridice imunitatea parlamentară, în cazul în care este un astfel de funcționar public superior.

Or, cele câteva personalități publice acuzate în raportul generalului Florică nici măcar nu au fost suspendate din funcție pe perioada cercetărilor Parchetului, iar comunicatul cu privire la nepunerea lor în urmărire penală a apărut cu cea mai mare viteză.

Președintele PAC a sugerat, prin intermediul presei, domnului Văcăroiu să facă bine și să înființeze un minister al grevelor, pe care să le declanșeze și să le oprească după tipicul vechi deja rodat, referindu-se la înăbușirea grevei celeristilor și la faptul că la Brașov, până miercuri la prânz, cel puțin, liniile telefonice cu țara erau încă... în aer. Și nimeni nu știe nimic: Romtelecom dă din umeri, SRI-ul nu aude, nu vede, Guvernul habar n-are... Iar mecanicii de locomotivă învață, probabil, telepatia.

MARIA VOICAN ■

Greva mecanicilor de locomotivă și eventualitatea unor alegeri anticipate

• Recentă grevă a muncitorilor de locomotivă are un caracter strict economic și de etapă sau amorsează situații mai complexe? Dacă da, când și cum se vor manifesta în continuare astfel de „răscoale”?

• Credeți că vor fi, totuși, alegeri anticipate?

ADRIAN SEVERIN — vicepreședinte PD (FSN):

• Cred că recente evenimentele au un caracter mai complex, ele sunt actiuni de revoltă ce depășesc sfera strictă a economiei, spre a da expresie unor frustrări. Există o lipsă de perspectivă a cetățenilor, o sărăcie globală, dar nu exclud nici posibilitatea unor manevre de culegere a anumitor factori de putere, pentru că tensiunile sociale existente, acumulate, ar putea da naștere unei explozii. Este un fenomen foarte complex și de aceea nu are doar un caracter strict economic. În continuare, dacă politica actuală nu se va schimba, imi este teamă că vom asista la explozii sociale fără precedent.

• Eu cred că alegeri anticipate nu vor fi, într-o perspectivă apropiată. Și mai cred că nu are nici un rost ca ele să se țină. Alegerile anticipate pleacă de la apariția unei instabilități majore, de care la ora actuală nu avem nevoie.

NICOLAE TARANU, vicepreședinte PAC:

• Sunt și acum speriat de virulența cu care s-au manifestat mecanicii de locomotivă. Aceste mișcări au avut un caracter politic și ar putea să izbucnească din nou, cu intensitate și mai mare. Contractele colective de muncă se vor negocia în continuare în multe sectoare ale economiei și vor crea din nou, cred, frământări. Grevele reflectă

o stare de nemulțumire a societății față de forma în care guvernul gestionează problemele economice și pe cele privitoare la scăderea nivelului de trai.

• Este o problemă care ține de partidul de guvernământ și noi nu avem informații asupra intențiilor lor. În mod normal, remanierea guvernamentală este insuficientă, vizavi de amploarea crizei economice existente. Mădăria în care guvernul rezolvă problemele este inadecvată. Convenția Democratică ar avea un cuvânt greu de spus. După noi, trecerea la o adevărată economie de piață are un corolar parlamentar: o schimbare legislativă profundă.

IIORIA RUSU, președinte PL '93:

• La prima dvs. întrebare, conflictele de muncă din ultimul timp au avut un caracter strict economic. Există motive suficiente la ora ac-

tuală, cum ar fi scăderea nivelului de trai, creșterea inflației și altele — care să ducă la noi revolte.

• După părerea mea, singura rezolvare fără compromisuri ar aduce o alegeri anticipate, dar așa ceva este greu de prevăzut. Dorința actuală a puterii este menținerea actualului prim-ministru până la iarnă.

IOAN BĂRBUS, vicepreședinte PNTCD:

• Revendicările salariale au fost normale. Pentru sfârșitul anului, pentru la toamnă, nu pot să-mi exprim poziția cu privire la această problemă. Ea intră în competența sindicatelor. Oricum, dacă vor izbucni așa zisele „răscoale”, vor fi amorțite foarte multe aspecte.

• Cred că este o problemă la discreția președinției...

CSABA TOKÁCS, președinte executiv UDMR:

• În primul rând, consider că efectul grevelor (sau al răscoalelor, cum binevoim a le numi) este contradictoriu. N-aș vrea să dau și nici nu pot să dau detalii asupra mecanismelor ce declanșează aceste „răscoale”. Aici sindicatele sunt cele care decid și hotărăsc soarta salariaților

nemulțumiți sau manipulați. Nu pot da un răspuns precis pentru viitorul apropiat.

• Vedeți, Guvernul României poate decide dacă simte în stare să soluționeze problemele economice și sociale cu care ne confruntăm. Personal, cred că actualul executiv are puterea de a rezista până la sfârșitul anului. Când va veni iarna, lucrurile se vor schimba.

RADU GHIECIU, secretar PSDR:

• Este greu de prevăzut cum va evolua situația în toamnă. Grevele ce au avut loc până acum, nu pot fi judecate total. Sunt mari diferențe între grevele minerilor ale mecanicilor de locomotivă, sau ale drumarilor. Ele puteau fi prevenite de guvern și pot fi și în continuare stopate. Deci, rămâne în atenția executivului de a le preveni. La ora actuală nu pot pronostica apariția pe viitor a unor asemenea evenimente total neplăcute.

• Nu am un punct de vedere bine structurat. Vor avea loc cât de curând negocierile ale Convenției Democratice și după ce vom aborda încă o dată, profund, această problemă, mă voi putea pronunța.

DAN CIUCIUCU ■

La Pitești, cu legitimații false, borfașii escrochează naivii

• Ei mizează pe puterea de penetrare a presei • Din fericire, au fost prinși de poliție • Escrocheriile, însă, continuă la scară mare • În 6 luni, bugetul României va fi în mâinile lui Stoica și Negruță!

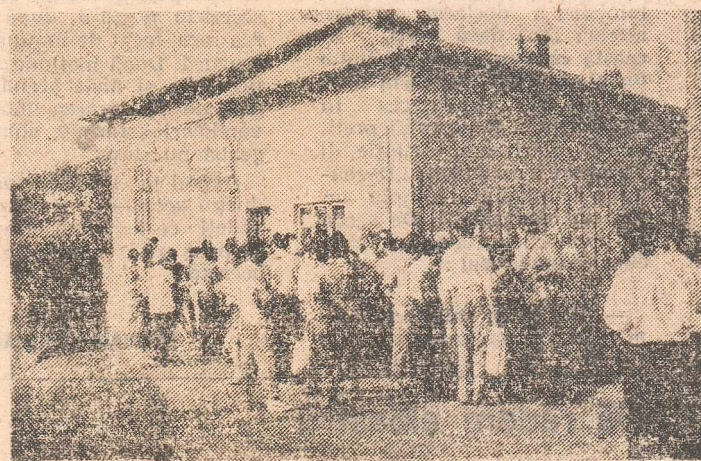
Așa cum v-am promis în numărul trecut al revistei noastre, revenim acum cu noi amănunte privitoare la S.C. Philadelphia S.A. din Pitești. Ceea ce am aflat acolo nu va crea în mod sigur mai multă încredere în rândul miilor de oameni care dau buzna, se înghesuie și se calcă pe picioare pentru un

Cu toții, ca în corul antic, mai aveau puțin și strigau (pe un ton... nu tocmai politeos): „Mai lăsați-ne dracului în pace! Poate e om la locul lui. Voi nu vă luați banii decât dacă faceți rău oamenilor?”

Circulând prin Pitești, am fost informați că acest Ion Negruță a mai avut două ten-

în orașul de pe malurile Argeșului.

Zvonurile în Pitești sunt nenumărate. Se afirmă că Ion Negruță ar fi sprijinit de Securitate, S.R.I., Primărie, Prefectură etc. Mințile înfierbântate își dau chiar cu părerea că Guvernul ar fi pus la cale acest joc, pentru a contrazara efectul celui din Cluj. Indiferent cine ar fi în spatele acestei afaceri, un singur lucru este cert: la Pitești se fură, se escrochează și se înșală și așa la scară mare. Zilnic, oamenilor de bună credință li se fură milioane! Metodele sunt multiple. De la tiganii cu șisuri, care taie gențile de vinilin ale doamnelor cu „sarmale” în cap, până la — mai nou — prezentarea de acreditări și legitimații de ziariști, toate false. Acești nou-veniți în branșa escrocilor folosesc o metodă ceva mai convingătoare. Mai zilele trecute, un tânăr cu o față bonomă i-a pretins unui „rândas” 5.000 de lei pentru a-i facilita înscrisura la joc. El s-a dat drept redactor la un ziar de mare tiraj. Acest „Dă” a luat buletinul victimei și 60.000 lei, după care a dispărut. A fost prins de poliție la scurt timp după aceea.

La 40° C, credulii cu sacose în mână mai speră în marea plăcere a vieții lor

Lui Doru, o altă victimă a Caritasului piteștean, i s-au furat din buzunar peste 250.000 lei. Dacă acești borfași își aplică meseria la drumul mare, există și cazuri mascate. Astfel, mai mulți cetățeni ni s-au plâns că au fost escrocați de chiar corpul de pază a firmei. Înregistrările pe bandă magnetică și fotografiile sunt o mărturie a afirmațiilor lor. Oameni care

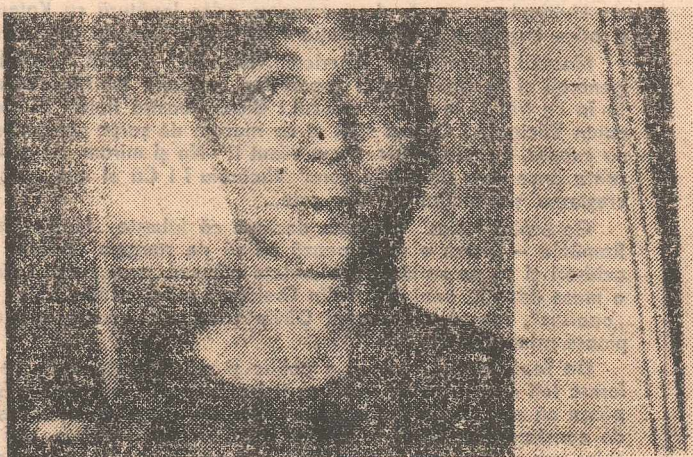
ar trebui să fie de încredere pretind sume ce variază între 15 și 25 de mii pentru înscrisura pe liste. Suma pretinsă de ei este direct proporțională cu cea care se cere depusă. Acestora, din urmă, poliția, practic, nu are ce să le facă, pentru că sunt de-ai lor. Unele guri rele spun chiar că sunt mână în mână.

May deunăzi, un bărbat din Slatina, care dăduse 25.000 lei unui bodyguard, se plângea că nici numele pe listă nu i-a apărut și nici banii înapoi nu i-a văzut. De fapt, o vorbă din popor spune că totuși se plătește. Prostia, în primul rând. Pentru prosti nu există legi care să i apere.

În fond, problema Piteștiului este una mult mai gravă. Dacă acest „joc de intrajutorare” va funcționa precum cel din Cluj, după parerea unor matematicieni, putem fi siguri că în cel mult 6 zile, întreg bugetul de stat al României se va afla în mâinile a doi particulari: Ioan Stoica și Ion Negruță.

Și dacă i mai dam și foto lui Katounis, propun să ne mutăm în Iună.

MADALIN PREIU ■

„Dan”, unul din ziariștii care trag tepe piteștenilor, acum puțin deformat din cauza bătailor primite de la contribuabili

loc privilegiat în fața porții „Caritasului II”.

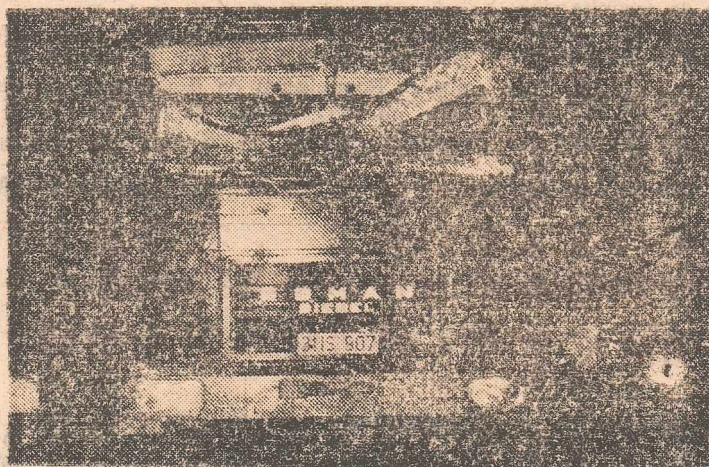
Ion Negruță a creat în urmă cu trei săptămâni un joc de intrajutorare, după modelul „Caritasului” clujean (dacă o fi sau nu după acest model, om trăi și om vedea). Mizează, probabil, pe vorba lui Brucan: „Stupid people” (da mulți!). Ei dau năvală cu tasca plină de bani la poartă de fier forjat de pe strada Dumbravei, nr. 38.

Dacă la Cluj-Napoca, Ioan Stoica și-a creat o microarbitrată, formată din bătași șomeri și mentine cât de cât ordinea, la Pitești, debandada este în floare.

Ce e mai interesant de aflat este că, intervievați de reporterii noștri, „rândasii” au declarat că habar n-au cine este patronul, nici ce a făcut până acum și nici nu-i interesează.

tative de îmbogățire, tentative ce au eșuat lamentabil. Se vehicula, la un moment dat, ideea că și-a strâns capital pentru înființarea societății după ce, vreo trei ani la rând, a jucat „Alba-Negra” în fața hotelului Muntenia. Acum, în Pitești, toți „Alb-negriștii” de pe vremuri sunt patroni. Așa cum au mizat cândva pe prostia semenilor lor, așa și acum, unii dintre ei își continuă „opera de binefacere”

Escrocheriile și spargerile nu au loc numai în fața Caritasului II. Ele se extind până în centrul Piteștiului. În imagine, rămășițele unui Roman Dias-I, chiar în fața hotelului Muntenia

ATENȚIE. CETĂTENI!

NU CONSUMAȚI ACESTE PRODUSE:

■ SPICUL SA, magazinele 71 și 75, Pitești, pentru depozitarea pâinii în lăzi murdare.

■ MAGNOLIA SRL Bistrița, pentru oferirea spre vânzare a unor produse de patiserie cu gust și miros de mușgăi.

■ FEDERALCOOP, maga-

zin de prezentare, Bistrița, pentru comercializarea produsului balva cu termen de valabilitate expirat.

■ APOLO SRL Sfântu Gheorghe, pentru comercializarea produsului alune (import Turcia) râncede.

■ TOVANI SRL Cluj, pentru comercializarea produsului înghețată de fructe alterată.

■ INDUSTRIA LAPTE-LUI SA Tulcea, pentru comercializarea produsului brânză telemea de vacă cu deficiențe calitative de neacceptat: miros și gust modificate, umiditate ridicată.

■ EGRETA SRL Cluj, pentru utilizarea produsului praf de înghețată alterat. Această „materie primă” fusese

se livrată de SC „SANGELAI” Satu Mare.

■ COMMIXT SA, bulet nr. 10 din Primăria Urziceni, pentru expunerea spre comercializare a produsului cârnați de porc afumați cu valabilitate expirată.

■ Alimentara ORIZONI, aparținând de SC COMMIXT SA Urziceni, pentru comercializarea produsului unt de masă fără certificat sanitar veterinar.

■ BLECOL-COM SRL Gheorgheni, pentru comercializarea unor preparate din carne cu valabilitate expirată.

■ GECO SRL Reșor de Vede, pentru comercializarea, fără autorizație sanitară și sa-

nitar veterinară, a preparatelor din carne.

■ ALCOM SA Brașov, magazin nr. 1, pentru vânzarea produsului salam, cu termenul de valabilitate expirat.

■ LUCA SRL Brașov, pentru vânzarea preparatelor de carne alterate.

■ OMACON SRL Urziceni, pentru comercializarea produselor pastă carne cu ficat și ruladă ialomiteană, cu valabilitate expirată.

■ MGM & SRL Sibiu, pentru comercializarea produselor lactate (brânză de vaci proaspătă, brânză de vaci cu smântână) și din carne (salam de vară, salam Poiana) fără elemente de identificare pri-

vind data fabricației, termenul de valabilitate, produsul etc.

■ ANACOM SRL Sibiu, pentru comercializarea produselor din carne: salam de vară, parizer, ciolane afumate, fără elemente de identificare și păstrate în condiții igienice necorespunzătoare.

BRANDUSA NICOLAE ■

Cil timp amânăm aplicarea sim de a drapului „stimulativ”, aceste acțiuni de încălzire a legislației în vigoare se pot „dezvolta” nestingherit, punând în pericol sănătatea consumatorilor mai puțin vigilenți.

Durerile privatizării

Muncă pe brânci, salariu pe sponci, umilință, insecuritate, toate într-un singur nume: MAX

Vrei să-ți duci prietena într-un loc agreabil, unde se ascultă cea mai bună muzică, unde cele mai tinere vânzătoare în cele mai scurte fusete îți oferă cele mai gustoase produse de gen? Du-o la MAX!

Localul, cu adevărat agreabil, are doi patroni, un bărbat și o femeie. Femeia, dna Gabriela Sava, este de părere că cel mai neplăcut aspect al condiției de patron este „munca cu oamenii”. Bărbatul a precizat că cele mai nesuferite sunt impozitele. Amândoi au declarat că prestează în cadrul firmei o muncă nere-munerată: „Noi muncim degeaba aici. Nu luăm nici un ban”. O părere asemănătoare au și angajatele firmei. Și atât de ce. Aceste tinere cu zămbetul pe buze, curățele și goluțe, sunt victimele unor speranțe rapid înșelate. „Pe asta cred că o s-o dau afară mâine” (este vorba de fata care ne servește), spune dna

Sava. „De când lucrează?”, întreb. „De două zile”.

Fetele sunt în permanență proaspete. Nu au timp să „se treacă”. Termentul orientativ de probă, de o lună de zile, este în realitate mult mai scurt. O hârtie, prinsă în geam încă de pe vremea când pizzeria s-a deschis, anunță că firma angajează tinere fete pentru postul de vânzătoare. Se fac în permanență angajări și concedieri. Firma nu concediază doar salariul ordinar, ci și directori (are doi; câte unul de fiecare patron).

Avantajul unei asemenea proceduri este că munca angajatorilor fluctuanți poate fi exploatată fără a plăti impozitul către stat. În același timp, se se da aspirantului iluzia că este într-o competiție acerbă și că trebuie să dea ce are mai bun. Da, dar zadarnic. Iată declarația uneia din numărările fete care au dat atâtea bătaie de cap patroanei de la MAX:

„Munceam de dădeam în brânci. Nu suporta să ne vadă stând. Ne pune să ne rușăm de trei ori pe zi și trăiam în permanență cu impresia că sunt o infractoare. Umilitor nu era că mă pune să spăl pe jos de fiecare dată când un client strănuta, ci felul în care o făcea. Cu un fel de desconsiderare. Cred că asta era cel mai umilitor. Aveai sentimentul că nu face mare deosebire între tine și cârpa de scuipați. După o săptămână mi-au zis: perioada de probă s-a terminat. Așteptați răspunsul acasă. Am primit 2000 de lei, din care mi-au oprit bani pentru tăvile furate. Nu de mine, Doamne ferește!”

Pizzeriei MAX i s-a dus buhul. Din ce în ce mai puține fete se lasă păcălite. Patronii, însă, nu se lasă nici ei: sunt hotărâți să încerce cu elevele de la Liceul Economic din localitate. Păi, te pui cu perseverența (ne)omului?

MARIAN MARIN ■

Despre una, despre alta, din Craiova

Țiganii în cursă

Practico, de la un timp, unii dintre țiganii ce locuiesc în Craiova au început să confunde acest oraș cu propria lor cocină. Evident nu lipsese nici actele reprobabile comise de acești indivizi, la care noștrii de lege este extirpată din fașă. Iată numai câteva exemple din nolanul faptelor antisociale, al căror autori sunt țiganii:

Laura Bărbulescu și Laurențiu Chivăran au spart mai multe autoturisme de pe raza orașului Craiova, subtilizând nenumărate radiocasetofoane și alte bunuri. ● Florian Bălțeanu, tot din Craiova, se „experimentase” în devalizarea locuințelor, iar noaptea tuciuriul se metamorfoza în găinar, furând cu nemiluiță găinile de prin ogrăzile oamenilor. ● Concitadinul său, pe nume Florin Durac, avea o altă pasiune: vizita cu multă osârdie o serie întreagă de unități comerciale, afișând o figură de om interesat, după care, la momentul potrivit, dădea lovitura, furând tot ce-i cădea în mână. ● Ștefan Alecu, Petrică Călin și Marin Zamfir aveau în sânge morbul tâlhăritului, ajungând până la dezbrăcarea unor oameni pașnici sub amenințarea cuțitului. ● Comportamentul violent al țiganilor din Craiova a culminat cu o faptă ieșită din comun, când un grup de romi, în perimetrul restaurantului „Selenia”, a asasinat într-un mod bestial pe craioveanul Sile Popescu. ● De asemenea, frumoasa plantație de ploi de pe malul Jiului a fost pur și simplu devastată de către hordă de țigani ce locuiesc în cartierul „Lumea Jiului”.

Nefericirea cea mare constă în faptul că, pe timp ce trece, actele reprobabile comise de țigani proliferază cu repeziune. Locuitorii cinstiți și pașnici ai Craiovei se întreabă cine-i va opri din cursă.

Tâlharii mascați fac ravagii

Ca și cum n-ar fi fost suficientă seceta apocaliptică abătută cu „dărnice” nefirească peste satele Doljului, Dumnezeu a mai „pripocit” o parte din așezările rurale ale acestui județ cu un alt necaz și mai păgubitor: tâlharii mascați.

Astfel, în ultima perioadă de timp, satele învecinate Bărbos și Gogoșu, din județul Dolj, au devenit ținta unor bande de tâlhari mascați, care jefuiesc în special bătrânii și femeile singure. În satul Bărbos, tâlharii mascați au jefuit proprietatea familiei Condeescu și s-au volatilizat fără probleme, rămânând o enigmă. De asemenea, în satul Gogoșu, cu puțin timp în urmă, la miez de noapte, alți tâlhari mascați au pătruns prin efracție în casa octogenarei Ioana Dondoc, având același mobil, jaful. Șansa bătrânei a fost că, prin alertarea tuturor vecinilor, i-a determinat pe tâlhari să se lase păgubași și să o ia la sănătoasă, rămânând și aceștia neidentificați (cel puțin la ora când scriu aceste rânduri).

Dar cel mai mult îi intrigă pe cetățenii celor două sate

aparitia polițistilor, care nu se implică așa cum le-o cere profesia. Acest lucru este o altă problemă, ce generează mari dureri de cap.

ION CEACARU ■

Mafia piețelor

Poliția confirmă cele semnalate de FLACĂRA

S-au luat măsuri

● Către redacția revistei „FLACĂRA”

Publicația dumneavoastră, în numărul din 14 iulie a.c., inserează în articolul „Santajul” situația constatată de redactorul Dan Gheorghe în Piața „16 Februarie”.

În legătură cu aceste aspecte, din primele verificări a rezultat că, în cea mai mare parte, se confirmă.

Ca urmare, Inspectoratul General al Poliției, împreună cu Poliția Capitalei, a organizat o acțiune în zonă, ocazie cu care au fost constatate 105 încălcări ale prevederilor legale, printre care 28 contravenții, aplicându-se amenzi în valoare de 2,77 milioane lei și s-au ridicat, în vederea confiscării, bunuri însumând 1,12 milioane lei.

Ziua-n amiaza mare, așteptând autobuzul

ULUITOR!

● „Ridici fusta — vezi chiloții — faci contractu”

Doisprezece țigani — copii, femei, bărbați — se învârt prin stația de autobuz, negăsindu-și locul sau direcția de mers, ținându-se ca oile unul după altul și certându-se. La un moment dat, un puști se desprinde din grup și se apropie, ca pisica de vrabie, ajungând în spatele unei domnișoare singure. Cu o mișcare fulgerătoare, țigănușul îi ridică fusta, apoi se retrage, pentru a scăpa de reacția victimei.

„Îl învăț ce-i aia muieră”

„Da, bă, io l-am pus să ridice fustili, ca să știe și ei ce-are aia acolo...”. Țigănușul în cauză are 11 ani și spune că nu e prima oară când face așa ceva, că a mai făcut la fete „care le-a plăcut și pe urmă le-a luat tata acasă”. Puștiul n-a făcut niciodată așa ceva țigăncilor, „că mă bate țigani”, la care ta-su adaugă: „La țigani nu merge, că sare cu cuțitu’, da’ românii nu zice nimic...”.

O nevestă și mulți bani

Bălă Ion — tatăl țigănușului — se „plânge” că are mulți bani și „omu” când are bani, are și necazuri. Povesteste despre nevestă-sa, care îi aruncă-n cap cu ce n merge, pentru că nu-i ies niciodată „afacerile” cum trebuie. Are șase copii, două soacre, un frate „bolând” și două surori curve. De copii nu-i pasă.

sa „descurcă”, „face toți pa handicapații și câștigă banu”, că lumea e proastă și dă”.

„Când le aducea acasă pe fetele aia, care le ridicam io fustele, tata mă chema și pe mine să văd cum le face, ca să învăț...”. Țiganca-mamă e „de acord” cu ce face bărbat-su, la șazece de ani, neavând încotro, „că bagă cuțitu-n mine, dacă zic ceva”.

Cea mai profitabilă afacere

Țiganca-mamă are plăcerea să fie de acord cu una dintre afacerile soțului: femeile sunt „agățate” de „copilul” Bălă Vasile, care le ridică fustele, după care intră în acțiune tatăl, ducându-le acasă pe cele „poficioase”, unde le propune afacerea: să lucreze pentru el, făcând trotuarul. Așa și-a făcut Bălă Ion o „companie de curve”, despre care nu vrea să vorbească.

Racolarea femeilor de consum se face în plin centrul Capitalei. Sunt bune pentru trotuar atât puștoaițele, cât și „găinile” bătrâne. Primele care cad în plasă sunt femeile cu situație materială precară sau, altfel spus: prost îmbrăcate, pe care țiganii le conving ușor. Începi să te întrebă ce rost mai are votarea legii prostituției, că treaba merge oricum! Pești să fie, că balta e plină...

DAN GHEORGHE ■

Snegur și gândirea bilingvă la trilingvi

Eu pe Snegur îl înțeleg. De aceea, nu-l critic. Dacă ar sta mai departe, de pildă, la Kiev, nu la Chișinău, nu l-aș înțelege și l-aș critica aspru. Un om pe care-l ai, într-un fel sau altul, aproape, îți influențează deciziile, chiar și când faci eforturi ca să-ți păstrezi intacte criteriile de viață, felul de a gândi. Acest lucru îl exprima foarte bine un soldat francez, care se nimerise, câteva zile, în aceeași celulă, cu un soldat neamț, adversar de război. „Trebuia să-l lichidezi”, i-a zis franțuzului un camarad. „Pe neamțul împuști când îl vezi la două sute de metri” a răspuns soldatul. „E un nimeni. Tragi și cade o umbră. Nici nu auzi când cade. Dacă stai de vorbă nițel cu același om, îi vezi chipul, i-l ții minte, discuți despre familie, copii, e om ca și tine, nu-i ceva care mîscă la distanță. Nu-l mai împuști. De la distanță, ești soldat. După ce cunoști obiectul muncii, te simți criminal”. Eu mă simt criminal, ori de câte ori trebuie să-i judec deciziile lui Snegur, deoarece gândesc în limba română și simt tot în limba română. Snegur — ca mulți moldoveni de peste Prut — simte românește, e convins că simte moldovenește, dar de gândit, gîndește în limba rusă. Când se exprimă în graiul său mornit, de activist educat să nu spună niciodată adevărul, Snegur e ca un translator la a patra mână: cugetă invers decât spune, din cuget traduce în rusește, din rusește simtește în moldovenește, după care face ultima traducere, în românește. Odată a și zis-o: „Acum vorbim cu toți ca bucureștenii”. Snegur are conștiința faptului că și bucureștenii e o limbă. Când fuge la Moscova, Snegur trăiește un puternic sentiment de libertate interioară. Cu Elțin — sau înlocuitorii de Elțin — vorbește în activește, pe față. Adică stînd față în față și pricepându-se spate în spate. Activiștii vorbesc împreună și se înțeleg separat. La hotelul Kremlinului, Snegur visează direct în rusește. Când e mai ostent și are frisoane de natură istorică, traduce în moldovenește, iar unele cuvinte, mai noi, în bucureștenește. E istovitor, chiar și pentru un șef de stat. Mai ales când nu e șef de stat ca toți șefii de stat. Fiindcă Snegur are de condus un popor care crede că e moldav. Ambiguitatea aceasta e cultivată și de noi. La televiziunea română se spune, în cel mai curat limbaj activist, „moldovenii de cealaltă parte a Prutului”. Ca și cum aici, în România, am avea moldoveni, ca entitate lingvistică și spirituală bine precizată. Exact ca la televiziunea din Chișinău. Până și cuvântul „român”, Snegur îl traduce din cuvântul „moldovean”. Faptul e de înțeles. Nu spun că e și de aprobat. Am fost anul trecut într-o scoală „de dincolo de Prut”. Un profesor mi-a arătat niște instrucțiuni în rusește pentru predarea „limbii moldovenești” la clasele mici, unde se arăta care-i deosebirea dintre litera a scrisă românește și cea scrisă moldovenește. A (mic, de mână), scris moldovenește, ca „în bătrâni”, are codița mai rotundă (mai moale, scriau instrucțiunile, ca să-l zăpăcească pe copil, să-l deprindă pentru o viață că există și codițe moi la literele moldovenești, spre deosebire de a-urile bucureștenești, limbă plină de codițe tari). Snegur spune mereu „noi, românii și moldovenii suntem frați”, ceea ce e o prostie. E o metaforă dar și o mare prostie. Deoarece nu suntem frați. Suntem români. Eu pe moldovean nu-l consider frate și nici moldovean, ci român. Exact cum n-am conștiința faptului că olteanul ori ardeleanul ar fi neamuri aparte. Cât timp vom continua să zicem „frații de dincolo”, Snegur se va duce fuga la Moscova să facă traducerea cu dicționare complete, din biblioteca CC a PCUS. Iar domnul Iliescu îi va vorbi fratelui Snegur, obosit de atîta translație multilingvă, în cea mai dulce rusănească moscovită. Asta ar fi, deci, a cincea translație, în limba știută în toată lumea drept moscovească pentru preteni.

TUDOR OCTAVIAN

TURNUL BABEL

Balamucul mondial

După ce sârbii bosniaci și croații bosniaci și-au autoproclamat republicile, după ce s-au gândit capitale, administrații și mini-parlamente, în plină euforie a compromisului de la Geneva a căzut ca o ghilotină ultimul refuz al musulmanilor. Al doilea plan de pace s-a năruit mai spectaculos decât primul. Delegațiile și-au făcut bagajele. Războiul se poate, deci, aprofunda și extinde. Esecul negocierilor asupra BOSNIEI-HERZEGOVINE este cel mai greu moment balcanic de la cel de-al doilea război mondial încoace. Lovitură de teatru la MOSCOVA: Elțin s-a dispen-

sat oficial (deși „temporar”) de recalcitrantul său inamic, vicepreședintele Rațkoi, și de docilul său confident, vicepremierul Sumoiko. Ambii s-au învinovatit violent și reciproc de corupție. Primul a fost dovedit. Are un cont „inexplicabil” de 3,5 milioane de dolari în Elveția. Al doilea urmează să fie anchetat. Cu acest croșeu politic de zile mari, Elțin deschide meciul cu parlamentul. Președintele legislativului, Hazbulatov, a promis un război. Pentru Elțin, conflagrația nu e surpriză. În urmă cu câteva luni, el a avertizat că septembrie va fi „negru”. Așa

Ramura de măslin cu „explozie” întârziată...

14 întâlniri secrete în Norvegia aduc pace în Orientul Apropiat

Yitzhak Rabin clădește pe neașteptate pacea în Orientul Apropiat...

...împreună cu (ce spuneți de surpriză?) Yasser Arafat

În 1974, Abou Aman, sau „Bătrânul”, sau, mai clar, Yasser Arafat, purtând faimosul său keffieh, s-a adresat lumii de la tribuna ONU: „Am venit într-o mână cu ramura de măslin și în cealaltă cu arme de luptător pentru pace. Nu lăsați să-mi cadă din mână ramura de măslin!”

Au trecut de atunci aproape două decenii. Orientul Mijlociu a continuat să fie scena unor tensiuni transformate în conflicte și a unor conflicte temperate la nivelul tensiunilor. Pacea reală, constantă și solidă a rămas la orizont, considerată de mulți dintre cei implicați utopică, inabordabilă, imposibilă. Arafat a scăpat de nenumărate ori de atente, bombardamente, aterizări forțate. A scăpat de cabale sângeroase, de intrigi viclene, de palestinienii duri, de arabii impermeabili la ideea de compromis. A scăpat și a

lucrat cu o asiduitate absolut stupefiantă în istoria modernă a negocierilor, continuând să creadă că la capătul războiului se află pacea, iar în primul aliniament al acestei păci se află o patrie pentru palestinienii. În fond, în aceasta constă toată problema: un popor „identificat”, având o identitate clară și drepturi istorice inalienabile, se află în plină încheiere a acestui mileniu fără un teritoriu în care să viețuiască aidoma celorlalte.

Și iată că în zorii toamnei 1993, când la negocierile de pace asupra Bosniei-Herțegovina negocierile s-au năruit, când în sudul fostei URSS orizonturile războiului se extind, când în numeroase alte puncte ale globului beligeranța devine o a doua, natură, în cel mai dificil perimetru al lumii — devenit tradițional teatru de confruntare — au apărut semnale puternice de

șperanță. După 14 întâlniri secrete desfășurate în Norvegia, într-un cadru mai degajat „familiar” decât conspirativ (la negocieri au participat diplomați norvegieni cu soțiile), palestinienii au ajuns la concluzii promițătoare. În preajma celei de a 11-a runde a dialogului de la Washington s-a dat „undă verde” pentru anunțarea acestei acumulări politice având un cert calibr istoric: fâșia Gaza va fi cedată. De asemenea, regiunea Yerichon. Palestinienii se vor bucura de autonomie. Immediat, dreapta israeliană a început să se agite și să amenințe cu lovituri de forță, ca urmare a „pactizării guvernului cu cel mai înverșunat inamic al Israelului”. Nici durii palestinienii nu au rămas în expectativă. Georges Habach, liderul Frontului Popular pentru Eliberarea Palestinei, a declarat: „Ne vom bate cu toate forțele împotriva acestui acord”. Durii consideră compromisul drept o capcană.

Nici la Washington, în cadrul negocierilor, lucrurile nu au mers lin. Diplomații au rămas surprinși că în câteva zile s-a realizat în Norvegia ceea ce nici nu se întrezărea în „bucătăria negocierilor” din capitala americană. Aceasta nu l-a împiedicat pe președintele Clinton să declare: „Mă simt foarte încurajat de ceea ce s-a petrecut la tratative și am mari șperanțe”.

Desigur, semnarea acordului și înaintarea pe drumul articulării unei soluții pragmatice nu se vor realiza fulgerător. Ceea ce rămâne, însă, ca un fapt dintre cele mai încurajatoare este că șperanța păcii a trecut din registrul utopic în registrul posibil. Deja, țările nordice și CEE au anunțat un program de sprijin pentru conturarea economică de perspectivă a fâșiei Gaza și Yerichonului.

„Bătrânul” și, în fond, palestinienii, pot întrezări, în sfârșit, ieșirea din tunel. La capătul său cresc măslinii...

RADU BUDEANU

va fi. ■ ■ 97 la sută din populația AZERBAIDJANULUI a răspuns „nu” la întrebarea dacă are încredere în președintele Elcibei. Deși ascuns într-un sat din munții Nahičevan, Elcibei — răsturnat printr-o lovitură militară — este, conform legii, președinte. Referendumul montat de adversarul său a încercat să legitimeze post-factum răsturnarea din iunie. Scopul referendumului aduce, însă, aminte de frumoasele vremuri când puterea bolșevică chema masele la urne după ce își întocmea comunicatul victoriei. Nu e de mirare. Înlocuitorul lui Elcibei, fost deșident și pro-turc, este un fost general KGB prosovietic. El se numește Gaidar Aliev, a deținut funcția de prim secretar al partidului comunist azer, a fost membru al Biroului Politic al PCUS și s-a călit la școala promovărilor de cadre din timpul lui Brejnev. Orice comentariu e de prisos. ■ ■ După o „înghețare” care a creat o nervozitate concertată în cancelariile occidentale semnificative, rușii s-au hotărât să nu întindă coarda: s-au

retras cu arme și bagaje din LITUANIA. Anterior, amenințaseră că trupele vor rămâne în cazărmi până la încheierea unui protocol care să stipuleze „condițiile aferente”. Până la urmă au cedat. Mișcarea Moscovei, intervenită după o criză de agresivitate, se cupează semnificativ cu declarațiile făcute de Elțin în cadrul turneului său la Praga, Varșovia și Bratislava. Președintele rus nu are nimic împotriva ca Polonia, Cehia și Slovacia să bată la porțile NATO. Și, mai mult, să fie acceptate. ■ ■ Haosul economic care domină IUGOSLAVIA, puternic stimulat de embargoul internațional, dar și gestionat în stil comunist de oficialitățile de la Belgrad, atinge, de la o săptămână la alta, cote inimaginabile. Până una-alta, dinarul a alunecat sub baremul plauzibil. Pentru un dolar se achită 330 milioane de dinari! Iugoslavia pare să depășească în mod strălucit coșmarul, considerat atunci unic, al Weimarului de după primul război mondial.

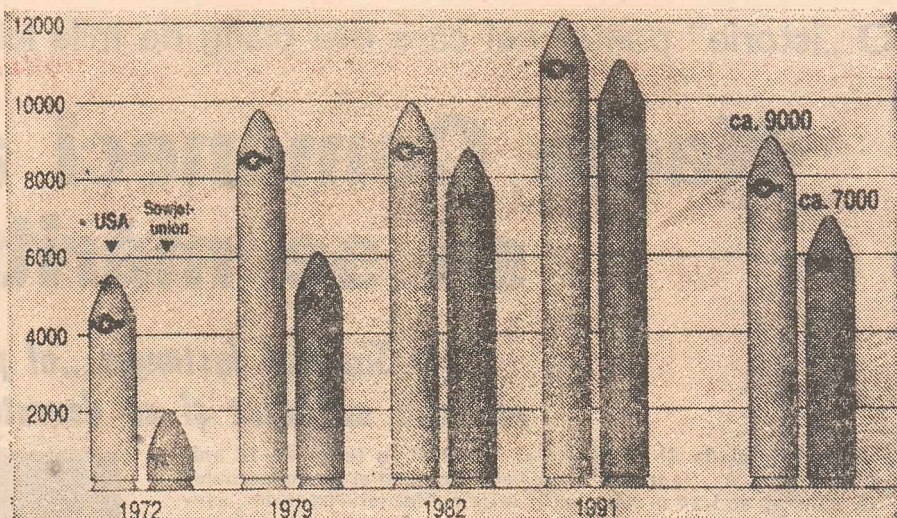
Va renaște „echilibrul terorii“?

Japonezii nu au baze militare pe teritoriul altor state și chiar acelea aflate pe propriul arhipelag nu sunt deloc înfricoșătoare. Nici germanii nu au baze pe teritorii străine, deși, aidoma japonezilor, au și forța economică și forța tehnologică sau financiară pentru a dota performant asemenea mașini de lăsat lumea în sperieți. Dar și germanii, apăsați de sindromul culpabilității, au hotărât să intre pentru multe decenii în șirul națiunilor ultra-pasnice, defensive, imune la pofta de a teroriza pe alții. Având, totuși, în vedere că, până una-alta, omenirea reacționează semnificativ numai în fața fricii, cineva trebuie să posede așa ceva.

Aproape o jumătate de veac și-au luat greaua povară de a-i înfricoșa pe ceilalți sovieticii și americanii. Au făcut-o asiduu, echilibrat și cu bune rezultate. Ambii pivoți ai securității mondiale s-au trezit după 1989 într-o lume nouă, dezorganizată, incoerentă, fără doctrine strategice clare. E adevarat că vidul lăsat de replierea comunismului mondial a fost mobilat de

situații dintre cele mai paradoxale, greu de digerat de către omenii cu mintea normală. Cea mai puternică țară vest-europeană este, în continuare, ocupată de forțe convingătoare ale fostei URSS. Uniunea Sovietică nu mai există, dar diviziile sale mai sălășluiesc în estul unit cu vestul Germaniei. Armata Rosie continuă să staționeze, neavând spre ce zări locale să se retragă. Alibiul lipsei de locuințe pentru brații ostasi sovietici a rezistat tuturor argumentelor logice, politice, strategice, economice. Și în Republica Moldova, Armata a 14-a stă așezată la vedere, pentru a produce, constant, frisoanele necesare.

Mai de curând, presat de dogmatici și de recalcitranta forțelor naționaliste, Boris Elțin a trebuit să facă un compromis elocvent, cu cert impact planetar, afirmând că așa cum americanii sunt răsfirați în Europa sau în Pacific și Rusia merită să-și aibă soldații săi acolo unde interesele Moscovei o impun. Adică în Moldova, în Gruzia, în Armenia și așa mai departe. Domnul

Evoluția cursei înarmărilor. Se va stinge sau se va reaprinde?

președinte a mers chiar mai departe: întrucât prin START I și START II dezarmarea nucleară a mers, hotărât, departe, este cazul să se reconsidere plafonul dotărilor clasice. În consecință, Rusia vizează o reînțărare a dotării tradiționale. Povestea asta sună, chiar dacă în termeni imperativi, a furtună într-un pahar cu apă. În schimb, discretele mesaje ale SUA, potrivit cărora

Washingtonul intenționează să-și încuească destule din bazele sale externe, par incomparabil mai plauzibile!

În acest complex context, vidul va trebui umplut, iar echilibrele regionale cristalizate din nou pe principiul fricii reciproce. Încercătura va fi mare, iar frica pe măsură...

RADU BUDEANU

1993 — încă mai există sclavi!

TUAREGII

● Un popor pentru care istoria
pare a se fi oprit

Printre dunele deșertului, la marginea lumii arabe, triburile de tuaregi sfidează de secole moartea. Populație berberă, venită din nordul Africii în secolul VII, tuaregii își întind domeniul în Algeria, unde s-au sedentarizat, în Libia, Mali, Ciad, Niger și Burkina-Faso. Caravanele tuaregilor, una din ultimele populații nomade, împânzesc deșertul. Crescători de animale (câini și capre), tuaregii trăiesc în corturi din stuf, construite după modelul cosmic, în formă de cerc și instalate în funcție de constelația Carului mare. Ei consideră murdărit locul în care s-au oprit și nu mai revin niciodată.

Deși de religie musulmană, viața tuaregilor este organizată în jurul femeii (cea mai evidentă dovadă în caz de divorț, cortul de stuf al familiei îi rămâne ei). Un alt paradox este faptul că bărbații își acoperă fața, iar femeile nu! Copiii sunt scurți tuși, pentru că nu îi posedăți de spiritele rele.

Castele mai subzistă încă la acest popor straniu și fascinant: nobilii, vasalii și sclavii, conduși toți de un sultan ce provine dintr-o dinastie, formată în secolul al XV-lea, de un sclav negru răzvrătit. În ultimele decenii, s-a produs, însă, o inversare fundamentală a structurii societății tuarege. Datorită refuzului „nobililor” de a-și trimite copiii la școală, descendenții sclavilor sau vasalilor ce au acceptat „umiliția” de a fi școlarizați au fost singurii care au reușit să se ridice în

societatea statelor în care sunt integrați tuaregii, chiar dacă ei se consideră „stat în stat”.

Dominația franceză a respectat, la vremea ei, acest popor de crescători de animale, dar și de mari seniori războinici. „Oamenii albaștri”, așa cum i-au denumit francezii, din cauza veșmintelor lor, au început, însă, să fie persecutați după decolonizare, chiar dacă mulți dintre ei au murit în războaiele pentru independență de la mijlocul acestui secol. Tuaregii sunt considerați acum cetățeni de categoria a doua, ce nu au decât dreptul să tacă și să plătească impozitele. Ei, chipurile n-au decât un singur merit, acela de a atrage cei mai mulți turiști. În ciuda tuturor încercărilor, această populație de mai mult de un milion de oameni nu-și poate pierde identitatea. Limba tuaregilor, tmasecul, o limbă de origine semitică, îi unește pe toți, ignorând frontierele statale. Fostii războinici, ce au pierdut aproape totul, fiind astăzi amenințați cu decimarea, recită seara versuri, la o ceașcă de ceai. Ceaiul este cel mai important rit social tuareg. Este băut din trei înghituri: prima — „amară ca viața”, a doua — „tare ca dragostea”, a treia — „ușoară ca suflarea mortii”.

Nomad, risipit prin șase țări, greu încercat și purtând povara unei stratificări sociale leșite din istorie, acest popor pare a nu se mai teme de viitor.

MARIA ANTONEȘCU

Fața „umană” a comuniștilor chinezi

TIBETUL SUB TEROARE

● „Militarii le sfășie sânii, le introduc electrozi în sex”

Omul care este încarnarea rezistenței spirituale a Tibetului, Dalai-lama, trăiește în India. Și-a ales reședința la Dharamsala, un mic oraș la capătul lumii, unde a construit guvernul în exil al celor care, în ciuda genocidului la care sunt supuși, și-au conservat arta de a trăi și umorul. El se prosternă la picioarele statuii de bronz a lui Buddha, ce veghează lumea în mănăstirea Namgyal, implorându-l să rezerve o altă soartă pentru neamul său.

Aici, la Dharamsala, refugiații în zdrențe, cu fețele desfigurate de foame și tortură, nu se sfîșie să povestească, plângând, suferințele îndurate: femeile însărcinate, chiar și cele în opt luni, sunt urmărite pe stradă pentru a li se injecta substanțe avortive; li se fac, fără anestezie, chiuretaje și sunt atât de mutilate, încât orice raport sexual ulterior devine imposibil; o studentă de 19 ani a petrecut mai multe luni în închisoare, pentru că a distribuit manifeste în timpul unui miting pacifist.

„Militarii sfășie sânii lehzelor, le introduc electrozi în gură (și în sex), apoi le badijonează rănile cu piper. Gardienii ne răneau corpul cu țigara sau cu ace și ne serveau mâncarea stricată, dar toate acestea nu pentru a ne omori, ci pentru a ne face să suferim. Eram obligați să ne denunțăm membrii de familie ce participaseră la miting, iar celor care refuzaseră să vorbească le-au injectat substanțe necunoscute, ce i-au transformat în paralizici pentru tot restul vieții”. Tânăra povestește în hohote de plâns și Dalai-lama spune, cu adâncă tristețe: „Îmi vine și mie să plâng, adesea, ascultând mărturiile refugiaților din țara mea”.

În patruzeci de ani de genocid s-au făcut 1.200.000 victime. Dacă Beijing-ul continuă politica sa de transfer de populație și de sterilizare forțată, peste zece ani Tibetul va deveni complet chinez. Occidentul continuă să ignore faptul că li se smulge limba condamnaților la pedeapsa capitală,

pentru a fi împiedicați să strige, în momentul morții, „Viață lungă lui Dalai-lama”. Pentru moment, China, care „are în cap o cortină de fier” — cum se exprimă Dalai-lama — e mândră a se considera ultimul garant al ortodoxiei comuniste, ceea ce o îndreptățește să afirme cu furie, la decernarea premiului Nobel pentru pace, în 1989, liderului spiritual tibetan: „Este o ingerință gravă în afacerile interne ale Chinei”.

În 1991, cu ocazia vizitel sale în SUA, chestiunea tibetană a fost ridicată pentru prima oară în Congresul american. Senatorii și deputații „lumii noi”, acei băieți duri și veseli, care, cu siguranță, nu au auzit niciodată vorbindu-se despre „țara zăpezilor”, au plâns ca niște copii. În discuția pe care Dalai-lama a purtat-o cu George Bush la Casa Albă, s-a subliniat necesitatea de a se negocia cu China cât mai urgent dreptul organizațiilor umanitare de a interveni în problema reprimărilor, masacrelor și injustiției, importanța cooperării internaționale privind popoarele oprite.

În fața președintelui celei mai mari puteri, Dalai-lama a

pronunțat rugăciunea cu care este invocat Buddha de aproape 2600 de ani. George Bush a realizat, pentru prima oară, că știința spiritului, bazată pe experiență și pe respectul față de celălalt, este o „artă de a trăi” profund modernă și realistă, care și-a găsit rațiunea de a fi depășind cele mai diverse situații. În fond, Buddha, a fost primul care a definit cu o claritate fără seamăn drepturile omului.

„În Tibet — afirmă Dalai-lama — nu este petrol, dar spiritul nu a fost niciodată de vânt”.

Dharamsala a fost, pentru două zile, un oraș francez, cu ocazia vizitei întreprinse de Danielle Mitterrand în 1991. În invitația asociației femeilor tibetane. Tulburată de acest oameni, cărora le înțeleg speranțele, a promis că va încerca, prin tot ce îi stă în putere, să înduplece imobilismul celor ce prelungesc situația lor.

Nici până astăzi situația Tibetului nu și-a găsit rezolvarea. China se încăpățânează să nu renunțe la bucățile ce, totuși, îi stă în gât.

ADRIANA CERNA

Această imagine insolită vorbește despre legătura profundă care îi unește pe Danielle Mitterrand și Dalai-lama. Plimbându-se prin grădina, el i-a arătat florile de lotus

O „istorie” pentru cei care mai plâng de mila lui Nicu Ceaușescu

Nadia Comăneci a fost împiedicată să se mărite cu Geolgău

• Sinistru fustangiu „al poporului” și cele 30 de gorile ale sale au bătut și au devastat totul. Geolgău a intrat în spital

La Olimpiada de la Montreal, din 1976, o fetiță de 14 ani, cunoscută ca „moștenitoarea” a ale celor prezenți și ale milioanele de oameni, ce i-au urmărit, prin intermediul televizoarelor, evoluțiile pline de grație și eleganță la aparate și la sol. Aici, cei mai severi arbitri i-au acordat, de mai multe ori, nota maximă — zece. La încheiere, idolul Olimpiadei de la Montreal, Nadia Comăneci, s-a încolțit în țară cu 3 medaliile de aur, și cu câte una de argint și bronz. Antrenată de Bela Karolyi, a devenit mândria țării, recunoscută ca supercampionă în multe țări ale lumii. A fost răsplătită ei pentru îndelungați ani de viață sportivă, aproape fără copilărie.

După Olimpiada din 1980, din Moscova, succesul lui Nadiei se micșorează. Dar foarte puțin știu că, pentru a câștiga, i s-a înălțat, la vârsta de 15 ani, pubertatea, prin tot felul de tratamente medicale sofisticate. Cu toate acestea, la 18 ani, natura este mai puternică și Nadia devine o femeie ce atrage privirile admiringe ale bărbilor, printre care și pe cele ale lui Nicu Ceaușescu, pe atunci ministru al tineretului și sporturilor, ce se îndrăgostește „brutal” de ea. El are 35 de ani, ea doar 18. Nadia primește în dar o vilă și un autoturism. Nicu nici nu se gândește, însă, să se căsătorească cu ea. El este în continuare ocupat cu noi și noi cuceriri ale sexului slab.

O întâlnire întâmplătoare cu Gheorghita Geolgău, fotbalist la celebra echipă Universitatea Craiova, pare că-i va schimba cursul vieții. Nadia ia hotărârea de a se logodi oficial cu alesul inimii sale. Logodna a avut loc într-un restaurant de la marginea Bucureștiului, sărbătoare la care sunt invitați numeroși gimnaști, fotbaliști

și alte categorii de sportivi. Când cheful era în toi, în ușă apare Nicu Ceaușescu, însoțit de aproximativ 30 de „gorile”, pentru a-și „recupera” iubita. S-a început o bătaie generală, care s-a soldat cu numeroși răniți, printre care și logodnicul. Geolgău a fost internat la spital, unde a zăcut mult timp.

După această „demonstrație de putere”, Gheorghita Geolgău nu a mai revenit niciodată la viața lui anterioară ca fotbalist. Pentru a-și pedepsi „infidelitatea” de care a dat dovadă, pentru a-și se arăta cine este mai tare și a o umili, s-a zvonit că, după „bătălie”, Nicu a violat-o pe Nadia, chiar acolo în restaurant. Poate și asta ar fi explicația gestului făcut de campioană, de a se sinucide cu apă de Javel. Tentativă, din fericire, ratată.

De acum înainte, Nadia și-a pierdut complet libertatea. I s-a interzis să mai plece în străinătate, deși era deseori solicitată să participe, ca invitată, la diverse concursuri sportive. În momentele lui de furie și gelozie, Nicu își maltrata iubita. Viața în țară nu

Nicu Ceaușescu, fața respingătoare...

...și Gheorghita Geolgău, fața ingenuă a dramei trăite de Nadia Comăneci

mai era posibilă, așa că atunci când Constantin Panait, un român stabilit în America, i-a făcut propunerea de a-i facilita fuga peste graniță, a acceptat-o cu bucurie, în speranța că va începe o viață nouă. Lăsând totul în urmă, inclusiv medaliile cucerite și fotografiile de familie, Nadia a plecat spre mult visată libertate. Dar, a unsă dincolo de ocean, a fost supusă la o serie de noi umiliri, de data această chiar de către compatriotul ei. Nadia nu a ascuns niciodată că Panait o bătea și că, numai din

avansurile încasate la contractele încheiate în numele ei, acesta s-a ales cu frumoasa sumă de aproape 200.000 de dolari.

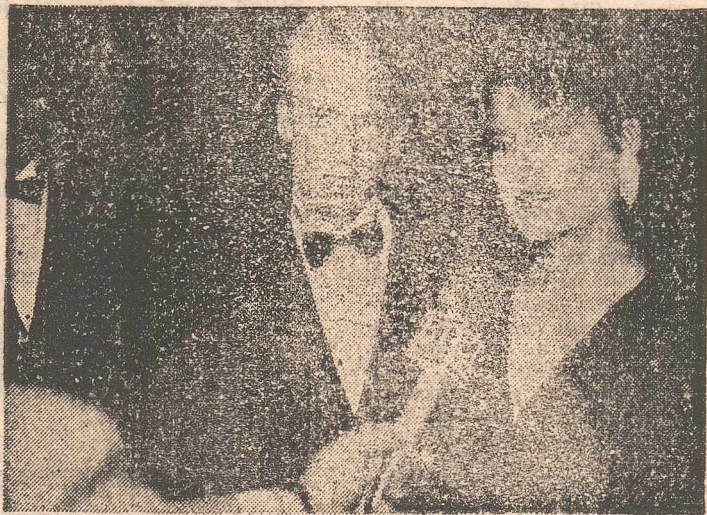
La Montreal a fost salvată (de influența nefastă a lui Panait) de către Alexandru Ștefu, un fost rugbist român, care de mai mult timp era stabilit în Canada. Nadia a prins curaj și și-a reluat antrenamentele. „La început, mărturiseste ea, am avut impresia că nu am făcut niciodată gimnastică, dar treptat, ajutată de Bart Conner, fost gimnast, am reușit să scap de

kilogramele pe care le-am avut în plus. Încetul cu încetul, încurajată și de impresarul Paul Ziert, am reușit să execut la sol și bătăna toată exercițiile dificile, ca atunci când câștigam, fără efort, competițiile și Olimpiadele. O nenorocire în viața ei a fost pierderea lui Ștefu, trecut din lumea celor vii în urma unui accident rutier.

Împreună cu Bart Conner a prezentat la televiziune ceremonia de deschidere a Campionatelor Mondiale și a fost ovacionată când a înmănat medaliile câștigătorilor de gimnastică la bară fixă.

Deși are 31 de ani, Nadia Comăneci mai are multe proiecte mărețe. Printre altele, vrea să participe la etapele extraordinare ale spectacolului „Symphony of Sport”, care combină patinajul artistic cu gimnastica, la care evoluează sau a evoluat Olga Korotkova, Katharina Witt, Brian Landry și Mary Lou Retton. Viața Nadiei va face obiectul unui film, ce va fi produs de Walt Disney; se preocupă cum de scrierea autobiografiei. În colaborare cu Jani Ponda, are intenția să scoată o casetă video de gimnastică. Nadia militează și pe tărâș social. De câțiva vreme este ocupată cu înființarea unei fundații pentru adoptarea copiilor din România, precum și de îngrijirea celor mici, care suferă de teribila SIDA.

A. DIANU

Nu este demult o surpriză: Nadia Comăneci și Bart Conner formează un cuplu celebru

Nadia împreună cu Panait cel iute la mână, care nu știe ce-nseamnă să te porți corect și elegant cu o femeie

Un minut pentru fiecare

• Lile Petre (str. Vaporului nr. 15/A, ap. 96), Oradea: Datorită demersurilor umanitare ale revistei noastre, am înțeles că ați primit ca tratament medical. Nu înțelegem, în schimb, ce ingerențe au: medicul orădean Cimpeanu și cei din conducerea Spitalului nr. 6 Oradea. Fără supărare, vă rugăm să reveniți. Concis și la obiect.

• Mornis Freen (str. Căminului nr. 2, bl. 24, ap. 7, Suceava): Abuzurile de la D.J.Tc. Suceava, formația C.T.A.U. Suceava sunt de-

scrise nuanțat. În orice caz, ați ghicit. Sunt oameni de interesul nostru. Întrucât am lipsit o vreme din București, vă rugăm să reveniți cu amănunte. Fie în scris, fie telefonic. Cazul, deși nu e singular în peisajul socio-profesional deosebit de amalgamat, ne interesează. Realmente.

• Antimut Ioan, Copil Tânase (sat Cimp-Moți, comuna Vașcău, județul Bihor): N-am înțeles exact în ce împrejurări v-au fost „confiscate” ar-

„tov. cpt. Popovici Ioan”. Știm că pe vremea „celui mai iubit vânător al poporului” a existat o asemenea dispoziție „secretă”. I.S.P. Bihor ne va răspunde, desigur, dacă v-au vândut ori ba armele de vânătoare la consignație! Iar dacă au făcut-o în mod ilegal și abuziv, au măcar datorita cetățenească, să zicem așa, să vă sprijine în obținerea autorizației de port-armă!

• Floarea Constantin, (sat Luptători, com. Frâșinet, județul Călărași): Dacă aveți numai 59 de ani și sunteți într-o fază atât de avansată de bo-

lă, noi vă urăm numai sănătate! Cât privește pensia de la C.A.P. Târiceani (unde ați lucrat 34 de ani neîntrerupt), deocamdată nu vă putem da un răspuns lămuritor. În parlament este pusă pe tapet problema pensiilor țăranilor cooperatori. Să vedem ce vor decide parlamentarii, pe care și dvs., e bine că recunoașteți, i-ați ales într-o „zdrobitoare majoritate”!

• Sorin Andronache din Făleg, în urma unui voiaj în capitală, ne dezvăluie, un aspect mai puțin plăcut: în Gara de Nord, lângă Biroul de informații, se află un panou uriaș cu numele, adresele și telefoanele hotelurilor din capitală. Numai că, de mai bine de 3 ani — ne scrie co-

respondentul nostru, — nu merele de telefon s-au schimbat!

Întrebăm conducerea ministerului de resort nu doar despre acest amănunt banal, insignifiant, ci și cu alte, leante ale celor ce ne-a scris: care este rațiunea de înființării unității care deservește cărucioarele de bagaje? Pe când remodelizarea Gării de Nord? Pe când o altă gară în capitală? Am întrebat astfel și în numele altor coreceptanți: (Petru Viorica, Iași; Surdu Veronica, Tg. Mureș; Viorica Pavele, Satu Mare; Nichifor Petre, Arad; Ing. Bădulescu Petru, Constanța) etc.

DORIN SALAJAN

„Muncitori” cu pumnul și cuțitul

În piețele Capitalei, țiganii vând pepeni, iar țăranii iau direcția spitalului

Țăranul vinde pepeni în piață, cu 70—80 lei kilogramul. Țiganii vor să cumpere de la țărani pepeni cu tonele, oferind un sfert sau cel mult jumătate din preț, pentru ca apoi să-i vândă cu cel puțin 100 lei kilogramul, în afara orașului la porțile fabricilor sau în gări. Sunt țărani care nu vor să vândă țiganilor. Urmează represaliile: de la câțiva pumni, la crimă! Unul muncеște pe brânci, tot anul, să scoată recolta, altul vrea să câștige. De multe ori, țăranul se întoarce acasă bătut și fără bani.

Când ieși din București, nu dai cu ochii de câmp, ci de vilele țiganilor, cu unul sau mai multe etaje. Afacerea cu pepeni este una din sursele de venituri, deloc neglijabile, care i-au făcut pe mulți, după revoluție, din cersetori — milionari. Și asta în condițiile democrației noastre originale, strașnic păzită de poliție și mineri. În 1990, poliția și minerii arestau țigani amărâți. Azi, cine mai are curajul să aresteze țigani MILIARDARI?!

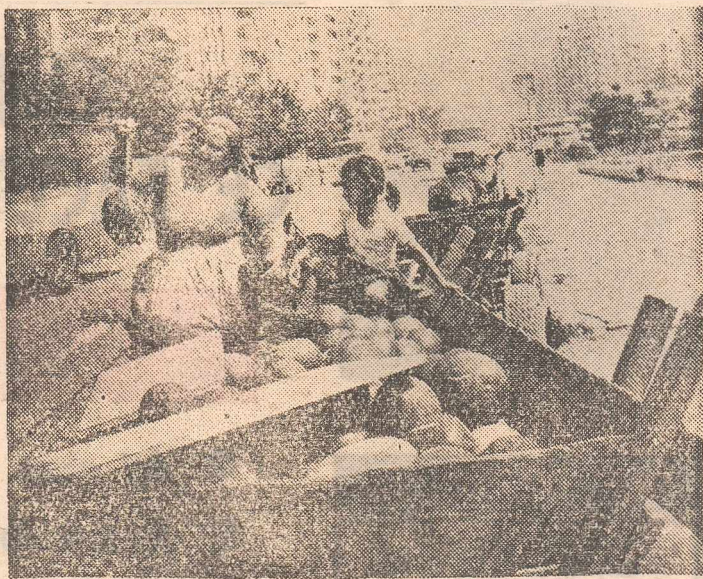
„N-o să mai vin la București cu pepeni”

Spune teleormăneanca Anelina Savu, care își încărcase în căruță bruma de pe-

peni rămasă: „Restul i-a luat țiganii, maică, după ce m-a bătut”. Femeia, venită singură în Capitală, se întoarce acasă cu ochii învineți. O întreb cum a început lătrăboiul cu țiganii: „A venit un țigan la mine și mi-a zis că-mi cumpără toți pepenii, cu 15 lei kilogramul. Eu n-am vrut. Pe urmă el a plecat, ca să mă

trezesc mai târziu cu trei țigănci, care vor să cumpere un pepene și se tot uită, că nu mai știam ce vor. Pe urmă, una din țigănci spune: P-asta-l iau și îl tai să-l încerc. Era bun, dar țigăncile și nău e bun și mă pun să încerc altul și așa încerc vreo cinci-șase, toți buni, dar lor nu le place. Mi-am dat seama că e o manevră de-a lor și le gonesc. La o jumătate de oră, le văd venind cu doi țigănoi, care țipă la mine și mă iau la pumni, că de ce le-am bătut nevestele. M-au bătut și n-a sărit nimeni din piață să m-ajute”.

În piața Progresul se întâmplă des asemenea orori: „Mă cheamă Ion Tudorel și sunt din comuna Lungulețu, județul Dâmbovița. La mine țiganii au venit cu altă metodă să-mi ia pepenii. Când au văzut că nu vreau să le vând cu 20 lei, cât au zis ei, m-am trezit cu o ceată de țigani că se așază lângă mine și încep să-și vândă pepenii lor cu preț mai mic ca al meu.

Până la urmă mi-am încărcat marfa în camion și am plecat, dar tot nu le-am dat lor pepenii. Dacă-i întorci mâna țiganului, îi vezi palma fără nici o bățură, că el n-a dat niciodată cu sapa, dar îi vezi pe toți milionari”.

Pe urmele „coloraților”

În piața Crângăși întâlnim pe Ilie Văduva, comuna Slobozia-Veche, județul Ialomița, care tocmai își vânduse pe-

penii țiganilor, cu 40 lei pe kilogram. „I-am dat, că stau aici de o săptămână și mi-ajunge. Am dat la țiganii cam o sută de pepeni”.

Prindem din urmă căruțele țiganilor și îi întrebăm cu cât dau pepenii. „Cu 120 de lei, neamule, dacă-ți place, că nu dau pe tăiate. Dar nu vând aici, mă duc la Chitila, că acolo e prețurile mai mare”. Precizez că am stat de vorbă cu țiganul Vasile Corb, din Bolintin, de meserie... cuțitar recidivist! Nevasta și copilul s-au urcat repede în căruță, să le facem o poză

Te fac un divorț?

De ce nu știi să mă iubești?

• **Cuplurile la răscruce: sus în pat — jos din pat!**

Una dintre cele mai delicate probleme ale societății românești contemporane este instabilitatea cuplurilor. Numărul divorțurilor a crescut într-un ritm alarmant, după revoluție, ca să nu mai vorbim de scăderea vertiginosă a nașterilor. Explicația nu e greu de găsit: nivelul de trai foarte scăzut descurajează dorința de a avea copii, iar tinerele familii, fără suport material, se destramă, sub presiunea neînțelegerilor. Dar mai sunt și alte cauze; printre ele, lipsa educației sexuale, mai ales mentalitatea greșită formată despre relația sexuală.

Dare ce șanse de viață are iubirea, într-un mediu atât de ostil cum e viața intimă în România anului 1993?

Ce zice omul de pe stradă

Ionuț Grigore, 23 ani, student: „Mulți oameni se căsătoresc în pripă sau din interes. Atunci e clar de ce ajungă nu se mai înțeleagă. Stresul cotidian te face să nu mai ai chef de dragoste, chiar dacă ești tânăr și... focos! Că problema e diferența de caracter. Dacă trăiești cu cine nu trebuie, singura soluție este să te desparți și să ieși la capăt. Cu cei în urmă e mai greu...”

Ilie Predan, 40 ani, muncitor: „Acuma să-ți zic o chestie: «capul» are probleme, dar când intră între picioarele tinerii, uită de toate și e felițat! Eu n-am zis că mă născu cu nevastă mea. Dar de ce a divorțat? Nu e vorba de copii, că am trei, dar de băgat în acolo o bagă, că e nevasta lui că e alta”.

Stănescu Sorin, 18 ani, elev: „Educația, cei șapte ani e acasă, lasă mult de dorit. Așa aduce mai târziu efecte negative. Nu mai vorbesc de educația sexuală, pe care părinții refuză pur și simplu s-o dea copiilor”.

Magda Neacșu, 19 ani, studentă: „Bani pot afecta serios cuplul. Chiar dacă nu ești

materialist, poți să ajungi la despărțire din cauza banilor. Chiar eu mă cert cu prietenul meu, exact atunci când nu avem bani. Părinții n-au nici ei și s-a zis cu iubirea. Cred că o educație sexuală făcută așa cum trebuie, poate să ne dea și soluția supraviețuirii cuplului în mizeria din România”.

Mirela Constantinescu, 22 ani, studentă: „Dacă partenerul reușește să mă incite, uit de toate problemele. El știe ce poziții îmi plac și dacă trece direct la «subiect» m-a rupt pur și simplu de realitate. Cred că sexul trebuie să plece de la iubire curată și atunci învingi toate necazurile. Mulți se căsătoresc sau trăiesc împreună, fără să fie siguri de iubirea lor. Lipsa educației sexuale se vede în modul deplorabil în care băieții și fetele își aleg partenerii”.

Dorela și Florin Apostolache, 25 și 26 ani, studenți: „Stressul lovește în sănătatea fizică a omului și, plecând de la alimentația și odihna insuficiente, ca și poluarea, se ajunge la uciderea chefului de dragoste. Apoi, mulți oameni nu au încă bine definit conceptul de dragoste. De exemplu, ce rost are să vin acasă și să mă burzuluiesc la nevastă? Rezolv ceva?! Pe urmă este lipsa de comuni-

care, venită din neîncrederea unuia față de celălalt. Armonia există numai dacă ți-ai ales bine partenerul de viață”.

Valentin Marcu, 32 ani, ospătar: „Sexul este cel mai important lucru în viața mea. Sunt oameni care au fost învățați să pună sexul pe planul șapte, să le fie rușine de dragoste. N-au dat importanță sexului și au ajuns ca vai de ei. Primii de condamnat sunt părinții, nu comuniștii, acasă nu venea nimeni în control, să vadă cum îți crești copilul. Sunt mentalități prostite, asta e! Se face scandal împotriva revistelor porno și altele, că tineretul nu învață nimic bun de acolo. Atunci de ce nu se face educație sexuală în școli sau la televiziune?”.

Dana Bidiș, 23 ani, educatoare: „Toate necazurile cuplului vin de la educația sexuală. Mulți băieți nici măcar nu știu cum să cunoască o fată. Fetele nu știu când să spună da sau nu unui băiat. Eu nu știam nimic, până când l-am întâlnit pe prietenul meu și acum sunt nebună după sex. Mulți se ferec, dar nu știu ce pierd. Dacă ajungi nebună după sex, uți de toate necazurile. E important ca băiatul să fie experimentat, dar dacă fata e incuiată și nu vrea să învețe nimic, s-a dus dracului iubirea”.

Ce zice specialistul: „La noi se face și în boscheți”

Vasile Tonescu, medic primar, specialitatea obstetrică — ginecologie: „Sexualitatea

cere confort, o bază materială. Nu te poți apuca de așa ceva, după ce ai venit de la o muncă epuizantă. Implicația economică are mare influență asupra sexului. Contează foarte mult potrivirea sexuală, pentru că altfel, la un contact dureros, iubirea slăbește. Contează cum a avut femeia primul act sexual. Dacă a fost brutalizată, pentru ea apropierea carnală nu mai e o plăcere, ci un chin. Pentru un raport sexual perfect, ambii parteneri trebuie să fie activi.

Educația sexuală nu există în România. Asta trebuie începută în școală, dar nu se prea întâmplă; tinerii sunt singuri; nimeni nu le spune nimic; ei se rușinează la acest subiect, pentru că au fost educați să le fie rușine de propriul trup.

Apar multe probleme, pentru că actul sexual e văzut numai ca o plăcere. Nu se pune mare preț pe locul unde se face dragoste. La noi se face și în boscheți. Sunt foarte multe legături întâmplătoare. Asta duce la momentul când partenerii nu mai simt nici o plăcere. Este foarte important ca tineretului să i se spună totul despre sex. De asta depinde evoluția lor ulterioară, fizică și intelectuală”.

În loc de concluzii

Nu poate fi vorba de o viață normală fără o sexualitate normală. Conceptul comunist despre pudor se pare că încă mai domină la noi. Libertinajul o fi el aducător de rele, dar nici excesul de „morală proletară” nu aduce vreo fericire, obligându-ne să ne prefacem că nu avem sex. Măcar copiii noștri să învețe că este ceva firesc și frumos.

Pagină realizată de DAN GHEORGHE

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă oferă soluții surprinzător de exacte!

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, numerologie și bancă de date interdisciplinară. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare.

În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

SIMION BURUIANĂ - Bacău

În privința tratamentului, potrivit vârstei dv. și a spațiului tipografie disponibil: alimente crude (legume, fructe, pâine — toate zdrobite în apă și lăsate 8 ore la uscat, pe o scândură), lactate (mai ales iaurt), miere, paste fără carne; neapărat tratament cu un bioenergoterapeut și neapărat credință, în spiritul religiei creștin-ortodoxe păstrătoare a Sfintelor Taine (esența vieții). La vârsta pe care o aveți, singura șansă este de a vă purifica, regenera. Desigur, există și metoda Kuhne de autoregenerare; vă trimitem extrase din carte la cerere.

Șansele pe ani: 1993 — (dacă este corectă indicația dată de dumneavoastră că numele de familie este Simion). An favorabil unor câștiguri neașteptate, tensiuni, dar și un ajutor din afară; aveți vitalitate, ambiție. Pericol de furturi. 1994 — Vă îmbogățiți spiritual, consum excesiv de energie, risc de boli ale gâtului, posibile călătorii. 1995 — An foarte bun pe plan profesional, dar decepții și blocaje (nervozitate și stress). Posibilă o călătorie în străinătate. 1996 — Consum de energie excesiv, favorabil asocierii, an stresant, vi se cere să acționați cu diplomatie. 1997 — Succes în contacte, deschideri spre social, afaceri, în familie veți fi dur, pericol de ruptură. 1998 — Cu încredere și perseverență, veți avea câștiguri financiare sigure, posibil mutare în alt domiciliu. 1999 — Favorabil călătoriilor, mutărilor, fluctuații financiare. 2000 — Vă veți recupera banii împrumutați, veți consolida familia, posibile reparații la locuință și în mod sigur câștiguri financiare importante. Zilele norocoase: 9 și 27.

INDRECAN L.M. - Zalău

În viața anterioară ați fost bărbat, născut în 1700, martie în SUA (S—V), cu caracter inventiv, cu fler, pentru arta dramatică, actor „prin naștere”, talente care v-au impus publicului. Ca profesie, însă, ați fost astrolog, confecționar

de hărți, deschizător de drumuri și recorduri în aer și pe pământ. Fișa lecției de viață (scopul vieții trecute, care este continuată, dezvoltată și completată în viața actuală): „Simți nevoia de a dezvolta și extinde cunoștințele psihice. Caută un profesor bun și dedică-ți din timp și energie aplicării celor învățate. Amintește-ți, nici un efort nu este în rău.

Tabloul personalității: Pătrundere, istețime. Ochii rapid și siguri. Situație în viață scutită de grijile mari. Entuziasm și luptă, eforturi. Putere de înfăptuire, cu hotărâre pe calea aleasă: spre cunoaștere. Corectitudine. Profesii: activități executive, legislative, tehnice, agricole, dar și în finanțe, istorie, scris.

Cine sunteți? Un om care „RISCA TOTUL”. Sunteți, deci, o aventurieră-omul peripețiilor, riscurilor. Noroc: de-a dreptul scandalos! Revoluționară, independentă, iubiți viața, nu ascultați niciodată sfaturile altora (izvor de decepții). Puteți deveni colerică, pericol pentru anturaj.

Drumul în viață: Accidentat, plin de piedici, vă solicita ingeniozitate și suplete.

Șansele pe ani: 1993 — Anul căsătoriei, al diplomației, într-un climat plin de riscuri și conflicte. 1994 — Decepții, blocaje, călătorie în străinătate, contacte, deschideri spre social, finalizare proiect major, un copil. 1995 — Schimbare, promovare în funcție, succes prin perseverență. 1996 — Călătorii, o nouă activitate, echilibru precar. 1997 — Bani, o nouă activitate, anul casei, de familie. 1998 — Fluctuații sentimentale, materiale. 1999 — Câștiguri financiare, raporturi multiple, bine susținute. 2000 — Călătorii și vești bune în viața de familie, amenajare cămin.

SĂLCIANU VALERIU - Caransebeș

Pentru a deveni un bun creștin în condițiile existenței patimii beției, se impune a se bea zilnic o infuzie (ceai) din isop și a se face de către preot Moliftele Sfântului Vasile (chiar în lipsă), a se da acatiste și a se face (de regulă, de 3 ori pe an, cel puțin) Sfân-

tul Maslu pentru vindecare. Dacă există conștiința de greșală, este recomandat a vă ruga la Sfânta Fecioara Maria să vă ajute să scăpați de viciu, să vă ajute să mergeți la biserică pentru a vă ruga. Vă recomand consultarea unui bioenergoterapeut.

Credem că destinul spiritual „vă va ajuta pentru a vă înțelege” și pentru a lua decizia de a vă lăsa de patima băutului.

Destinul. Cauza beției o constituie egoismul, rezultând din faptul că exercitați prin capacitățile ce le aveți, magice și magnetice în sens negativ, o „magie neagră”. Dacă nu ați fi egoist, ați face „magie albă” și ați ajuta pe alții. Antidotul? Rugăciuni la biserică, pentru a fi ajutat să scăpați de patima egoismului, aici e Cheia.

Scopul vieții (ceea ce este bine să urmăriți în mod conștient să realizați în viață) este „înzătorie — prieteni falși”. Ei bine, sunteți victima manipulațiilor din partea prietenilor, pentru a fi înșelat. Trebuie să vă feriți de societatea rea a celor vicioși, pătimiși, egoiști. Iată: dacă v-ați alege prieteni de valoare, serioși și înțelepți, nu niște profitori, atunci veți câștiga înțelepciune și... sănătate.

Concluzie: prin religie (rugăciuni). Conștientizare a patimilor și tratament bioenergoterapeutic, veți putea renunța la camarila „prietenilor” de proastă factură, care vă împing la rău; altfel nu veți face progrese.

Karma anului 1993: Ei bine, aceasta este „Trezire-renaștere”, numai prin ocupații spirituale, care vă vor conduce la revelații, neapărat puse în practică. Deci, renaștere numai prin credință totală în Dumnezeu cel sfânt (mai este și altul) și în înțelepciunea divină.

DUMITRU ELENA - Moldova Veche

Este necesar să credeți în religia ortodoxă, păstrătoare a Sfintelor Taine. Dacă le veți studia, veți vedea ce mare ajutor puteți primi. Fiind într-un cartier minier, dacă puteți procura un cristal de stâncă vă rugăm a ne scrie.

Spațiul fiind mic, nu știm dacă vă putem răspunde la toate întrebările: În viața anterioară ați fost femeie, născută miercuri, în 1750, în Anglia Centrală, fiind o persoană liniștită, părând puternică celor din jur, cu aspect de domnișoară, cu calități creatoare și simțul umorului. Ocupația: probabil călugăriță. Fișa lecției de viață, scopul vieții trecute, care este continuată, dezvoltată și completată în viața actuală: Vă revine îndatorirea de a dezvoltă sentimentele de dragoste, fericire și entuziasm față de viață, trebuind a răspândi rezultatul eforturilor depuse asupra unui grup cât mai mare posibil. Deci, vreți nu vreți, trebuie să fiți optimistă. Probabil că horoscul spiritual vă era foarte necesar pentru a aprofunda tema.

Șansele pe ani: 1993 — An bun pentru călătorii, dar cu unele schimbări — probleme

cu fiscal, dar și promovare în funcție, transfer sau diversificare activitate particulară. 1994 — Raporturi multiple bine susținute, investiții, chiziții, călătorii de afaceri, contacte, proiecte profesionale, asocieri, studiu, succes, urma unei decizii profesionale. 1995 — Posibilă căsătorie sau divorț, după caz, an solicită valoare, diplomație, ducând nervozitate. 1996 — Șanse de deschideri spre social, contacte, finalizare proiect major (posibil un copil) nevoie de schimbare. 1997 — Câștiguri financiare, schimbare de activitate, loc de muncă, domiciliu. Numai prin perseverență, succes. 1998 — Riscuri conflicte, surmenaj. nouă activitate, călătorii. 1999 — Consum excesiv de energie, risc de boli ginecologice, ale gâtului, o sarcină. Anul casei: căsătorie sau divorț, după caz. 2000 — Iară nuntă sau divorț, schimbare majoră pe plan profesional.

TALON DE PARTICIPARE

NUME (de familie).....
PRENUME.....
NUME ÎNAINTE DE CĂSĂTORIE (dacă e cazul).....
ADRESA.....
DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul.....
Nr. telefon.....
Nr. înmatriculare mașină

IMPORTANT!

Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cât mai multe din datele solicitate mai sus.

Doctorul vă propune răspunsuri rapide prin taxă de urgență.

Din pricina numărului extrem de mare de solicitanți, suntem constrânși ca, în cadrul spațiului disponibil, să oferim răspunsurile mult așteptate abia după luni de așteptare (în octombrie, noiembrie, celor care ne-au scris în ultimele săptămâni). De aceea, pentru cei grăbiți, colaboratorul nostru propune o taxă de urgență. Solicitantul va introduce în plic, împreună cu întrebările sale, o chitanță cu suma de 1.000 lei, bani pe care îi va depune în contul „Publicațiilor Flacăra” la orice unitate CEC. Contul este: 40.7230110.496 BCR, sect. 1, București.

Pe această bază, corespondentul nostru va primi, cel târziu în două săptămâni, prin mijlocirea poștei sau direct la sediul redacției noastre, un răspuns amănunțit, complet, cu sfaturi și prognoze expuse pe larg, la toate întrebările sale.

Nu uitați să atașați și talonul de participare.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C”.

Atenție la buletinul meteo!

Sănătatea dumneavoastră depinde de starea vremii

De multă vreme s-a observat că variațiile meteorologice au o influență directă asupra omului, motiv pentru care cercetarea relației dintre schimbarea vremii și sănătate suscită tot mai mult interes în întreaga lume. Specialiștii sunt azi unanimi în părerea că schimbarea rapidă a vremii înrăutățește starea de sănătate a bolnavilor de plămâni, a celor cu afecțiuni ale sistemului nervos periferic și ale aparatului locomotor. De cele mai multe ori, la vârstnici, meteorosensibilitatea trebuie interpretată ca un semn premăgător unei boli organice. Valorile meteorologice au o influență directă asupra omului, în special asupra sistemului nervos vegetativ, ele putând produce modificări cardio-vasculare, respiratorii și ale presiunii arteriale, modificări legate de coagulabilitatea sângelui, a grăsimilor din el, mărindu-se riscul de tromboză coronariană ori cerebrală, edeme, insuficiență cardiacă. Acțiunea prelungită a razelor solare creează o slăbire a forței de apărare a organismului. De menționat este și faptul că la un individ tânăr și sănătos aceste influențe pot trece neobservate. Modificările meteo se mai resimt prin reactualizarea ulcerelor gastrice și duodenale, dureri la mâini și la pi-

cioare, bolnavul fiind un veritabil barometru, care presimte schimbarea vremii cu mult înainte de apariția primelor semne.

Intensitatea modificării factorilor meteorologici este dependentă de intensitatea exploziilor solare, fenomen ce se caracterizează prin creșterea sau scăderea rapidă și intensă a temperaturii, care, la rândul ei, acționează asupra poliartritei reumatoide, spondilitei anchilozante și a artritei infectioase, cu procese de acutizare și foarte tremante la tratamente.

În funcție de sezon și climă, ca și de ciclul zi-noapte, secrețiile hormonale sunt diferite, la fel și mărimea bronhiilor din plămâni.

Pentru a se explica și a se descoperi și alte fenomene ce fac ca barometrul să influențeze sănătatea, au fost create centre de prognoză medicală a vremii. Ele beneficiază de colaborarea mai multor medici, geografi, climatologi și meteorologi. Medicii analizează datele meteorologice, calculează posibile schimbări ale conținutului de oxigen din sânge și fac prognoze asupra unor posibile înmulțiri ale cazurilor de morbiditate. Prognozele sunt comunicate instituțiilor medicale, cu care sunt în legătură. În acest mod, medicii pot face recomandări pacienților, care se pot pregăti din

vreme la combaterea eventualelor consecințe. Așa de pildă:

● În Bavaria, cu cel puțin 24 de ore înainte sunt publicate prognozele meteo-medice. Dacă acestea sunt nefavorabile în ziua respectivă, nu se efectuează intervenții chirurgicale ce nu sunt urgente.

● La Berna, în Elveția, când bate „Foehnul”, organele de justiție întrerup dezbaterile și audierile, considerându-se că atât judecătorii, cât și acuzații pot fi mult mai nervoși, chiar irascibili, motiv pentru care și verdictele pronunțate ar putea fi nedrepte. Cercetătorii elvețieni au studiat „boala Foehnului”, respectiv a celui vânt cald uscat și puternic, care bate primăvara dinspre creștele Alpilor spre văi. Indivizii sensibili pot reacționa cu 20 de ore înainte de a interveni modificări meteo propriu-zise. Ele se pare că se propagă sub forma unor unde ce ajung subiectul cu mult înainte de declanșarea fenomenului, producând puls accelerat, tensiune oscilantă, dificultăți în respirație, insomnii, migrene, nevralgii, iritabilitate, depresii psihogene. Locuitorii din sudul Germaniei, la trecerea „Foehnului”, își schimbă comportamentul. Tot în această perioadă, se constată o creștere a numărului de sinucideri și a accidentelor de circulație. Fenomene similare se produc și în cazul

altui vânt, tot fierbinte și uscat, numit „Santa Ana”, care bate în California.

● Vântul „Sharavul”, originar din deșertul Sahara, fierbinte și uscat, determină la oameni o creștere a serotoninei, substanță cu acțiune tonică asupra vaselor sanguine și cu rol important în biochimismul funcțional al creierului, ceea ce duce la iritabilitate, migrene și insomnii. În schimb, vânturile puternice și umede pot agrava tuberculoza, iar cele reci sunt responsabile de diferite accidente vasculare, deoarece provoacă contracția brutală a vaselor de sânge, mărindu-le astfel

presiunea, fenomen ce favorizează formarea cheagurilor, cu urmări grave pentru om.

● În mai multe țări au fost construite clinici cu climă artificială, așa numite biotroane, pentru pacienții care au mai mult de suferit de pe urma modificărilor climatice. În aceste clinici domnește o temperatură constantă, de primăvară. Aparatură specială realizează o presiune și umiditate atmosferică constante. Pacienții sunt feriți de zgomote și de câmpuri electromagnetice puternice, iar sisteme perfecționate reglează conținutul în ioni al aerului.

Medicina tibetană

Principii terapeutice străvechi sunt preluate în mari spitale ultramoderne

- S-au obținut succese spectaculoase în tratarea cancerului, malariei, diabetului și bolilor sistemului nervos
- Se testează o pilulă pentru combaterea SIDA

Farmacia tradițională tibetană folosește peste 600 de extrase din țesuturi vegetale și animale, precum și din minerale. Fabrica de medicamente din Lhasa furnizează anual peste 300 de tipuri de medicamente, ce sunt mai puțin scumpe și nu provoacă efecte secundare. După medicul tibetan, tratamentul este mai eficace dacă terapia orientală se combină cu cea din vest. Observarea pulsului este cel mai important și complex parametru la care sunt atenți doctorii tibetani, în stabilirea unui diagnostic.

În urma verificării acestuia pot fi diagnosticate bolile care ar putea să se manifeste, iar persoana va trebui să acționeze în această direcție, principalul scop al medicinei tibetane fiind acela de a preveni îmbolnăvirea. Ea coordonează și dezvoltă, într-o sinteză originală, medicina chineză și indiană, pe baza unui concept tradițional: omul nu va putea niciodată să scape de boală atâta vreme cât nu va ajunge la o perfectă cunoaștere de sine. Deci una din premisele medicinei tibetane este că boala reprezintă semnul unui dezechilibru între microcosmosul intern și macrocosmosul extern. Omul se află în raport cu ecosistemul care îl înconjoară: respiră aerul, înghite alimente și apa, este supus influențelor climatice și cosmice și se află în interacțiune cu diferite energii psihice. Din coexistența complexă a tuturor acestor componente derivă sănătatea sau boala.

„Știința medicală accidentală a pătruns până în adâncul materiei vii”, apreciază profesorul Namkai Norou,

doctor tibetan, de la Universitatea din Neapole.

Știm cum funcționează cea mai mică particulă din celulele organismului nostru, dar am pierdut imaginea omului în totalitatea sa, o imagine pe care tibetanii sunt încă capabili să ne-o ofere și o transmit din tată în fiu.

În vechiul Tibet medicina era studiată de băbați în mănăstire și o puteau practica după o lungă ucenicie, cursurile durând până la 20 de ani. După ce dădeau examen, pentru a deveni medici, părăseau mănăstirea, se căsătoreau și o practicau pe cont propriu. Aceștia sunt reputații „amci”.

Medicii australieni ce lucrează în spitalul „Delek”, dotat cu aparatură ultramodernă, au confirmat că „amci” dispun de un mijloc eficient de vindecare a malariei, boală atât de răspândită în Asia. Lobsang Dolma, singura femeie „amci”, susține că diabetul, hepatita și câteva tipuri de cancer pot fi vindecate. Pentru unele maladii nervoase ei recurg la remedii drastice, care sunt aplicate în cazul epilepsiilor, paralizilor și al circulației craniene deficitare. În aceste cazuri se folosește așa-numitul „moks”. Este vorba de un tip de pelin, care se usucă și se amestecă cu alte ierburi medicinale, obținându-se în final un fel de con, de mărimea unui degetar. El se aplică pe corpul pacientului în locurile ce corespund cu punctele de acupunctură clasice. Se dă foc conului care arde până la capăt. Un asistent suflă pentru a întinde focul, iar pacientul rezistă durerilor. Pe corp rămân arsuri de mărimea u-

nel monede, care se vindecă în câteva zile. Altă metodă este a „acului de aur”, ce are grosimea unui ac de siguranță. El este introdus într-un anumit loc în corp, până se menține singur în poziție verticală, apoi pe capul acestuia se aprinde „moksalul”.

Farmacia verde

USTUROIUL – sursă de sănătate

Usturoiul conține la sută de grame, printre altele, proteine 7,6 g, lipide 0,3 g, glucide 30 g, potasiu 260 mg, vitamina PP 16 mg, vitamina C, și o serie de substanțe minerale ca iod, sulf, apoi uleiuri volatile, substanțe bactericide, care opresc dezvoltarea a numeroase tulpini de bacterii, virusi și ciuperci.

Aportul de calorii este mai mare ca la ceapă, atingând 150. Are virtuți vermifuge acționând contra teniei, limbricilor, oxiurilor. În nordul Franței se prepară „supă de usturoi”, care are la bază usturoi fierț, ea stimulând totodată și secreția gastrică, creștând poftă de mâncare. Pentru conservarea vitalității, în tratamentul popular se masează coloana vertebrală cu căței de usturoi. Este și hipotensiv, micșorează efortul inimii, diminuează spasmele vasculare și influențează bătaia pulsului, ele devenind mai regulate. După cum se știe, pereții arterelor se încarcă

cu grăsimi, iar cu timpul își pierd elasticitatea și își micșorează diametrul interior, fapt pentru care sângele (câtă greutate, el nemaiputând hrăni o serie de organe, ajungându-se astfel la boli grave ale rinichilor, creierului, inimii, ale membrelor inferioare, pentru a aminti numai câteva. Usturoiul are însă proprietatea de a reduce leziunile aterosclerotice, a scădea colesterolul din sânge cu aproape 30 la sută față de valoarea avută anterior și a spori capacitatea serului sanguin de topire a grăsimilor, împiedicând, în acest mod, declanșarea trombozei și a unor boli de inimă, influențând totodată circulația periferică și având efecte binefăcătoare asupra hemoroizilor și varicelor. Pentru scăderea tensiunii arteriale, medicina populară recomandă ca în fiecare dimineață să se bea un pahar cu apă, în care să fie pus la macerat în seara zilei anterioare un cățel de usturoi.

Medicii europeni apreciază multe medicamente tibetane, printre care cel format din 20 de plante (rădăcină de valeriană, ghimber etc) care acționează asupra sistemului imunitar și stimulează formarea interferonului. În prezent medicii americani, germani și elvețieni testează o pilulă preparată de „amci”, care se spune că ar combate SIDA, fără să se fi obținut un rezultat vizibil. Alți medici europeni studiază vechiul tratat de medicină tibetană „Zhud-Shi” în speranța obținerii de medicamente eficiente în unele boli.

Pentru combaterea aterosclerozei se poate folosi o infuzie preparată din 5 grame de usturoi, 5 grame ceapă și o mână de păpădie, la un litru de apă, din care se bea de patru ori în decursul unei zile. Ca și ceapa este un bun diuretic, eliminând acidul uric și urații, fapt pentru care este folosit în tratamentul gutei, artritei și reumatismului.

Usturoiul este un bun laxativ, antiseptic, bactericid, expectorant, deținând recordul, printre plantele alimentare, în ceea ce privește conținutul ridicat de substanțe antibiotice, respectiv alicina și garlicina. Această legumă este recomandată să fie consumată sub orice formă, în special în stare crudă, deoarece, așa cum s-a văzut, aduce vitalitate și sănătate. Mirosul dezagreabil poate fi înlăturat prin spălarea cavității bucale.

Pagină realizată
AUREL DIANU

Teme pentru mileniul trei

Enigmele piramidelor

• Au posedat egiptenii secrete științifice, primite de la o civilizație extraterestră?

Încercând să rămână nemuritori, faraonii au construit piramide, transmitând prin ele, de-a lungul mileniilor, cunoștințe de astronomie, arhitectură și geometrie. Astfel, piramida lui Keops, înaltă de 148 de metri, ridicată din 2 400 000 blocuri de piatră, a căror legătură este făcută fără mortar, constituie una din cele șapte minuni ale lumii antice. Fiecare față a ei a fost orientată către un punct cardinal, cu asemenea precizie încât, de exemplu, direcția nord-sud are o eroare de numai patru minute și 35 de secunde, deci cu mult sub un grad. Aceeași eroare o are și piramida lui Zoser, de la Saqqarah, construită cu câteva secole înaintea celei a lui Keops. Oare cu ce mijloace au reușit specialiștii de atunci să realizeze o asemenea precizie?

Sunt multe lucruri ce uimesc. Înălțimea piramidei lui Keops, înmulțită cu un miliard, dă o valoare ce se apropie de distanța Pământ-Soare. Aceeași înălțime este a 270 000-a parte din lungimea ecuatorului (148 x 270 000 = 39 960 000 metri). Împărțind lungimea unei muchii la 365,2421, ce reprezintă numărul de zile dintr-un an, se obține „țolul piramidei”, o unitate de măsură foarte apropiată de țolul englezesc. Dacă „țolul englezesc” se înmulțește cu 100 de miliarde, se află distanța parcursă de Pământ, într-o zi, pe orbita sa. „Țolul piramidei” înmulțit cu 10 milioane dă lungimea axei polare a Pământului, iar dacă se însumează diagonalele bazei, se află numărul 25 826, respectiv aproape valoarea în ani a perioadei de precesie a echinocțiilor. Axa de rotație a Pământului, deci direcția nord-sud, datorită fenomenului precesiei, descrie în 26 000 de ani un con pe cer, precesia reprezentând deplasarea lentă a punctelor echinocțiale pe

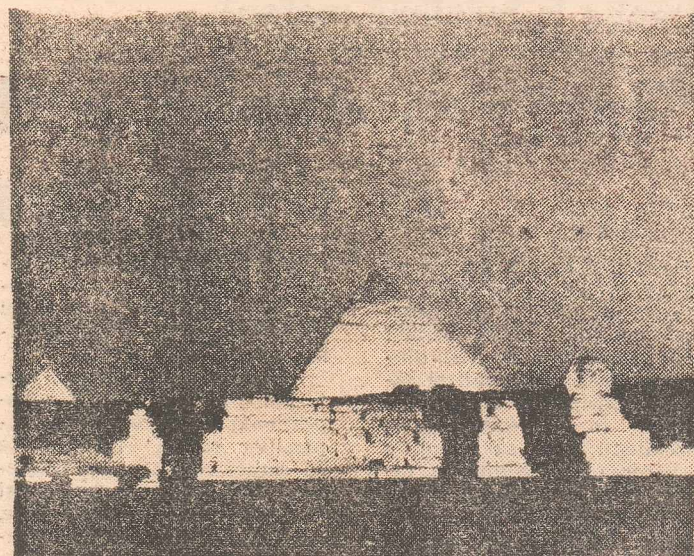
elipsă. Este oare posibil ca toate aceste date să fie doar o simplă coincidență? Greu de crezut!

Axa coridorului descendent din piramidă este îndreptată spre steaua Etamin, din constelația Dragonul, către care, acum 4000 de ani, era îndreptat Polul Nord (și nu că în zilele noastre, când el se află în dreptul stelei Alfa, din Ursa Mare, numită și **Steaua Polară**). Deci, orientarea Polului Nord, printre aștri, era cunoscută astronomilor egipteni!

Kefren, fratele lui Keops, și-a construit și el o piramidă, care a fost radiografiată de Ams Grohed; semnalele fiind primite de calculatoare, ce aveau rolul de a le interpreta. Deși în interval de o zi se efectuau de mai multe ori măsurători asupra aceleiași porțiuni de piramidă, rezultatele erau contradictorii și ne-reale! Așa, de exemplu, vasele în care au fost introduse grâne, păreau a fi cu sute de ani mai noi decât produsele aflate în ele. De aici s-a tras

concluzia că în morminte s-ar fi introdus, cu bună știință... substanțe radioactive! Să fi cunoscut vechii egipteni radioactivitatea?

Dar piramidele reprezintă și fenomene energetice pe care oamenii de știință încearcă să le înțeleagă. Aceste energii, ce se manifestă în două planuri verticale perpendiculare pe laturile bazei și care se intersectează, au fost numite **radiații de formă**, iar efectul lor poartă numele de **efectul de piramidă**. Natura acestei emisii, ca și influența lor asupra organismului uman, nu este încă pe deplin elucidată. Camera funerară din piramidă este plasată la o treime față de bază, unde aceste energii sunt maxime. În acest loc au fost găsite mici animale, ajunse aici din întâmplare, prin diverse galerii și care, nemaiputând ieși, au murit și s-au mumificat. Pentru verificarea practică, într-o piramidă asemănătoare cu a lui Keops, redusă foarte mult, la scară, dar orientată ca și aceasta, a fost așezat un creier de oale, la o treime de la bază. În loc ca acesta să intre în putrefacție, el s-a uscat! Același rezultat a fost obținut și cu corpul unei pisici moarte. Pornind de la aceste elemente, inginerul ceh **Karel Drbal** a plasat o lamă de ras uzată într-o piramidă redusă la scară, confecționată din carton sau masă plastică, la înălțimea de o treime de la bază. După câteva zile, lama a devenit bună de ras, fără să se utilizeze o sursă de e-

nergie! Drbal și-a brevetat invenția, cu ajutorul acestui sistem putându-se ascuți și alte obiecte tăioase. Prin anul '80, la Bistrița-Năsăud, a fost creată, pentru plante, o piramidă. Culturile plasate la o treime de la bază s-au dezvoltat în mod deosebit, diferențindu-se enorm de cele plasate la alte niveluri.

Se pare că piramida influențează și psihicul omenesc, deoarece s-au observat influențe benefice la cei ce stau în corturi cu o asemenea formă. Doctorul inginer **Alexandru Măruță** este de părere că suprafețele laterale ale **Coloanei Infinitului**, cunoscută operă a lui Brâncuși, de la Tîrgu Jiu, emit radiații magnetice pe direcții perpendiculare pe aceste suprafețe și radiații telurice (de natură radioactivă?), generate, se pare, de procesele termice ce se produc în interiorul pământului.

Nu putem încheia fără să amintim și de o altă enigmă a piramidelor. Mulți arheologi și egiptologi, ce au venit în contact cu obiectele aflate în aceste morminte, sau cu mumiile faraonului, au decedat de

boli ciudate, dar până la descoperirea lui Tutankamon, acestui fapt nu i s-a dat nici un fel de interpretare. De la descoperirea locului în care fusese înmormântat acest tânăr faraon, 40 de cercetători, de diferite vârste, ce au participat direct sau indirect la studierea mormântului sau a pieselor arheologice, aflate aici, **au decedat**, printre ei numărându-se arheologul Howard Carter, lordul Carnarvon și Jean Dumichen, cititor de inscripții. După lungi studii, s-a ajuns la concluzia că în interiorul piramidelor ar fi existat virusul „**aspergillus niger**”, ce poate rezista mii de ani și care provoacă moartea celor ce au venit în contact cu el.

S-a mai emis ipoteza că unele morminte ar fi conținut substanțe radioactive; oare le cunoșteau vechii egipteni? Sau, poate, piramida, prin construcția ei, a reușit să evidențieze, în cantități mari, unele energii terestre necunoscute...

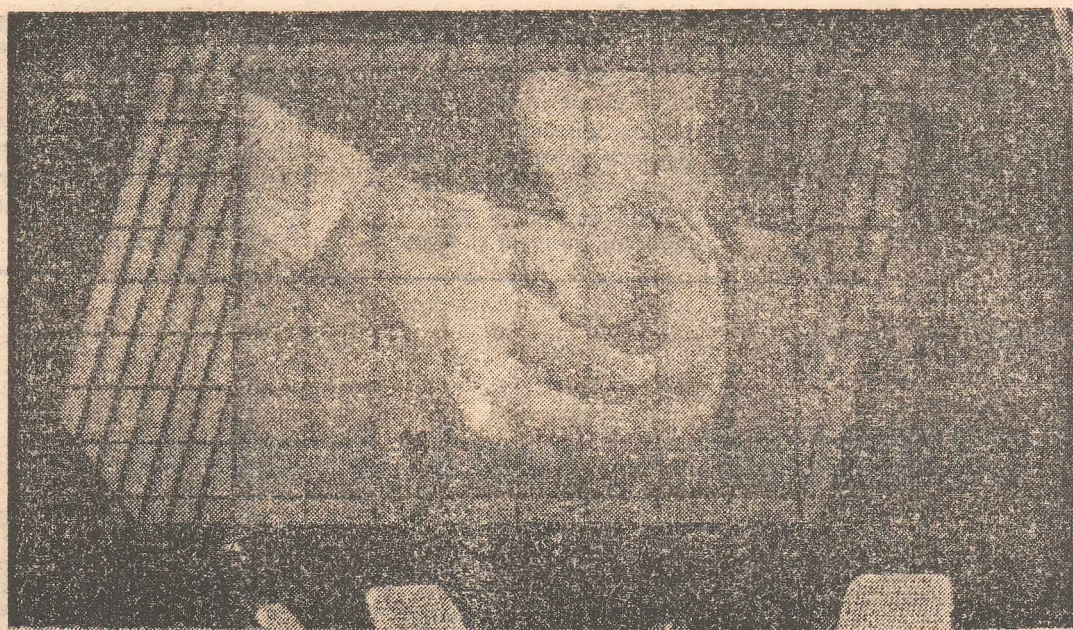
Ieri încă nu exista

Ecran de televiziune compus

O formă originală de ecran de televiziune a fost creat în Olanda de Graig Schreber, un specialist în materie, care a asamblat mai multe televizoare obișnuite, așezându-le ca într-un joc de cuburi și cuplându-le la un ordinator, programat în așa mod încât fiecare receptor să redoe doar un fragment de imagine. Astfel, s-a reușit să se obțină o imagine mare. Pentru ca aceasta să fie clară, trebuie folosite un număr minim de 16 televizoare, cu ajutorul cărora se poate crea un ecran de 1,8x2,4 metri. La această originală „construcție”, numită **Kreon Screen**, cel mai mare ecran realizat măsoară cinci metri și este format din 64 televizoare (în imagine). Ordinatorul are rolul de a tra-

ta semnalul video și de a-l separa corespunzător în fragmente de imagini, trimițându-l televizoarelor. Procedeu asigură o imagine luminoasă și de o claritate deosebită! Un ecran cu baza de cinci metri asigură o vedere perfectă de la 17 metri și din unghiuri de până la 170 grade în raport cu axa.

Kreon Screen are numeroase aplicații, cu ajutorul lui putându-se transmite publicului informații, protecții de filme cu circuit închis, în cadrul expozițiilor, al marilor magazine și în parcuri de distrație, precum și efectuarea de diverse demonstrații în fața unor specialiști.

Hoții în pragul șomajului

Superdetectie

• Insigne ce pot fi „citite” magnetic și ordinatoare să recunoască vizual orice persoană

Un sistem inventat de Kodak interzice, în modul cel mai riguros, accesul unor persoane neautorizate să pătrundă în anumite zone sau încăperi ce au caracter se-

cret. El comportă o parte mobilă și instalații fixe. Din prima categorie fac parte insignele pe care lucrătorii unei întreprinderi sau instituții sunt obligați să le poar-

te la reverul hainelor sau hățelilor și care declanșează o citire magnetică, de fiecare dată când un purtător este gata să treacă pragul unei zone sau încăperi speciale.

Aici, la intrare, instalațiile fixe decodifică datele emise de insignă și proiectează pe un ecran imaginea purtătorului. Dacă aceasta nu corespunde cu fotografia de pe insignă, accesul nu este permis și ușa rămâne închisă. Controlul poate fi efectuat fie de către o persoană numită special în acest scop, fie de un ordinator cu recunoaștere vizuală, care anslizează instantaneu figura, ce se prezintă în fața lui. Odată ce individul a fost identificat și ordinatorul a stabilit că el figurează pe lista celor auto-

rizați, listă înscrisă în memoria sa, ușa se deschide. Recunoașterea nu durează decât câteva secunde. Un lucrător care nu are dreptul la o astfel de insignă nu poate intra. Chiar dacă are insignă dar figura lui a fost ștersă din memoria ordinatorului, el va avea aceeași soartă. Acest sistem este preconizat să fie aplicat, printre altele, și la ameliorarea problemei accesului în unele zone sensibile de pe aerodromuri.

Pagină realizată de
AUREL DIANU

Aveți mașină?

Îndrumări pentru cumpărătorii de automobile

Documentele

În primul rând, începeți cu verificarea actelor autovehiculului. Dacă autovehiculul este înmatriculat în țară, verificați corespondența dintre datele din talon și cele existente efectiv pe mașină, inclusiv numărul de înmatriculare. Nu neglijați să verificați dacă vânzătorul automobilului este și proprietarul acestuia!!

Tot în cazul autovehiculelor importate, comercializate de societăți comerciale, verificați dacă s-a efectuat de către aceasta omologarea individuală pentru circulația pe drumurile publice, la reprezentantul Registrului Auto Român (în caz contrar, societatea comercială poate fi amendată pentru comercializare de autovehicule neomologate). La verificarea seriilor, aveți în vedere ca plăcuțele și etichetele pe care sunt poansonate să fie nituite și nu prinse în șuruburi. În caz contrar este posibil să aveți probleme la înmatriculare.

Anul de fabricație

Atenție, anul de fabricație este, de multe ori, mult anterior datei când a fost înmatriculat autovehiculul în țara de origine! Conform reglementărilor în vigoare, nu puteți înmatricula un autovehicul importat având o vechime mai mare de 8 ani. Iată acum prezentăm un mod de a depista anul de fabricație. În baza unor reglementări valabile internațional, se recomandă fabricanților de vehicule ca, în cadrul numărului de identificare (seria caroseriei), care este format din 17 caractere, al 8-lea caracter de la dreapta spre stânga să precizeze anul de fabricație sub forma unei litere. De exemplu, în numărul de identificare XBZ15FDO5ECO43211 — litera E semnifică anul 1984. Litera F ar reprezenta anul 1985 ș.a.m.d.

Din păcate, nu toate firmele constructoare de vehicule aplică această recomandare, sau

o aplică „original” (de exemplu, la firma FORD, anul de fabricație este precizat de al 7-lea caracter de la dreapta spre stânga). Dar, pe baza documentației care există la Registrul Auto Român, există posibilitatea de a stabili anul de fabricație pentru orice tip de autovehicul. Vom reveni cu amănunte.

Caroseria

Un prim control al caroseriei impune depistarea locurilor mâncate sau pătate de rugină. O caroserie, chiar dacă prezintă o vopsea oglindă, poate masca defecțiuni, reparații etc. Atenție la diferențele de nuanțe, urme de vopsea pe garnituri, chedere, rame de geamuri etc.! Capotele trebuie să se deschidă și să se închidă corect și ușor. Locurile de sudură pe interiorul caroseriei, sau pe șasiu, indică faptul că automobilul a fost accidentat și reparat. În cazul în care o zonă a caroseriei vă face să bănuiți o reparație acoperită cu mult chit, un mic magnet vă poate convinge. Un automobil vechi, dar cu podeaua aparent bine și proaspăt terosonată, poate ascunde zone de rugină. Nu uitați să verificați, din punct de vedere al ruginii, părțile componente ale instalației de evacuare, pentru a elimina niște cheltuieli ulterioare destul de costisitoare. Controlați dacă farurile nu au oglinda umezită. De asemenea, controlați și starea oglinzilor retrovizoare exterioare.

Continuare în numărul viitor.

Victor

Surdu

Președintele Partidului Democrat Agrar din România, dl VICTOR SURDU, are în „stăpânire” două autoturisme: o Dacia 1300 (de culoare albă, an de fabricație 1984, stare tehnică foarte bună) și un Mercedes 190 E (de culoare grenă fabricat în anul 1991, stare tehnică excelentă) primit cadou de la un văr al domniei sale. Dl președinte „agrarian” a obținut permisul de conducere în anul 1968, pe vremea când era student, din prima „lovitură”.

„Sofatul, ne spune dl Surdu, este pentru mine o mare pasiune. Până în prezent am parcurs cu mașinile mele peste 1 500 000 de kilometri. „Din curiozitate, am condus mașina și pe drumuri publice din Italia și Franța. De când m-am urcat pentru prima dată la volan și până în prezent am plătit doar câteva amenzi pe care le consider

nesemnificative”.

„Eu și mașina, continuă dl președinte, formăm un cuplu dintre cele mai serioase, formăm un cuplu care, sper, nu va greși niciodată. Trăiesc odată cu mașina. Pot spune că „lucrăm” pe aceeași frecvență. Când sunt la volan mă destind, mă recreez; fiecare drum lung mă întinereste. M-am atașat mult de mașină și de aceea când urc o pantă o simt cum „oftează” și atunci o „ajut”, cât trebuie, din pedala de accelerație. Îmi place să am lângă mine, în mașină, când călătoresc, un om care să nu mă plictisească și să nu mă enerveze”. În altă ordine de idei, domnia sa, este și un foarte bun mecanic, cândva fiind un mare „șuruber” de Dacie.

GHEORGHE BARBU ■

Fotografie de FLORIN IONIȚA ■

O bătaie de cap

Autoturisme alimentate cu GPL

O parte din posesorii de autoturisme se confruntă cu o situație paradoxală: cele care sunt echipate cu instalație de alimentare cu GPL (gaz petrolier lichefiat) nu au posibilitatea de a circula legal, în ciuda avantajelor atât economice (costul mai redus pe kilometru parcurs), cât și ecologice (noxele din gazele de esapament sunt reduse). Cauza acestei situații este lipsa unor condiții minime pentru asigurarea siguranței în exploatare.

În primul rând, o mare parte din instalațiile montate sunt executate improvizat, de către persoane neavizate. Apoi trebuie ca ansamblul instalației să fie omologat prin efectuarea de teste, inclusiv de simulări de avarie, de către Registrul Auto Român. Nu sunt acceptate decât instalațiile executate industrial de către firme specializate și atestate pentru astfel de activități.

În al doilea rând, nu se poate pune problema admiterii în circulație a autovehiculelor alimentate cu GPL, până când nu se asigură umplerea rezervoarelor prin stații autorizate, pentru că umplerea rezervoarelor în mod improvizat prezintă un mare risc. Cele prezentate mai sus constituie motivul pentru care, la omologarea individuală pentru circulație la Re-

gistrul Auto Român se solicită demontarea instalațiilor de alimentare cu GPL. De asemenea, stațiile de inspecție tehnică periodică au obligația să nu elibereze anexa la Certificatul de înmatriculare pentru autovehiculele care se prezintă cu astfel de instalații.

În final, vă facem o recomandare: în situația în care cumpărați din străinătate un autovehicul echipat cu instala-

ție de alimentare cu GPL, nu uitați să solicitați fostului proprietar actele de omologare, deoarece aceste documente vă vor folosi în momentul în care se vor admite în circulație autovehiculele echipate cu aceste instalații (atenție la faptul că rezervoarele sunt omologate numai pentru 10 ani de exploatare).

Automobilul în mileniul 3

Fuzionarea marilor firme constructoare

• Europa se regrupează, America pierde teren

În prezent, în Europa de Vest există 6 firme mari producătoare de autoturisme (așa numiți generalisti): FIAT S.p.A., VOLKSWAGEN A.G., PEUGEOT S.A., R.N.U. RENAULT, FORD EUROPA, GENERAL MOTORS. Alți producători sunt cei specializați pe autoturisme de lux: MERCEDES BENZ, BMW, PORSCHE, SAAB și VOLVO. FERRARI, LANCIA, AUTOBIANCHI, ALFA ROMEO au fost preluate de către FIAT; CITROEN și TALBOT de către PEUGEOT; LOTUS de către GENERAL MOTORS; ASTON MARTIN și JAGUAR de către FORD; SEAT și AUDI de către VOLKSWAGEN; iar

LAMBORGHINI și MASSERATTI sunt parțial proprietatea grupului CHRYSLER. BRITISH LEYLAND a intrat sub conducerea producătorului de aeronave BRITISH AEROSPACE și se numește în prezent ROVER GROUP; produce autoturisme de oraș sub licență HONDA, fabricând în continuare și clasicele LAND ROVER și RANGE ROVER. În plus, VOLVO are în vedere cotejarea cu RENAULT, iar SAAB este de vânzare, cumpărătorul fiind aproape sigur FIAT, cu care firma suedeză a colaborat și la crearea modelului 9000.

La ora actuală, sunt prezente cu unități de asamblare sau de producție pe

teritoriul vest-european următoarele firme japoneze: NISSAN, TOYOTA, HONDA, SUZUKI, ISUZU și DAIHATSU. Procesul de mondializare a producției de autoturisme va continua și în viitor. Specialiștii afirmă că, la începutul mileniului 3, vor exista în lume circa 10-12 producători transnaționali de autoturisme și alte câteva firme mici. Dintre actualii mari producători, vor putea supraviețui VOLKSWAGEN, FIAT, PEUGEOT, TOYOTA, NISSAN, MITSUBISHI, MAZDA, FORD, eventual și GENERAL MOTORS.

Cert este, însă, că în SUA, cei trei mari producători vând, prin rețelele și sub mărcile lor, autoturisme produse în JAPONIA, COREEA DE SUD, TAIWAN, EUROPA și AMERICA LATINA; sau că în 1988, producătorii japonezi au început să exporte autoturisme produse în SUA, în țări din ASIA de sud-est și chiar să le vândă... acasă, în Japonia!

Pagină realizată de CRISTIAN BUZAȘ ■

Toto Cutugno a strălucit și a dominat

Un cerb de aur care suferea de frig

• **O clipă au crezut că pe scenă sunt Celentano, Jo Dassin, Dalida, Ricchi e Poveri și alții...**

„Afară, neisprăvitule!!”

Prima zi a Festivalului CERBUL DE AUR, cu ocazia conferinței de presă a lui TOTO CUTUGNO: Romeo Neacșu, de la Tineretul liber, îl întreabă pe Toto Cutugno, dacă se simte... rușinea națională a Italiei (!!! — n.n.), așa cum se vorbește acolo, muzica lui fiind exclusiv comercială. Întrebarea este precedată de scuze și de precizarea că ea vine de la cititori. (da, da — știm noi!) Urmează o scenă tipic parlamentară, cu huiduieli, țipete și rogete dezaprobatore venite de la nenumărați ziariști, în frunte cu domnul Viorel Popescu, de la Radio, care strigă: „Afară cu el!! Ești un amator! Cum îți permiți să pui asemenea întrebare, neisprăvitule?!” Urmează replica „unde părți a presei”, care la

După conferința de presă, domnul Andrei Bartoș declară: „În Occident, asemenea întrebări se pun cu regularitate, dar la noi mai sunt încă mulți care au rămas cu ideea de presă comunistă. Viorel Popescu e unul dintre ei. Important e că n-am scăpat ocazia să ne facem din nou de rușine”.

„Dragă, aia vin cu femei goale, care se freacă, și noi il aducem pe Stalin!”

La recepția hotelului ARO, din Brașov, stau de vorbă cu Loredana Groza și Elena Cârstea, care îmi povestesc ce-au făcut ele cu Toto Cutugno în noaptea de 1 spre 2 septembrie: „Dragă, am cântat împreună cu Toto în barul de noapte și el ne-a laudat, dar

La Radio Brașov se rostea fără întrerupere o rugăciune să se oprească ploaia

La Brașov ploua cu două ore înainte de primul gong al festivalului și se lăsase frigul, iar domnul Moroșan era înnebunit: se amână sau nu se amână prima zi a CERBULUI? Toto Cutugno se închisese în camera lui de la etajul patru. Din toaletele de seară strălucitoare nu mai rămăsesse nimic. Toată lumea se echipase pentru frig. Organizatorii zăbierau la aparatele de emisie-recepție, de parcă ele erau de vină că Festivalul se ține toamna. Până la urmă, Toto a făcut ce-a făcut și-a oprit ploaia.

Gabi Balint, în trening, făgăduiește că nu va concura niciodată la CERB.

Foarte mulți brașoveni se plângeau că n-au apucat bilet, iar norocoșii posesori erau gata să înfrunte orice intemperie, înarmându-se cu umbrele, plastice, ziare și îmbrăcați de iarnă. Trei eleve din Iași erau gata să îmbrace tot ce aveau în valiză: „O să ne punem trei perechi de chiloți, una peste alta, ca să rezistăm, să-l vedem pe Toto!”

GHEORGHE DAN ■

Întreabă-mă

să te-ntreb!

O nouă „ultimă” carte

— E de așteptat o nouă carte (de versuri) semnată de Gheorghe Tomozei?

— Întrebarea mă face fericit: cineva n-a uitat că un poet rămâne un... poet și se adresează lumii sale de himer. În loc să mi se ceară opinia despre prezența americanilor la Mogadiscio, în loc să se aștepte de la mine rezolvarea crizei bosniace, iată, mi se pune întrebarea „încuetoare” despre cum stau cu dragostea. Cu poezia.

Stau... bine. Am sub tipar întâia carte scrisă după Decembrie '89 („Bibliotecile fericite”) și sper să v-o pot oferi la sfârșitul toamnei.

— Bibliotecile fericite?

— Chiar așa. S-ar zice că toate bibliotecile sunt fericite (fiindcă ne fericesc) dar există trista posibilitate ca unele „rafturi” să se încovoie sub tomuri mincinoase și pur și simplu să semene ca un arbore uscat. Eu fac apel la biblioteca ideală, salvatoare în suflute, probă de inginerie îngerească, biblioteca (de fapt, mai concret Cartea) ce ne ține în viață și vis.

O nouă carte? Toate cărțile mele sunt noi până ce... apar. Apoi îmi par copleșite de cusururi, și brusc devin „vechi” dar încărcate nu de o vechie „fericită” ci de neîmplinire.

Scriam cândva că după ce umpli 50 de ani nu mai scrii poezii. M-am înșelat. Aventura continuă și după acest prag.

I-am zis pripit unei cărți apărute după acești fatidici 50 de ani „Ultima carte de dragoste”, greșind încă o dată. Se poate iubi și după lăsarea amurgului? Se!

Nu scriu altfel.

Scriu pe mai departe cărțile lui Gheorghe Tomozei. Dar le scriu altcum?

Nu mai scriu obsedat de ecoul critic al cărților mele. Nici cititorului nu mai cred că trebuie să-l fac... curte și nici criticului. Nimeni, până în anul 2000 să zicem (fac prinsoare pe-un pix!) nu se va mai tulbura de soarta poetilor și a cărților lor. Vom fi „iutați”. Vom muri săraci. În postumitate s-ar putea să am mai mult optimism.

Dar acum când totul în jur e marcat de haos și precaritate, când omul e primejduit „oriunde s-ar afla”, poetul nu are altceva de făcut decât să nu renunțe la uneltele sale. Chiar de va fi aruncat la marginea Cetății. Chiar de va avea un singur cititor.

GHEORGHE TOMOZEI ■

Toto Cutugno a spus că despre România nu cunoaște decât trei lucruri: că are femei frumoase, are fotbaliști buni și-l mai are pe Dracula. Castelul Bran nu e departe de Brașov.

apărarea neisprăvitului și se încinge un asemenea scandal, încât toată lumea părea că uitase că e conferință de presă. Toto Cutugno își pusese mâna-n falcă și privea stupefiat. Domnul Andrei Bartoș încearcă, fără succes, calmarea spiritelor. Cel care aduce liniștea în sală e Toto, spunând beligeranților să se calmeze, apoi răspunde liniștit la ceea ce fusese o întrebare jignitoare.

nu știu cum dracului se face căăștia de la CERB nu ne-au băgat și pe noi în festival?! În schimb l-au băgat pe Tufiş cu video-clipul ăla de zici că suntem mai comuniști ca rușii. Aia vin cu femei goale, care se freacă și noi il aducem pe Stalin. Nici măcar la recitaluri n-au catadixit să ne cheme, dar i-au pus pe Ali-fantis și Andrieș — folk-iști — să cânte într-un festival de muzică pop”.

LUMEA FACE FILME

Pasager 57

WARNER BROS. prezintă o producție Lee Rich. Coproducător: Robert J. Anderson. Subiectul: Stewart Raffill și Dan Gordon. Scenariul: David Loughery și Dan Gordon. Imaginea: Mark Irwin. Muzica: Stanley Clarke. Regia: Kevin Hooks. Cu: WESLEY SNIPES, BRUCE PAYNE, Tom Sizemore, Alex Datcher, Bruce Greenwood, Robert Hooks, Elizabeth Hurley.

Film distribuit de GUILD FILM ROMÂNIA și difuzat prin ROMANIAFILM.

Wesley Snipes este un actor de culoare în mare vogă la Hollywood la ora actuală. El

interpretează rolul lui John Cutter, un curajos luptător împotriva terorismului aerian. Cutter se născuse a fi pasagerul 57 în avionul deturnat de echipa condusă de „Teroarea Rane” și reușește, cu greu, într-adevăr, să rezolve cazul. Charles Rane este cel mai periculos gen de terorist: foarte inteligent, atrăgător fizic, chiar fermecător, curajos și nebun. Cu un sânge rece formidabil, nu ezită să impună atât pasageri nevinoși, cât și un membru al propriei echipe. Moartea sa este cu mult prea ușoară pentru numeroasele victime pe care le-a făcut, fără regrete.

Promovare

ROMANIAFILM și binecunoscuta companie americană TWENTIETH CENTURY FOX au organizat recent, la cinema Scala, un spectacol inedit, la care a contribuit și revista SALUT.

Cu ocazia lansării la București a filmului Testoasele Ninja 3, tinerii au fost invitați la o premieră specială. Intrarea a fost gratuită, la intrare s-au împărțit postere, calendare, fotografii și reviste, adolescenții fiind sfătuiți

să păstreze tichetele. Îmbulzeala a fost mare, personalul cinematografului făcând cu greu față avalanșei de spectatori. După un scurt recital, susținut de doi tineri chitariști, puternic încurajați de galerie, a urmat filmul.

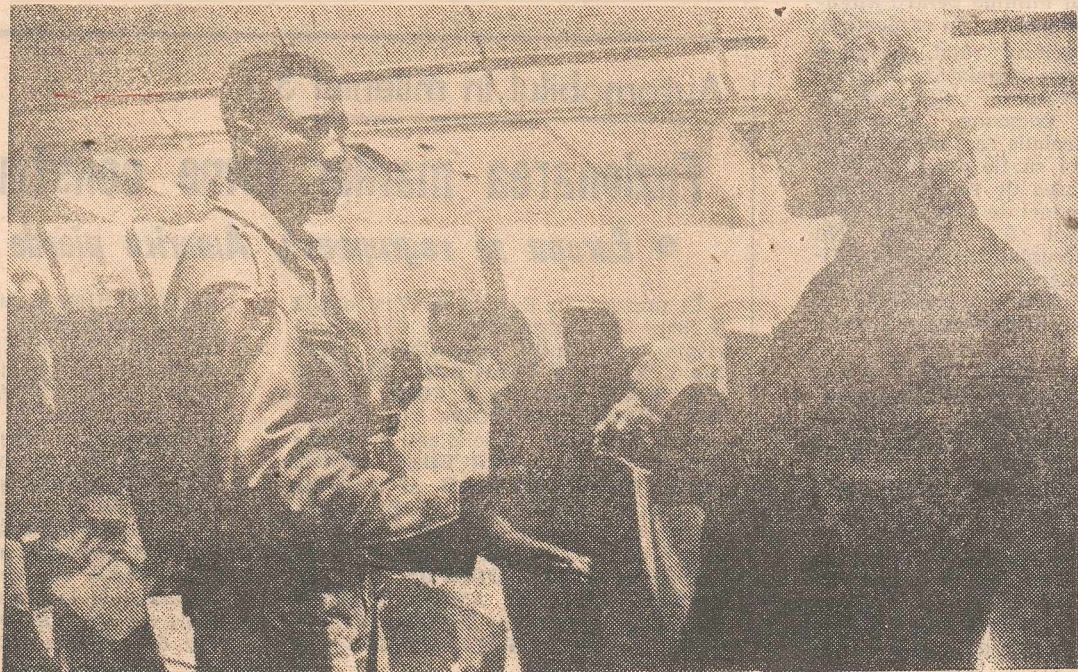
Simpaticele testoase, Donatello, Michelangelo, Leonardo și Raphael, de data asta interpretate de actori îmbrăcați în costume a 200.000 de dolari bucata, au fost și ele mereu aplaudate de entuziaștii spec-

tatori, care le-au însoțit aventurile cu exclamații admirației, risete și tropăituri.

După film, s-au tras la sorți o mulțime de locuri, fericirii posesori au fost invitați pe scenă și, cu toții, au primit tricouri imprimate cu testoasele ninja. S-au făcut fotografii, s-a aplaudat...

Asemenea inițiative ar trebui întreprinse mai des. Numărul celor care frecventează astăzi sălile de cinema este în scădere, cu 30% mai mic decât în aceeași perioadă a anului trecut.

ADA NICOARĂ ■

Am plătit: exil, eliminare totală și altele

• Dumitru Țepeneag în dialog cu George Arion (I)

— Domnule Dumitru Țepeneag, mai sunteți oniric și aici, în Franța?

— Poate că ar trebui precizat ce înțeleg eu prin oniric, cuvânt care a avut o oarecare vogă prin cercurile literare din anii '60—'70. Punctul culminant al gloriei l-a atins după 1971 când a fost... interzis. Faima asta mai mult politică decât literară a complicat și mai tare percepția cuvântului. Iar dacă am să afirm că sensul din dicționar n-are decât o vagă legătură cu acela pe care îl dădeam noi, grupul oniric, cuvântului, mi-e teamă că cititorii revistei dumneavoastră să nu se enerveze, să nu creadă că vreau să le fur calul... Să nu-mi spuneti că nu știți bancul! E, oricum, mai amuzant decât o discuție despre onirism.

— Nu v-am întrebat ce înseamnă oniric, eu v-am întrebat dacă mai sunteți oniric...

— Nu pot să răspund la întrebarea asta prin da sau nu. Onirismul este (asta e denumirea exactă) al grupului nostru a fost un curent literar al anilor '60, care se opunea radical realismului socialist. Un curent literar e un fenomen istoric, adică apare într-un anumit moment al istoriei (literare) și apoi dispare. Eram vreo zece în grupul nostru. Asta era nucleul. În frunte cu Leonid Dimov. În ultima vreme îmi place să mă gândesc la onirism ca la o plăteț traversată de mai multe persoane care vin din direcții diferite și se îndreaptă care încotro. Se poate spune că Dimov e cel mai oniric dintre noi, pentru că opera lui ilustrează cel mai bine și onirismul „în general”

(fie el de tip romantic, sau suprarealist) dar și onirismul pe care eu, teoretician cu căluș la gură, încercam să-l inventez în anii aceia, anticipând, într-o oarecare măsură, ceea ce s-a numit mai târziu textualism. Când or să apară articolele lui Dimov și ale mele, la editura Dacia din Cluj, o să se vadă că nu ne jucam de-a curentul literar, ci într-adevăr ne căutam un perimetru distinct, piața de care am pomenit, care devenea onirică doar la anumite ore, sub o anumită lumină și doar pentru anumiți indivizi dispuși să privească realitatea printre gene.

— Cu ce sentimente (sau resentimente) priviți în urmă, la vremea când erați subiectul predilect al unor polemici nu întotdeauna bazate pe un temei estetic?

— Nu eram subiectul unor polemici, ci al unor atacuri, mai rău: eram ținut de unii și cotonogit de alții, iar ca să nu se rădă când tip, mi se puneau și o pătură pe cap. Dar n-am nici un resentiment. În primul rând pentru că, deși puterea coruptă era discreționară și arbitrară, ea putea fi contracarată, măcar indirect. Am combătut-o înainte de toate prin însuși faptul că nu i-am cedat, nu i-am făcut nici un fel de concesie, am scris totdeauna doar ce-am vrut. Am fost, desigur, împiedicat, cenzurat și, până la urmă, exilat, dar nu constrâns. Cel ce se supune, cel ce linge mâna care îl lovește sau îl răspătește, doar acela e resentimentar, căci strânge în el ură și venin. Dacă sunt mândru de ceva, sunt mândru că în România ceaușistă n-am făcut niciodată ce

n-am vrut. Iar pentru asta, bineînțeles, am plătit: exil, eliminare totală din literatura română etc. Mi s-au confiscat nu numai bunurile materiale (apartamentul, care nici măcar nu era al meu, ci al nevastei), dar și ideile. Ca să poată, totuși, scrie despre onirism, criticii literari au fost siliți să-l atribuie lui Dimov și ideile exprimate de mine. Am fost șters, radiat din literatura română. Numele meu nu putea fi menționat nicăieri, nici măcar când figuram ca traducător al unor cărți care continuau să circule. Așa se face că generația foarte tânără nu m-a cunoscut, iar generația optzecistă a putut pretinde că nu-mi datorează nimic. E drept că, începând din 1980, nici la Europa Liberă nu m-am mai manifestat. Eram ca un mort care nu are dreptul la nimic din ce constituie cultul morților: nici pomenire, nici flori pe mormânt.

— Deci, de ce nu aveți resentimente?

— Pentru că am fost mort și am înviat, bucuria e prea mare ca să mai fie loc pentru ură sau răzbunare. De altfel, eu cred în justiția immanentă. Justiția omenească are în vedere, înainte de toate, menținerea ordinii sociale, nu pedepsirea criminalului. Ceaușescu a fost împușcat sub pretextul demoralizării teroristilor, care altfel i-ar fi rămas credincioși. Adevărata pedeapsă ar fi fost să fie lăsat în viață și chiar în libertate, să i se permită să devină un „simplu cetățean” (vorba lui la proces!), supus umilintelor zilnice, un biet bătrânel silit să stea la coadă la lapte. Sigur că sunt cazuri în care, cel puțin aparent, justiția

Immanentă n-a acționat. Dar, stați, n-au intrat zilele în sac!... Iar uneori aparenta e înșelătoare și faptul e demonstrabil. De pildă, Adrian Păunescu, fostul redactor șef al revistei dv., pare să fi scăpat basma curată, ba chiar să prospere politic, să ajungă la onoruri la care n-ar fi ajuns pe vremea „regretatului” împușcat. După părerea mea, avem de-a face aici cu o falsă aparență. E de ajuns să privim mai atent și să reflectăm. Adrian Păunescu avea în tinerețe un autentic talent jurnalistic și un mic talent poetic. De amândouă și-a bătut joc, folosindu-le în slujba unei cariere de mășcărici. Schimbarea de regim politic i-ar fi putut oferi șansa să-și adune, într-un ultim efort, rămășițele de talent și, sub imperiul fie și al unui sentiment de persecuție (dacă nu de regret, ori de remușcare) însoțit de tristețe și de-o percepere, în sfârșit, a venităii ambițiilor omenești, să producă o operă valabilă. Faptul că a fost acceptat și introdus pe arena politică, că a reușit să devină senator a fost, după părerea mea, lovitură de grație pe care soarta i-a dat-o poetului Păunescu. Acestuia putem să-i punem definitiv cruce!

(Continuare în numărul viitor)

Pe adresa ministrului culturii

La Oravița, cel mai vechi teatru din România așteaptă cele 100 milioane de lei aprobate de Parlamentul țării

• Așteptăm și noi răspuns

La Oravița, prea străveche cetate ocrotită sub geana Munților Banatului, înfruntă trecerea veacurilor cel mai vechi teatru românesc, cîtorit în anul 1817, memorabil lăcaș al spiritualității noastre. La intrarea în seculara clădire a primului teatru din România, există două inscripții în limba română. Astfel, citim pe cea mai veche placă de marmură, așezată aici în anul 1884, următorul text: „Acest edificiu, monument de arhitectură, cîtorit în anul 1817, este lăcașul celui mai vechi teatru din țară”. Alăturat, a fost fixată, în anul 1923, o a doua placă, având următorul conținut: „Acest teatru a găzduit pe marele poet Mihai Eminescu, în vara anului 1869, când trupa de artiști Pascaly — din care făcea parte și tânărul poet Eminescu — a prezentat spectacole la Oravița”.

Deci, memoria documentelor năstrate în Arhivele statului și în fondul special al Muzeului Teatrului din Oravița atestă că la sfârșitul lunii august 1868 (în zilele de 29-30 și 31). Trupa de actori, condusă de mult talentatul om de teatru Mihai Pascaly, a prezentat mai multe specta-

cole pe scena teatrului orăvitean. Firește, aceste spectacole s-au bucurat de mare succes, fiind solicitate și două-trei reprezentații pe zi. Dar acest lung turneu din Banat, căci au fost solicitate mai multe spectacole și-n orașele Arad, Sănniclaia, Mare, Timișoara, Lugoj și Caransebeș, se întrerupe la Oravița, intrucât doamna Matilda Pascaly dă naștere unui copil. Astfel, rămasă fără mara actriță, trupa teatrală este nevoită să-și întrerupă spectacolele. Dată fiind această situație, Mihai Eminescu pleacă, însoțit de poetul bănățean Iulian Grozescu, redactor al revistei Familia din Oradea, cu trenul, pe itinerarul Oravița-Bazias, de fapt, cea mai veche cale ferată din România! După câteva zile de popas pe trecute la Bazias, pe malul Dunării și-n ostrovul Kalinovăț, Mihai Eminescu și Iulian Grozescu se imbarcă pe un vapor și, apoi vor naviga pe Dunăre în jos, până la... țarmul Mării Negre!

Dar nu trebuie să uităm a reaminti că pe scena Teatrului din Oravița, unde încă se păstrează mobilierul, adus cu aproape două veacuri în ur-

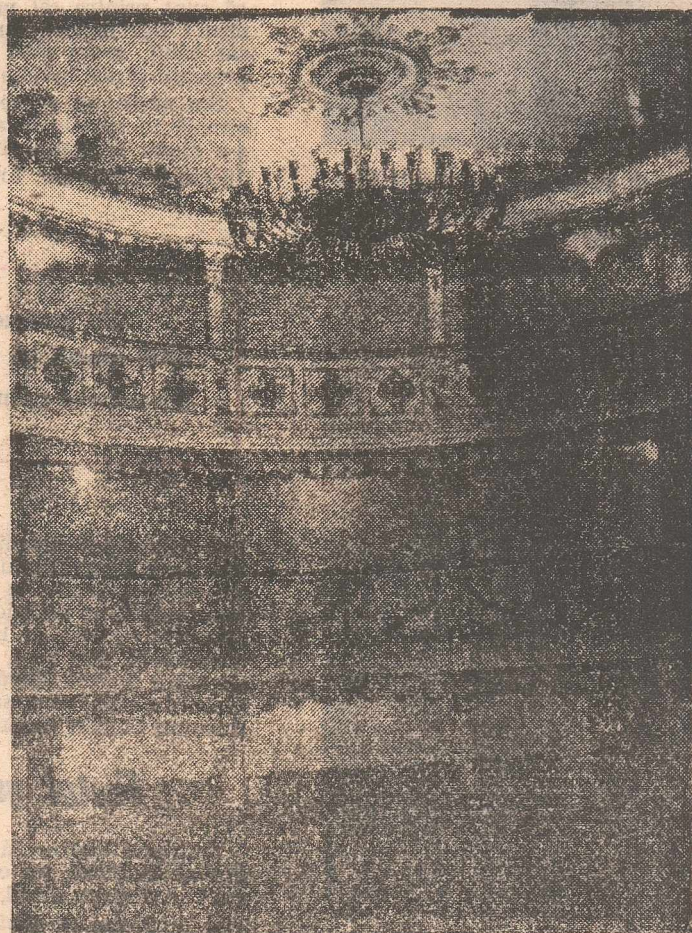
mă și o draperie scenică confecționată la Viena în anul 1863, au poposit cu prilejul unor memorabile manifestări culturale și: Ciprian Porumbescu, Ioan Slavici, Valeriu Braniște, Nicolae Iorga, Franz Nicolae Corfescu, Edy Massini, Dimitrie Popavici, Agatha Bărsescu, Damaschin Bojinca, Eftimie Murgu, Tiberiu Brediceanu, George Enescu, Catul Bogdan, Romul Lădea, Liviu Rebreanu, Traian Grozăvescu, Aca de Barbu, Ion Vidu, Filaret Harbu, Zeno Vancea, Zaharia Bărsan, Mișu Fotino, Constantin Nottara, Ion Manolescu, Anişoara Odeanu, Aurel Ciupe, Constantin Dalcoviciu.

Astăzi, nu se poate spune că acest monument de arhitectură românească se află într-o stare jalnică. Însă grație importanței sale și, deci, cu gândul de a preveni o posibilă catastrofă, edili orașului Oravița au cerut Parlamentului României un fond special, necesar pentru renovarea acestui prim teatru românesc. În final, mulțumită unor deputați și senatori de Caraș-Severin: foarte insistenți, au fost aprobate doar 100 de milioane lei, pentru

demararea lucrărilor. Se cuvine să anuntăm că ultima renovare serioasă a edificiului s-a făcut între anii 1893-1896. Un simulacru de renovare și conservare s-a încercat în anul 1983. Până nu-i prea târziu, orăvitenii și cărașenii cer Ministerului Culturii ca fondul aprobat de parlament să ajungă cât mai repede la destinație, căci întârzierea intră-

rii acestor bani în fondul Primăriei din Oravița este nejustificată. Ba, unii consilieri presupun că ar fi primit o altă destinație! Oricum, dl ministru Petre Sălcudeanu poate afla exact ce se întâmplă cu acest fond atribuit Teatrului din Oravița. Așteptăm să ne spună și nouă!

PETRU NOVAC DOLANGĂ ■

Teatrul din Oravița cel mai vechi teatru din România

Acasă la domnul STELIAN TĂNASE

Viata și petrecerea măștilor

„Eu să fac parte din așa-zisa lume bună bucureșteană? NICIODATĂ!”

„Roxanei, care este un copil foarte bun, îi doresc să aibă mai mult noroc decât mine și sper să fie fericită!”

Binecuvântați animalele și copiii!

Domnul Stelian Tănase locuiește într-un apartament modest dintr-un bloc de pe bulevardul 1 Mai. Stă aici de zece ani. Anul trecut a devenit proprietar „de casă” (până atunci fiind numai proprietar de vise și de cărți), grație insistenței unui prieten din Franța, care i-a dăruit 3000 de franci (iată, așadar, că rotofeul de Constanța — dom’ Dumitrașcu, avea dreptate când urla că există „vânzători de țărișoară”!).

„Îmi plac locuințele modeste! Totdeauna când trebuie să locuiesc undeva, aleg încăperea cea mai mică, mai ferită de zgomote. Nu-mi plac încăperile mari și casele aglomerate! Părinții mei au fost săraci, am trăit o viață de copil sărac și acum aproape sigur că sunt printre cei mai săraci politicieni! Dar niciodată nu m-au interesat banii, n-am avut și nu am mari pretenții și nici invidie!”

S-a născut și a crescut într-o casă situată în spatele halelor Obor, apoi s-a mutat în Balta Albă, iar timp de 10 ani a locuit cu fosta sa soție în-

„In ipoteza unei autoexilări departe de orice civilizație, dacă ar fi nevoit să iau cu mine doar o singură carte, probabil că aș lua o carte cu multe pagini albe, ca s-o scriu eu!”

tr-o garsonieră situată la etajul 10, la marginea Bucureștiului. „N-am nici un fel de proprietate, în afară de acest apartament, nu am nici pământ” — ne spune cu un fel de bucurie, greu sesizabilă și, mai ales, greu de înțeles de către mulți! Rămâne, totuși, o întrebare: este, oare, sărăcia o virtute, domnule Stelian Tănase?

Fostul gurmand

Scriitorul Stelian Tănase nu are preferințe culinare, nu este un „solist”. A fost gurmand, dar în urma unor probleme cu sănătatea și urmând sfaturile medicului acum are grijă să

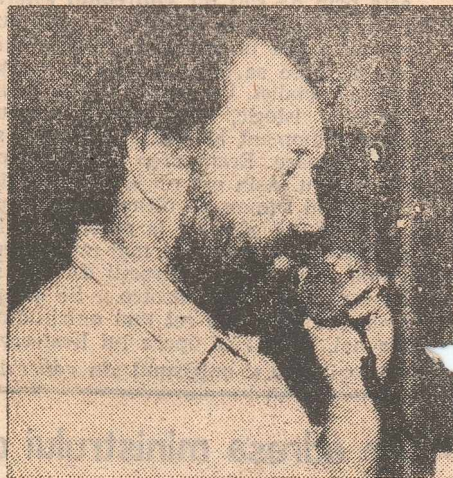
nu se îngrașe. Fără a fi yogin, preferă alimentele crude sau fierte, salatele, cu o excepție — „îmi plac șnițelele și chiftelele, dar numai gătite de mama”.

Nu a băut niciodată alcool (doar vin sau bere, extrem de puțin). De fumat nu a fumat niciodată și consideră că nu trebuie să-ți bombardezi organismul cu „necesități artificiale”. De scris se apucă la ora cinci dimineața și atunci își pregătește o cană de ness rece și fără zahăr.

Luxul melancoliei

„Am fost căsătorit între 1974 și 1985, parcă. Am o fetiță — Roxana — pe care o iubesc foarte mult! N-am vrut să mă despart, dar așa a fost viața! Nu e vina nimănui! În romanul *Corpuri de iluminat* am încercat să fac o analiză a iubirii, a rezistenței unui cuplu în condițiile comunismului târziu — mizerie, vulgarități, imensă plictiseală, lipsă de orizont și speranță, cozi la alimente, curentul care se întrerupea și toate celelalte. Plus că eu eram un ratat: cărțile mele erau interzise la tipărire! Ce perspective aveam eu?!”

Bineînțeles că sunt în relații bune cu fosta mea soție și în relații foarte bune cu fetița! Nu regret că stau singur în casă, că nu e nimeni lângă mine, pentru că scrisul îmi oferă niște satisfacții formidabile! Rațiunea mea de de a fi este, probabil, să povestesc ceea ce mi se întâmplă. Politica mi-a

„De la acest telefon am vorbit cu Tr la BBC, pe data de 17 decembrie 1993 pentru a-i da o declarație! Culmea să vorbim!”

Tolstoi este unul din preferații mei! În general, proza rusă din secolul 19 o cunosc foarte bine. Peste o sută de cărți din literatura rusă le-am citit de mai multe ori! Îl apreciez foarte mult pe Mario Vargas Llosa și romanul *Conversație la Catedrală*. l-am terminat recent de recitit. Kundera îl citesc de prin anii '70, când romanele lui circula într-un fel semi-samizdat, când trebuia să te înscrii pe o lungă listă pentru a-ți veni rândul să-l citești! Orbirea, de Elias Canetti, este o carte uriașă, fabuloasă, iar *BIBLIA* o consider cartea totală!

Barbă de anarhist

Di Stelian Tănase se consideră un trouble-maker, adică un tip care „face necazuri”, care tulbură confortul celorlalți.

„Detest adevărurile confortabile, cele cu care lumea «bună» este de acord! Eu vreau să-l contrazic pe ăsta! Confortul acestei lumi «bune» bucureștene ne-a costat dictatura lui Ceaușescu! Este un mare eșec al intelectualității române din anii '80 refuzul acesteia de a se implica în rezistența împotriva regimului și a dictatorului!” Rândurile de mai sus constituie doar un mic fragment din „rechizitoriul” tăios, rece, scriitor și obiectiv pe care dl Tănase ni l-a propus. De altfel, așa cum ne-a declarat, acest fel de a fi — direct, tranșant, permanent dispus să plesnească prin vorbe lașitatea, comoditatea, fariseismul, măgăria și nesimțirea drapate în diplomatie politicianistă — i-au atras antipatia multora și nu de puține ori chiar dușmănia!

adus multe dezamăgiri, astfel că m-am întors la scris și Dumnezeu îmi dă har! E mult mai important să scriu cărți!”

„O banalitate înțesată de cărți”

„Cred că o locuință trădează ocupația celui care o stăpânește vremelnic. Dacă nu aș fi acasă și ar intra cineva care nu mă cunoaște, va vedea că am multe cărți și multe discuri. În rest, această casă n-are altceva. O banalitate înțesată de cărți. Am câteva mii de volume în bibliotecă.

Printre autorii preferați, pe primul loc este Gogol! Am citit *Suflete moarte* de peste zece ori! De asemenea,

Intr-o „banalitate înfăşată de cărţi”, un trouble-maker pentru liniştea dumneavoastră !

„După 3-4 luni de la Revoluţie, am trecut prin Piaţa Universităţii. Până atunci n-am avut curajul. Şi m-a luat plânsul, pe mine, care mă consider o fire tare ! Eram pe stradă, maşinile claxonau — pentru că eram un demet care încurca circulaţia, dar nimeni şi nimic nu putea să mă oprească pe mine !”

După 1989, eram urmărit în continuare, în special în perioada Golaniei. Eram urmărit foarte atent şi adesea eram «condus» până acasă ! Primeam multe telefoane în care eram înjurat, făcut în tot felul, ameninţat, numele de pe uşa apartamentului l-a şters cineva şi a desenat o cruce mare ! Şi în perioadele mitingurilor Alianţei Civice am fost de aproape urmărit, dar nu sunt un fricos ! ŞI NU POT FI CONTROLAT ! Tin la orgoliul acesta, că sunt propriul meu stăpân şi NU MA SUPUN NIMANUI ! Dar nici nu-mi place să fiu stăpân peste alţii !”

Chiar de foarte tânăr şi chiar fără barbă era considerat un „anarhist” !

Încă un argument că Stelian Tănase îşi vinde ţărişoara

„Nu am avut maşină, dar acum, tot datorită prietenului meu din Franţa, am un Renault 5 — o rablă peti-cită, pe care mi-a lăsat-o când a venit cu ajutoare ! Aş vrea s-o schimb, pen-tru că deja este o maşină periculoasă, nu mai este sigură, dar nu am resurse financiare !”

Cine-i muza permanentă?

„Casa mea nu este o casă prea vizitată de muze ! Probabil, mai mult de spiritele anarhiste ! Duc o viaţă normală, sunt un om serios, am o prietenă ca orice om şi lucrurile merg normal ! Nu-mi place prea mult schimbarea ! Nu ştiu dacă o să urmeze o altă că-sătorie şi nu mă obligaţi să mă desconfir în faţa «inamicului» !”

profund, masiv, autentic — şi, repet, pentru că este un foarte mare pianist !”

Hramul schimbat al „mănăstirii SECU”

„În anul 1983 am simţit prima dată că sunt urmărit şi că telefonul este ascultat. Am avut un incident cu SRI în '90 şi atunci cineva mi-a confirmat că fusesem dat la filaj până în 1989. De asemenea, exista o listă de urgenţă, în care un număr de persoane trebuiau arestate şi lichidate, listă pe care figu-ram şi eu...”

Întoarcerea la prima iubire

Politicianul Stelian Tănase este dezamăgit de viaţa politică românească şi de cei mai mulţi dintre protagonişti ei. Este dezgustat, revoltat, aparent resemnat şi tocmai de aceea s-a întors la ceea ce consideră că este m-nirea sa : scrisul. Lucrează acum la un roman, a cărui acţiune începe în 1986 şi se termină la trei ani după 1989 şi care narează eşecul intelectualităţii româneşti în epoca târzie a comunismului şi în cea postcomunistă.

„Regret foarte mult că nu am reuşit să-mi continui studiile de pian !”

MARIAN GHITEANU
Fotografii de FLORIN IONITA

SALVATORE RIINA

— o cruzime de nedescris

• Marele șef al crimei organizate este un analfabet

„Nașul” din Palermo, cel care a instaurat legea junglei în Sicilia, dar ale cărui puteri se întindeau în toată Italia și chiar dincolo de ocean, în America de Nord, omul „invizibil”, ce timp de 23 de ani a reușit să se ascundă ca un animal de pradă, iar din viața lui a condamnat la moarte peste 150 de persoane, printre care pe judecătorul Borsellino, generalul Dalla Chiesa și judecătorul Falcone, a fost capturat anul acesta, după o vânătoare de un sfert de secol. Judecătoarea Liliana Ferreira, urmașa lui Borsellino, o femeie extrem de curajoasă, a creat o forță specială, cu ajutorul căreia a arestat sute de mafioți, printre care și pe capul acestei organizații negre, pe Salvatore Riina, cunoscut și sub numele de Scurtu (U Curtu), Fiara (La Belva), iar pentru intimi Toto. Cariera criminală a acestui individ a fost întreruptă, prin arestarea lui, la începutul acestui an, de către carabinieri, pe o șosea din apropierea capitalei Siciliei, Palermo.

În jurul lui s-au creat multe

legende, cum că ar fi un „om invizibil”, că și-a schimbat de mai multe ori chipul prin operații speciale și căte și mai câte.

Salvatore Riina este fiul unui țărăn. El s-a născut în anul 1930 în satul sicilian Corleone. A reușit să frecventeze un timp școala, pe care însă a părăsit-o repede, pentru a intra, la 12 ani, în rândul mafioților, în

calitate de „ucenic”. De fapt, Salvatore a rămas toată viața un semianalfabet. Cu timpul, a devenit omul de încredere al lui Michele Navarra. „Nașul” mafioților din acea vreme. Cu un gât masiv, ca un taur, ochi mici și o înălțime de 1,60 metri, Riina părea un om șters, dar sub această înfățișare se ascundea o cruzime de nedescris, mulți plătind cu viața subestimarea lui.

A ajuns curând „om de onoare”, o treaptă în ierarhia mafioților și apoi „locotenent”. Dar dorința de mărire era prea mare pentru a se mulțumi cu această funcție de subordonat. El dorea să fie șef. Așa că, împreună cu un alt locotenent, Luciano Liggio, au pus la cale asasinarea lui Michele Navarra.

În anul 1958, acesta este

Ucigașul Salvatore Riina

ucis cu ajutorul unei mitraliere, în corpul lui Michele găsimu-se nu mai puțin de o sută de gloanțe! Apoi a urmat un măcel între cele două clanuri, ale lui Riina pe de o parte și al susținătorilor celui ucis. Sute de morți au acoperit „câmpul de luptă”, ce se întindea pe șosele, străzi și prin case. Salvatore Riina este arestat și depus la închisoarea Balagona. Asigurându-și complicitatea unor paznici, ce au fost bine plătiți, în anul 1969 Toto evadează, revenind în Sicilia. Aici, deși ascuns și hăituit de poliție și carabinieri, se însoară cu învățătoarea Antoinetta Bagarolla, sora unor mafioți din satul său natal și, sub nasul celor care-l căutau, face o nuntă „ca-n povești”, la care participă câteva sute de invitați.

Unele victime ale sale: judecătorul Borsellino, generalul Dalla Chiesa și judecătorul Falcone

Întâmplări din lumea largă

• Două drame neobișnuite

În pustiu înghețat al Canadei

Jean-Jacques Lefranc, cercetător zoolog în vârstă de 28 de ani și Lidia Maria Barragan, de 24 de ani, profesoară de gimnastică, s-au hotărât să-și ia un concediu de un an, de la instituțiile unde își desfășurau activitatea, să-și părăsească apartamentul cu trei camere, din localitatea Montpellier (Canada) și să plece în nordul înghețat, ca să studieze viața și, eventual, migrația renilor. Au sosit cu avionul la Toronto, de unde și-au înlocuit lăzile cu provizii, instrumente, corturi, într-un alt avion (bimotor), ce l-a depus la „capătul lumii”, într-o regiune sălbatică și pustie, ostilă omului. Greutățile nu-i speriau, pentru că, cu trei ani înainte, au mai făcut o scurtă vizită acestor locuri, care îi atrăgeau ca un magnet. Avionul l-a lăsat la marginea unei păduri de conifere și în apropierea unui lac, unde și-au instalat cortul, cu un interior cât mai plăcut. Urmasii să stea aici cam trei luni.

Prima săptămână s-a scurs normal. Renii începuseră să se obișnuiască cu Jean și Lidia și-i lăseau să se apropie de ei. Într-o noapte, nu

se știe din ce cauză, pădurea a început să ardă. Cel doi ieșiră speriați din cort. Si-au dat seama că singura salvare, ca să scape de foc, era să traverseze lacul. Si-au umflat repede barca pneumatică, au pus în ea alimente și au trecut, cu bine, pe malul celălalt. Dar mai trebuiau făcute câteva transporturi, pentru a se salva instrumentele și alte obiecte, care, în acest colț uitat de lume, înseamnă viață. La al doilea transport, barca supraincercată s-a dezechilibrat și cei doi, cu conținutul prețios, au căzut în apa ca gheața a lacului. Toate eforturile lui Jean de a se menține la suprafață nu au avut nici un rezultat. Epuizat, ridică mâna într-un gest disperat, după care apa nemiloasă îi înghiți.

Lidia, mult mai rezistentă, reuși să ajungă la mal, printr-un efort supraomnesc. După o scurtă odihnă și udă până la piele, porni la drum, prin pădurea seculară, în speranța că va ajunge la Colville, cea mai apropiată localitate, aflată la 60 kilometri în sud. Cu picioarele, însângerate, brațele zgâriate, trecând prin mlaștini, Lidia mergea, mergea, fără oprire. Se mai orienta după cablurile de oțel, părăsite de cei ce prospectaseră, cândva, țitel. După cinci zile, epuizată, adormi. S-a trezit la mormântul unui urs, care nu mai văzuse o asemenea ființă. După ce a mirosit-o îndelung, plictisit și probabil sătul, s-a îndepărtat. În ziua

următoare găsi o cabană de vânători. Se repezi înăuntru, unde căzu într-un somn greu. În a șaptea zi de la începerea odiseii, tremurând de febră, a fost găsită de câțiva vânători, care au transportat-o la spitalul „Ford Good Hope”.

Răzbunare... radioactivă

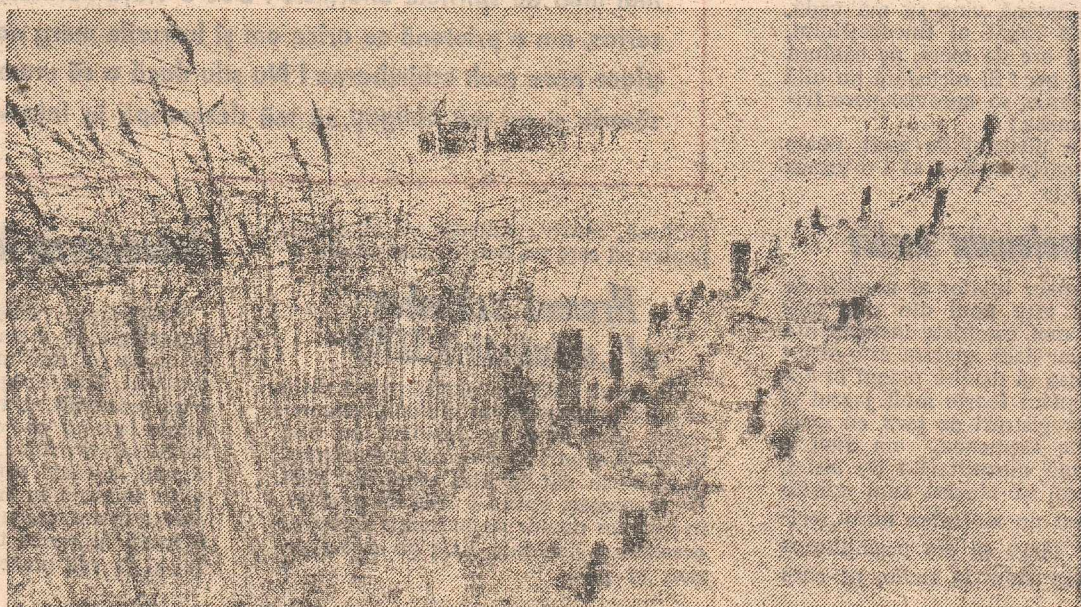
Centrul de tratare a uraniului din orașul Hague, aflat pe malul Mării Mânecii. Este ora 18, când urmează să se facă schimbul de muncitori. Cei ce ies din servi-

ciu se îndreaptă spre vestiare, doar Noel Laconte părăsește imensul culoar și se îndreaptă spre piscină cu apă transparentă, în care se află reziduuri radioactive. Își pune mânușile speciale de cauciuc și scoate din piscină trei plăcuțe. Se îndreaptă către mașina lui Guy Busin, superiorul lui direct, un șef exigent și foarte curajos. Cum portiera mașinii este descurată, plasează repede cele trei plăcuțe sub scaunul conducătorului auto. Răzbunarea se realizase. Mai rămânea să aștepte.

Era un plan diabolic de exterminare a șefului, a cărui superactivitate îl aducea pe Noel în pragul nebuniei. A trecut o săptămână, apoi încă una, dar la controalele medicale ce se făceau regulat, nu au descoperit radiații în organismul lui Busin. Au mai trecut câteva zile, și deodată Guy începu să dea semne de oboseală și somnolență. Dintr-un individ dinamic, exigent și sportiv, devenise un om apatic. Într-una din zile, circulând cu autoturismul său a ador-

mit la volan. Mașina „a sărit” șanțul șoselei, răsturnându-se. Din fericire, Busin a scăpat teafăr din accident, în schimb autoturismul nu mai putea fi reparat. Când, însă, s-a apucat să-și recupereze o parte din piesele mașinii sfărâmate, a descoperit plăcuțe de uraniu. Au fost sesizați oamenii legii din localitate, care l-au depistat repede pe criminal. Era pentru prima dată când poliția franceză avea de a face cu o încercare de omucidere prin radioactivitate. Strâns cu ușa, Noel Laconte și-a mărturisit fapta. El a fost acuzat de tentativă de asasinare cu premeditare. Expertiza medicală a constatat că victima a rămas, ca urmare a atentatului, cu un început de leucemie! Tribunalul din Hague l-a condamnat pe Noel la patru ani închisoare. Această sentință blândă a fost motivată prin faptul că nu s-a găsit un text de lege în care să se prevadă expres pedepse pentru cei ce sunt acuzați de crime cu ajutorul radioactivității.

AUREL D'ANU ■

ste că n-ați uitat senzaționalul TWIN PEAKS?

Pasiuni morbide, personalitate stranie regizorul David Lynch

„Există tot timpul un rău care plutește în jurul gâtului meu”

JAMES MARSHALL (James, omul pe care ultimul episod lăsat călare pe motocicletă, în lumea largă...)

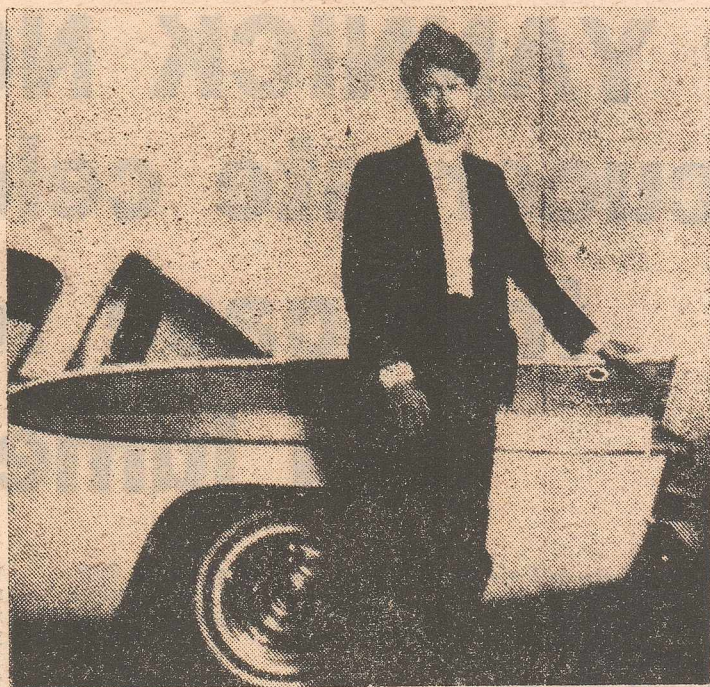

TWIN PEAKS, serialul care a revoluționat televiziunea, nu a uimit deloc prietenii și cunoscuții regizorului David Lynch. Toate imaginile bizare, scenele înfricoșătoare au un suport mai mult sau mai puțin real în viața regizorului. Experiența sa n-a fost niciodată banală.

Pe vremea când nu implinise încă doi ani, tatăl său, inspector al apelor, se amuza să-l plimbe prin păduri. Aici micuțul David, aflat încă în prima copilărie, a cunoscut primele frisoane de teamă, dar și de plăcere. „Este fantastic cum o pădure poate să fie misterioasă, amenințătoare și frumoasă” — recunoaște el astăzi. Mai târziu, familia Lynch se instalează la Philadelphia. „Un oraș fascinant, decadent, corupt, care m-a influențat mai mult decât orice film. Noi eram săraci și trăiam în cartierele proaste. A-veam sentimentul că sunt amenințat, dar pentru mine era delicios. Locuim chiar în fața morgii. Vedeam când erau spălați sacii în care se țineau cadavrele. Îmi amintesc că sacii aveau fermoare, prin care picura apa. Eu îi numeam «sacii surzătorii ai morții»”.

David Lynch se hotărâse să devină pictor. La universitate, a turnat un prim scurt metraj, care a fost remarcat de Mel Brooke. Este incurajat de acesta să continue. Atunci își cumpără prima sa cameră video, cu care filmează două luni în gol. Peste cinci ani produce filmul de mare succes *Eraserhead*, apoi *Elephant man*, *Blue Velvet*, *Sailor și luna*.

La 45 de ani, David Lynch este, în ciuda aparențelor, un individ bizar. Poartă tot timpul cămășile închise până la ultimul nasture, pentru că — spune el — „am impresia că există tot timpul un rău care plutește în jurul gâtului meu”. Șapte ani de zile, în fiecare dimineață, la aceeași oră, se duce să-și bea ciocolata la același bar din Los Angeles. Nu știe de ce. Nu suportă să se gătească în casa în care locuiește, are impresia că mirosul de carne se va impregna pentru totdeauna în cărțile și tablourile sale. Are multe manii, dintre care cele mai multe morbide. Adoră să îngroape lucrurile, pentru ca apoi, dezgropându-le, să le examineze. Când soția unuia dintre asistenți s-a operat (i s-a scos uterul), a cerut să-i

DAVID LYNCH, regizorul fabulos care a intrat ca o lovitură de trăsnet în casele liniștite ale telespectatorilor din serile de sâmbătă ale acestui sfârșit de secol

KYLE MACLACHLAN (de departe cel mai „tare” personaj al serialului, agent Dale Cooper), la o mică plăcintă cu frumoasa **SHERILYN FENN** (Audrey)

SHERYL LEE (Laura Palmer și — rol dublu — Madeleine Fergusson). De la ea a plecat toată nebunia...

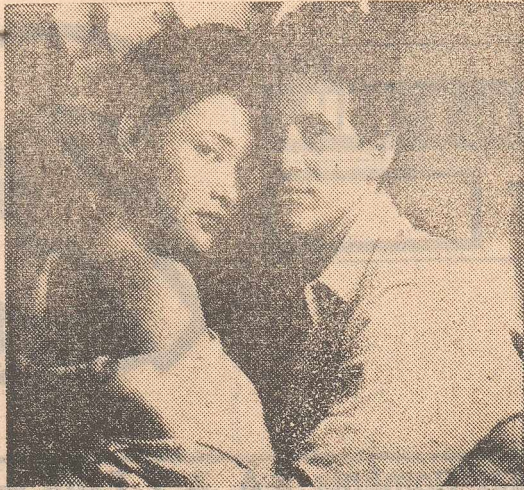
SHERRY AMICK (Shelly Johnson, inimă zburdalnică, a căt pe ce s-o sfârșească rău, rău de tot)

ERIC DA RE (fiorosul Leo Johnson, bestie transformată în „zarzavat”)

ED HURLEY (unchiul cel bun, care a vegheat cât a putut destinul lui James)

JOAN CHEN (Josie Packard) și **MICHAEL ONTKEAN** (șeriful) — o poveste tristă de iubire

fie trimis în formol, pentru a-l diseca!

După două căsătorii, doi copii și o lungă conviețuire cu Isabella Rossellini, trăiește acum singur, la Hollywood Hills, într-o casă imensă decorată după gusturile sale. Pe unul din pereți tronează un imens tablou, realizat chiar de Lynch — insecte înfipte în ace, iar dedesubtul fiecărei insecte prenumele ei: Sam, Jim, Barth... Pe noptieră, cartea sa preferată: operele lui Kafka. Recunoaște că se inspire din ele.

Fiica sa, Jennifer, are 22 de ani și susține că regizorul este cel mai bun tată din lume. „Își face filmele pornind de la lucruri pe care le cunoaște. Iubește sentimentele trecute, aparențele perfecte, care ascund lucruri stranie, pasiunile, extremele... Îi place puritatea în obscuritate, când din cel mai perfect obișnuit țâșnește extraordinarul”.

Ooameii stranii ca Lynch mai există, dar puțini dintre ei au reușit să-și sublimeze manierele astfel încât de pe urma lor să devină mari regizori (și... milionari!)

MARIA ANTONESCU

PEGGY LIPTON (Norma Jennings) aducea un pic de echilibru în toată colcăiala de patimi din jur

YANNICK NOAH cucereste cele mai frumoase fete din lume

A pus racheta de tenis deoparte pentru a urca pe scenă. Cine este de fapt cântărețul Noah? Ac. st. nou Yannick, care a lansat de curând un album ultra rock, Urban Tribu, se lasă pradă unui interviu „între patru ochi”.

7 Extra: Anumite persoane nu pot crede că te lansezi în muzica rock...

Y.N.: Cel care au urmărit cu atenție drumul meu găsesc firesc ceea ce fac acum. Am avut dintotdeauna sentimentul că există datorită publicului. Indiferent care este instrumentul — racheta, chitara sau microfonul — scopul este același. Este un show; oamenii plătesc pentru a vedea un spectacol. Eram conștient de asta pe vremea când jucam tenis, uneori chiar prea mult, ceea ce a influențat în anumite momente rezultatul partidelor. Important este faptul că am reușit să creez relații strânse cu oameni foarte di-

feriți. Acum lucrurile continuă, cu un alt instrument, într-o altă lume.

7 Extra: Atunci când ai lansat Saga Africa nu ți-a fost teamă că oamenii vor vedea în piesa aceasta o continuare a aventurilor clownului de pe arenele de tenis?

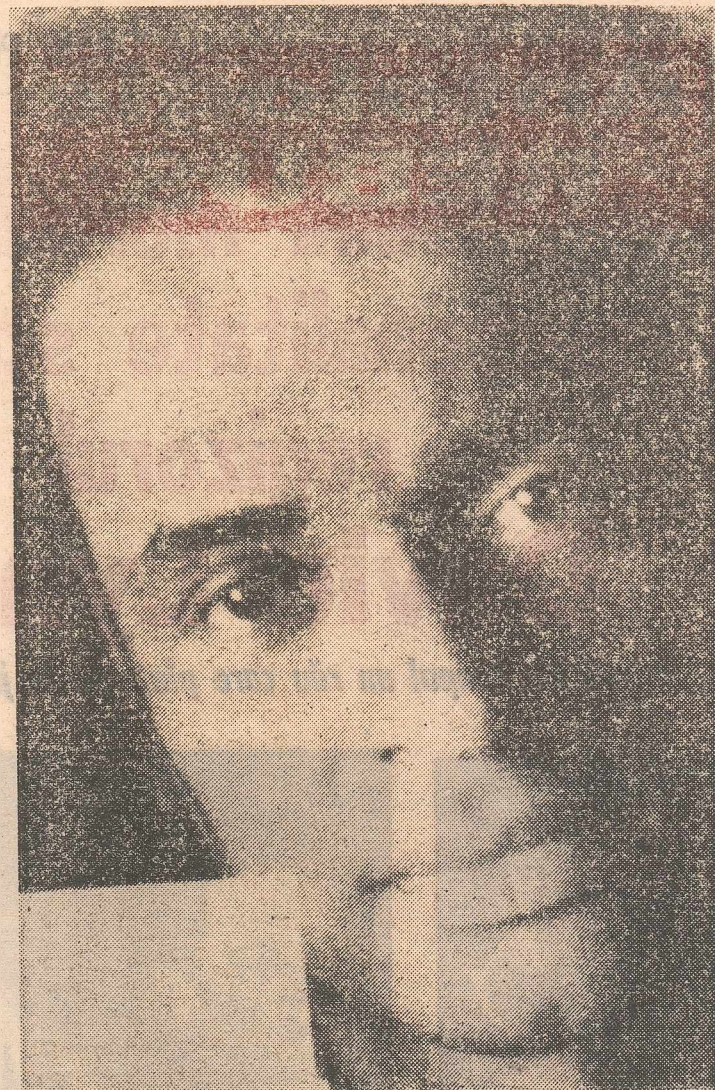
Y.N.: Trebuia mai întâi să mă simt bine ca interpret, să accept această nouă imagine, o nouă slujbă și un alt cotidian. Nu puteam să abordez din start rockul, de aceea am simțit nevoia pentru început să fac ceva amuzant.

7 Extra: Villander și McEnroe sunt și ei artiști, nu te-ai gândit niciodată să formezi un grup muzical din tenismeni?

Y.N.: Nu, dar dacă John va fi dispus și va avea timpul necesar să repete bucățile muzicale, știu că va veni să mă întâlnească în timpul turneului meu. Numai cu el am păstrat legături mai strânse. Turneul meu va debuta pe Coasta Atlanticului și apoi se va desfășura pe Coasta de Azur. La iarnă voi monta un spectacol mai lung, ce va necesita mult mai multă muncă și va avea loc în Europa.

7 Extra: Din '83 până în '86 toți te știau cu Miss Suedia, din '87 până în '89, cu un manechin americano-mexican și din 1992 cu Heather — o superbă top-model britanică. Poți să le spui domnilor plini de tristețe cum reușiți voi, vedetele, să cuceriți cele mai frumoase fete din lume?

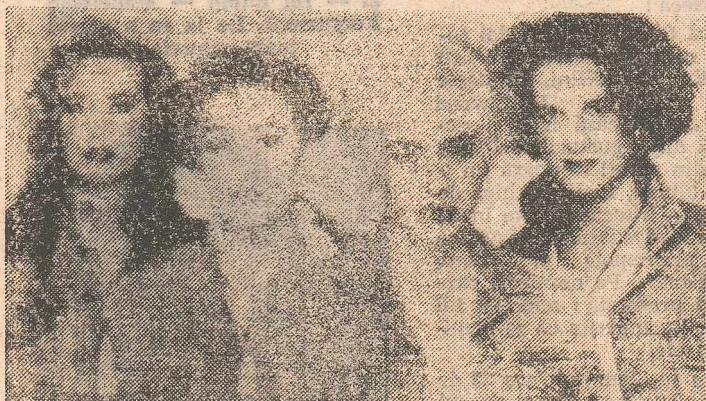
Y.N.: Așa e moda... nu să flirtezi cu manechinele, ci să se bârfească despre asta.

Atunci când eram căsătorit cu un manechin, nimeni nu părea interesat. Acum totul pare extrem de important. Dimi-

neața, când te trezești cu o fată lângă tine, nu te interesează dacă a apărut pe coperta vreunei reviste sau nu...

DEF DAMES DOPE

Foarte la modă cu piesele *It's OK, All right și Ain't nothin' to it*, cine sunt, de fapt, D.D.D. Girls? Două tinere surori flamande, pline de talent și umor, ce au găsit formula potrivită pentru a reuși. Au debutat într-un night club din Anvers, acolo unde numeroși rapperi belgieni sau din alte țări au făcut primii pași spre succes.

Cele două se numesc Snake și Can D Cash — ele împart totul în viață, au aceleași hobby-uri, se completează și se ascultă una pe alta. Într-o asemenea măsură show-busi-

ness-ul le-a acaparat timpul liber, încât acesta a devenit un adevărat modus vivendi. Rezultatul este la înălțimea așteptărilor și eforturilor depuse, rap-ul celor două D.D.D. Girls este inedit!

Pentru a da o forță aparte aparițiilor scenice au recrutat două dansatoare cu nume la fel de trăsnete ca ale lor: Tabasco și H2O.

Deviza lor: „Notre vie c'est le show-bizz”! Și dacă într-adevăr viața lor e scena și muzica, să așteptăm un nou hit semnat Def Dames Dope,

FLASH - CONTACT

■ Actrița Brooke Shields se retrage pentru moment de la Hollywood pentru a se dedica muzicii. În vârstă de 28 de ani ea înregistrează acum un album în studiourile Marcus, din Marea Britanie. „Brooke are o voce senzuală și muzica sa este o muzică de dans. Cred că este o întrecere între ea și Madonna. Brooke este capabilă să o înfrunte în plan muzical”, a declarat un apropiat al actriței, care probabil nu și-a dat seama că pune paie pe foc!

■ Kylie Minogue este pe mâini bune. Cântăreața micuță și sexy își pregătește o întoarcere bombă în arena muzicii. Următorul său album e așteptat de toată lumea și include cântece originale semnate Prince, Lenny Kravitz, The Orb, The Beloved, Saint Etienne și Primal Scream.

■ KLF își schimbă numele în The K Foundation, dar deocamdată declară că nu au de gând să scoată un nou album.

■ Glorioasă întoarcere pentru The Cure. Trupa lui Robert Smith va lansa două albume în această toamnă. „Show” — realizat la Detroit

pe 13 septembrie și „Paris” pe 18 octombrie.

■ Prince dorește ca în turneul pe care îl va face în Anglia tot ceea ce îl înconjoară să fie de culoare neagră. Astfel, camerele de hotel rezervate vor fi revopsite și mașinile închiriate vor fi tot negre.

■ Eros Ramazzotti zâmbește când constată ce succes enorm are ultimul său album „Tutte Storie”. Eros plânge când se gândește la recenta sa despărțire de Donatella, marea sa dragoste. „Voi rămâne singur până când ne vom regăsi” — a jurat, Eros.

Topuri — Radio Contact

ediția 35

• TOP 30

1. FREDDIE MERCURY — Living On My Own
2. 4 NON BLONDES — What's Up?
3. CULTURE BEAT — Mr. Vain

• TOP SLOW & BLUES

1. R.E.M. — Everybody Hurts
2. BRIAN FERRY — Will You Love Me Tomorrow
3. GARY MOORE — Parisienne Walkways '93

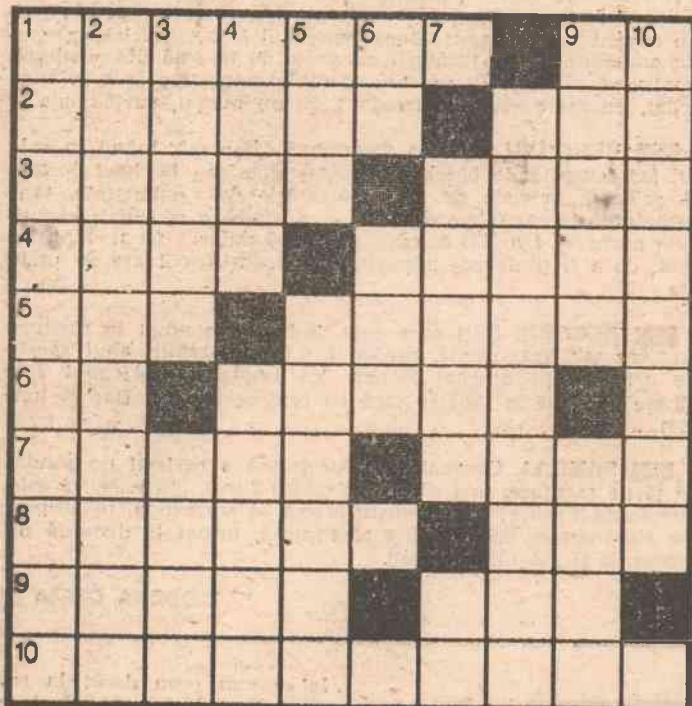
• TOP 5 — TOP MATINAL

1. PRAISE — Easy Way Out
2. LEYLA K. — Check The Dan
3. ERIC CLAPTON & TINA TURNER — Tearing Us Apart

Antologie REBUS

0 fi sau n-o fi?!

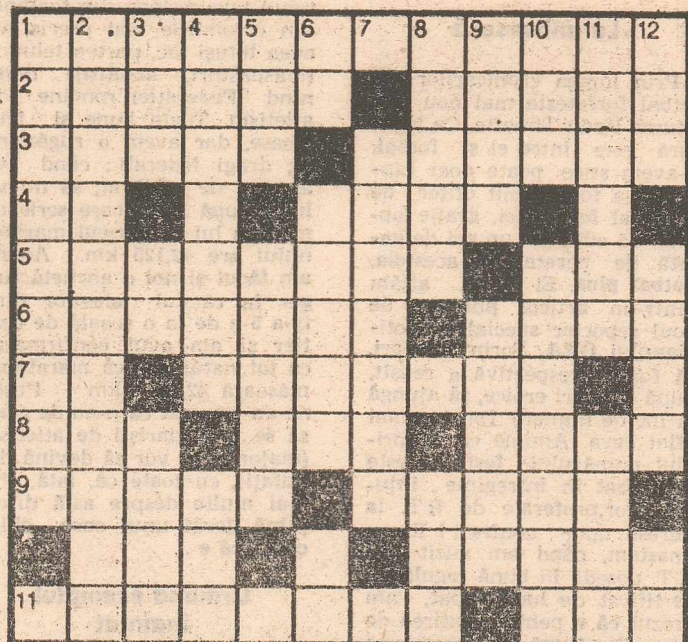
1971

ORIZONTAL: 1) Drum de țară — Cu vârf și îndesat. 2) Învățătură de minte (pl.) — Răvaș în formă de plăcintă. 3) Se culcă cu gâinile — Semn de circulație. 4) Criză cardiacă — Papă lapte. 5) Pâine crudă — La capătul pământului (pl.). 6) Pe lângă spate — În jurul hanului (sg.). 7) Se exprimă cu greutate — Ieșită din război. 8) Tip gras — În încețare cu fiarele. 9) Un om rămas de căruță — Bun la carte. 10) E bună de spânzurat.

VERTICAL: 1) Lucru făcut de mână. 2) Cască gura. 3) Papagal în mare formă — Antipodul brutei. 4) Bijuterie de familie — Nu-i întreg. 5) Dispoziție superioară — Fată mare. 6) Port pe malul stâng al Dunării (pl.) — Oameni așezați. 7) Mai gros decât blana — Capete în stil grec. 8) Rezistentă la îndoire. 9) I se scurge o avere printre degete — Rețeaua panificației. 10) Mică piesă de concert.

IOAN CARAIMAN

Sportivă

ORIZONTAL: 1) Atitudine cinstită, leală, plină de respect a unui concurent față de adversarii săi. 2) Evitarea atacului la scrimă, printr-o contraclovitură — Apreciat după evoluția la o probă de gimnastică sau la patinaj artistic. 3) A avansa cu balonul către poarta adversă — Competiție sportivă nautică. 4) Driblinguri pe extreme — Propulsare în probele de iahting. 5) Schimbare des în cursele de formula 1 — Centru de tenis. 6) „Terenurile” luptătorilor — Schemă de joc. 7) Ieșite... din competiție! — Vigoare fizică (pl.). 8) Loc în care se leagă două fire — Localitate în Zărl — Bază pentru practicarea sporturilor de iarnă... 9) Gazon — Sportul așilor. 10) Nu-i a bună... — Parte finală a unei curse sportive, parcursă cu efort maxim în vederea obținerii unei performanțe cât mai bune. 11) Încăperi special amenajate pentru echiparea sau dez echiparea sportivilor — Patru... într-o olimpiadă antică.

VERTICAL: 1) Scrimeri. 2) Dansatoare pe gheață. 3) Ceas — 1-3 la volei! — Reparat. 4) Obiecte de joc în tenisul de câmp sau în badminton — Bucată de lemn lungă și subțire. 5) Trap nefinalizat! — Ca o cursă înceată. 6) Final de competiție! — Lovitură prin care mingea este expediată înainte ca ea să atingă pământul — Primele locuri la patinaj! 7) Determinat prin punctele marcate. 8) Aparat de gimnastică — Agenție de presă din Spania. 9) Mănușă română — Piese de mai mică valoare la șah. 10) Fir textil — A arăta cartonașul roșu unui jucător. 11) A căuta să se obșnuască cu tactica adversarului — Măgar. 12) Primele etape! Sport în care se intră la apă... — Suțuri de pe margini!

Dicționar: ENI, TUA, TRA, EFE, ETA.

MIHAI ZGUBEA

Anecdote de pretutindeni

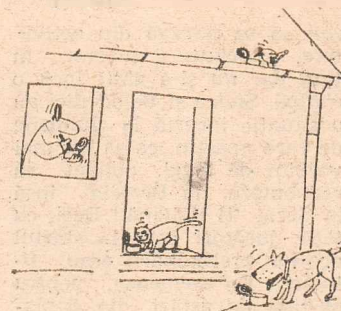
Colectă

După slujbă, un pastor scoțian își anunță credincioșii:

— Acum am să procedez la o colectă, pentru repararea locașului sfânt. Am să trec pălăria mea din mână în mână și fiecare va depune cât doarește.

Pălăria trece, dar nici un scoțian prezent nu pune nimic în ea. După un timp ea revine în mâna pastorului goală. Acesta ridică brațele spre cer și glăsuiește:

— Îți mulțumesc, Doamne, că m-ai ajutat să-mi recuperez pălăria!

Număr de atracție

Un transatlantic plin de călători se izbește de un aisberg. Când căpitanul își dădu seama că nava este pierdută, se gândi ca pasagerii să fie măcar scutiți de panica ce se produce în asemenea situații. Și fiindcă printre călători se afla și un prestidigitator, îl chemă la el și îl puse la curent cu situația disperată, rugându-l să adune pasagerii în salonul cel mare și să-i distreze.

După câteva numere de atracție, scamatorul zise: „Și acum nava se va scufunda”. Vasul, trosnind din încheieturi, începu să se ducă la fund. A doua zi, un bătrânel agățat de o scândură îl zări mai încolo pe prestidigitator, ce se ținea de un colac de salvare. Se apropie de acesta și, foarte supărat, îi spuse:

„Dar idioate numere de atracție ai, domnule, în programul dumitale!”

Ochelarii

Un bărbat se apleacă deasupra parapetului, pe podul Waterloo, din Londra. Un politist se apropie și-l întreabă:

— Ai pierdut ceva, domnule?

— Da, mi-au căzut ochelarii în Sena.

— Poate vreți să spuneți în Tamisa.

— Of, așa pățesc întotdeauna ori de câte ori îmi pierd ochelarii.

Aniversare

— Ce-ar fi, scumpa mea soție, ca odată cu aniversarea nunții noastre de argint să sărbătorim și nunta „de tablă”?

— Nu pricep. Ce nuntă mai este și asta?

— Păi, dacă în toți anii acesteia am mâncat numai conserve...

Ordine

O doamnă are o ușoară indispoziție. În timp ce ea stă în pat, soțul încearcă să-i facă un ceai. Dar negăsindu-l, o întreabă pe soție unde l-a pus.

— Caută bine. Trebuie să fie pe raftul de sus din bucatărie, în cutia de cacao pe care scrie sare.

Veste rea

Medicul îi telefonează unui pacient: „Am două vești: una mai puțin rea și una rea. Vestea mai puțin rea este că nu mai ai de trăit decât 24 de ore”.

— Vai! Și ce veste poate fi mai rea ca aceasta?

— Păi, am încercat să-ți telefoniez încă de ieri.

Fericire

— Am auzit că te-ai măritat cu un regizor. Ești fericită?

— Foarte. Sunt atât de fericită încât m-am hotărât ca în viitor să mă mărit numai cu regizori.

La restaurant

— Chelner, parcă vinerea trecută am mâncat aici un pește mai proaspăt.

— Imposibil, domnule, este același.

La miliție

Acum câțiva ani, un „tovarăș” trece nervos pe culoarele unei secții de miliție, cu o bârtie în mână. În drum în-

tâlnește pe cineva cu hainele în dezordine și câteva vânătași pe față.

— Nu cumva știi unde se află mașina de băut?

— Habar n-am, răspunse necunoscutul. Pe mine m-au bătut manual.

Scumpire

— Ai văzut cât s-au scumpit alimentele? Nu înțeleg, însă, de ce s-a scumpit și telefonul?

— Pentru că și el se duce la gură.

Întrebări

— Domnule profesor, întreabă un elev, care este lucrul ce durează cel mai mult?

— Speranța, băiete, căci ea ne părăsește ultima.

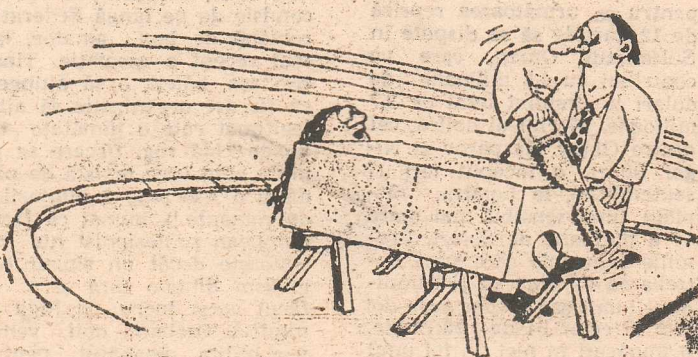
— Dar lucrul cel mai ușor de făcut?

— Promisiunile politice.

Culese și prelucrate de
AUREL DIANU

Dezlegarea careului din nr. 35

Traseu aerian: PARASUTISM; ATERIZA; TO; LUPING; JET; A; AP; AZ; WO; VRIE; ICAR; AIA; RA; RR; VT; LEST; DR; IESIT; ZMEU; OZIENEU; OST; NASA; CADEA.

Drumul spre Lumea Nouă trece (și) prin Insulele Feroe

Ca spune privirea lui Puiu Iordănescu: „Da, pentru traversarea Atlanticului, în avionul asta o să ncăpem toți, nu sunt probleme!”

Intrat în cel de-al doilea an de profesionalism, fotbalul românesc se va afla în această toamnă supus unor mari examene. Este vorba atât de ultimele partide ale echipei naționale în cadrul preliminarilor C.M. '94, cât și de confruntările celor cinci reprezentante în întrecerile continentale de club. Referindu-ne doar la prima reprezentativă, trebuie să spunem că problemele aici nu sunt puține și nici ușoare. După cum se știe, ultima convocare a avut loc acum mai bine de trei luni, soldată cu acel eșec de tristă amintire de la Kosice și care a avut drept consecință schimbarea conducerii tehnice. În atare condiții, responsabilitatea menținerii șanselor noastre de calificare la World Cup l-a revenit noului cuplu de antrenori Anghel Iordănescu și Dumitru Dumitriu. Luând ca principale criterii de selecție valoarea confirmată, forma sportivă și caracterul jucătorului, cei doi tehnicieni și-au propus un minuțios program de urmărire a eventualelor selecționabili. Un context nu tocmai favorabil în condițiile în care Balint a fost ne-

voit să se retragă din activitate. Lăcătuș a revenit în țară dar nu și-a găsit încă o echipă. Stelea și Belodedici au o situație incertă la cluburile de care aparțin, ca să nu mai vorbim de Hagi, obligat să redebuteze la Brescia, însă în Serie B italiană! Deci, cu toții, jucători care la startul acestor preliminare erau titulari. De asemenea, pentru partida de astăzi, din deplasare, cu selecționata Insulelor Feroe, căpitanul echipei campioane Ilie Dumitrescu, nu are drept de joc, pentru cumu de cartonașe galbene.

Astfel, în componența lotului convocat și aprobat de Biroul Federal au intrat 8 jucători care activează în străinătate și 11 în campionatul intern. După cum ne mărturisea antrenorul Iordănescu la o recentă conferință de presă, deși nu a fost posibilă o pregătire sau jocuri de verificare, întâlnirea cu feroezii este tratată cu toată seriozitatea, iar încrederea justificată într-o victorie este susținută de dorința practică a unui joc bun. Să sperăm că primul pas va fi făcut cu dreptul!

În aceeași zi, la Cardiff, Țara Galilor întâlnește Reprezentativa Cehiei și Slovaciei. Iată, de altfel, ultimele meciuri din grupa a 4-a europeană și clasamentul la zi: România — Belgia și Țara Galilor — Cipru (13 octombrie), R.C.S. — Cipru (27 octombrie), Belgia — R.C.S. și Țara Galilor — România (17 noiembrie).

1. Belgia	8	7	0	1	15-3	14
2. România	7	4	1	2	21-10	9
3. R.C.S.	7	3	3	1	16-7	9
4. Țara Galilor	7	4	1	2	14-8	9
5. Cipru	8	2	1	5	8-13	5
6. Insulele Feroe	9	0	0	9	1-34	0

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Contre-pied

● Să fi venit și vremea tânărului antrenor craiovean Ovidiu Drănceanu? Până mai deunăzi etern secund al lui Băndrea, lui Drănceanu i s-a acordat undă verde la cârma lui Electroputere, unde este ajutat, când se poate, de același Marian Băndrea. Mai un sfat, mai o idee, s-ar putea ca Electroputere să scape cândva de lanterna roșie.

● Dacă a căzut până acum doar capul lui Neculai Tilihoi, denumit, la preluarea echipei din Valea Roșie, „sinucigașul”, dacă Marcel Pușcaș a scăpat ca prin urechile... lui Sorin Cîrju, ei bine, la Timișoara și la Brăila se pregătește ceva. Noroc pentru unii că întreruperea campionatului, meciul cu Feroe mai amânând unele verdictes pe ici, pe colo.

● CCN-ul și-a dat în petiție la ședința de marșă trecută străcurată între etapa a treia și cea intermediară: în urma conflictului de pe terenul de sub Pietricica, lui Gane de la Universitatea Craiova i s-au dat patru etape suspendare, scos, cu alte cuvinte, din formație și pentru meciurile din Cupa Cupelor, în timp ce lui Ionescu de la Ceahlăul i s-au dat (doar) două.

● Pentru finalul lunii se anunță scandal mare în curtea lui Dinamo. Zic unii că separarea FC-ului de celelalte secții sportive din Șos.

Ștefan cel Mare s-a făcut în mod fraudulos. De așteptat verdictul zellor.

● Să fie de mirare că, după cum scrie Gazzeta dello Sport, actualmente cota lui Sabău este mai ridicată decât cea a lui Hagi? Orice ar spune unii, să ajungi să joaci la Real Madrid, un club de seniori, după cum declara și Lothar Matthäus, și să retrogradezi cu bună știință, dar pe bani mai mulți, la insignifianta Brescia, e mai mult decât o greșală de... procură.

● Pănel Tiră e pus pe fapte mari în meciurile cu Internazionale (dacă va juca) Zvonurile dinspre Vezuviu nu sunt ele chiar praf pe tobă.

● Surprinde lipsa din lotul pentru Feroe anunțat de Puiu Iordănescu a tânărului jucător craiovean Cristian Vasc și a lui Iulian Chiriță de la Rapid. Dacă e să se schimbe macazul, ponderea jucătorilor din țară ar trebui să se mențină chiar și pentru grelele meciuri cu Belgia de la București și cu Țara Galilor de la Cardiff. Pentru că, nu de alta, dar mulți strănieri, cu excepțiile de rigoare, s-au cam pierdut în ceață.

OZONEL ■

Șah cu doi regi de aceeași culoare

Asta-i situația, n-avem ce face! În toamna aceasta vom consemna, ca năodată, doi campioni mondiali ai eșchierului. Fapt fără precedent dar, se vede, inevitabil, atâta timp cât pe marea tablă a șahului s-a produs o schismă. Schismă declanșată în primăvara acestui an când campionul mondial en titre, rusul Garry Kasparov, și șalangerul acestuia, englezul Nigel Short, au refuzat propunerea venită

din partea Federației Internaționale ca meciul dintre ei să se desfășoare la Manchester. Pe lângă condițiile reclamate de ambii combatanți, ca fiind improprii, s-a invocat și premiul de numai 1,6 milioane de dolari, dar mai ales faptul că nu au fost consultați cu privire la locul susținerii meciului. Pusă în fața faptului implinit, Federația Internațională a declarat titlul mondial vacant, hotărând ca pentru cununa

cu lauri să se întâlnească Anatoli Karpov, fostul campion al lumii, și Jan Timman, olandezul fiind unul din semifinaliștii turneului candidaților.

Și ca nimeni să nu fie supărat, la rândul lor, Garry Kasparov și Nigel Short au anunțat că vor disputa meciul dintre ei, tot pentru titlul mondial! sub patronajul Asociației Șahiștilor Profesioniști și al ziarului „Times” — un sponsor generos. Confruntarea Anatoli Karpov — Jan Timman a început luni, cu prima parte de 12 runde, în orașul olandez Zwolle,

pentru ca următoarea repriză de 12 partide să se dispute în Sultanatul Oman, care va contribui cu 1,5 milioane de dolari la premiul total de 2,7 milioane. Meciul al doilea, cel dintre Garry Kasparov și Nigel Short, a început ieri (7 septembrie), la Londra, răsplata fiind sensibil mai mare — 3 milioane de dolari. Premiile sunt cele care sunt, în treburile lui: cine va fi campionul lumii sau... vom avea doi regi ai celor 64 de pătratele, n-împăcați în nici un fel unul cu altul? Urma alege!

NICK SANDRO ■

Paralele inegale

■ **MANAGER.** Noul „șef” al managerilor de atletism este, după recentele campionate mondiale de la Stuttgart, americanul Brad Hunt, a cărui „echipă” a cucerit nu mai puțin de 12 medalii, dintre care 7 de aur, la competiția supremă. În vârstă de 36 de ani, format la școala lui McCormack, „Țarul” manageriatului sportiv, Brad Hunt îi are sub contract, de exemplu, pe O'Brien, Johnson, Powell, Reynolds, Torrence. Și-a început cariera la numai 25 de ani, dar, cu tot succesul, are idei contrare, aparent, propriilor interese: „Atletismul nu trebuie condus de manageri, ci de sportivi, care trebuie să aibă un cuvânt greu de spus. După exemplul N.B.A., sau al fotbalului american, unde jucătorii au peste 50 la sută din venituri, pentru că ei au făcut din organizațiile respective ceea ce sunt acum, un mare succes financiar”. Și nu numai, am adăuga.

■ **VENITURI.** Revista americană „Forbes”, luând în calcul toate veniturile baschetbalistului american Michael Jordan — salariul, primele de joc, contractele de publicitate, tantiemele de la casele video etc. — a ajuns la concluzia că vedeta numărul 1 a N.B.A. câștigă 100.000 dolari... pe zi înainte, însă, de a fi prelevate impozitele. Oricum, fiscalul are de unde lua.

■ **RECORD.** Știi care este recordul mondial la săritura cu prăjina? Veți spune, probabil, 6,13 m, stabilit anul acesta de ucraineanul Serghei Bubka. Vă înșelați, americanul Jeff Chase a reușit în 1963 să sară cu prăjina 8,74 m! Dar în lungim....

■ **SONDAJ.** Comunitatea europeană a realizat un sondaj în țările membre, una dintre întrebări fiind: „Prin ce vă este cunoscută Franța?”. Răspunsurile pot să surprindă, pe primul loc situându-se Turul ciclist al Franței, urmat la distanță de șampanie și „Moulin Rouge”.

TEODORA OPREA ■

La aniversară

Prin lumea cronicarilor de fotbal forfotește mai nou un anume Radu Timofte. Ce legătură este între el și fotbal, n-avem știre poate doar faptul că a fost numit ofiter de presă al federației, grație faptului că editează un soi de gazetă de perete al acesteia, *Fotbal plus*. Ei bine, aflăm dintr-un articol publicat de noul reporter special al cotidianului *ORA*, Sorin Satmari, că foaia respectivă a reușit, după eforturi eroice, să ajungă la 100 de numere. Dar am mai aflat ceva. Anume că editorialele numărului festiv este consacrat în întregime înjurăturilor, proferate de R.T. la adresa unor confrăți! Recunoaștem, când am auzit că R.T. posedă în bună regulă un certificat de handicapat, am crezut că e pentru scutirea de impozite. După o asemenea „gândire” redacțională, nu ne mai îndoi că medicul au avut perfectă dreptate. Și încă o subliniere: calitățile de anchetist ale lui Sorin Satmari sunt evidente. Nici acum nu ne dăm seama cum a pus mâna pe numărul cu pricina, întrucât tot tirajul a fost epuizat chiar la cocteilul aniversar, iar cei vreo 20 de beneficiari, colecționari înrâiți, țin

la el mai ceva decât la rațele „Cap de bour”, nu l-ar ceda în ruptul capului.

Să nu vă luați după el

Ziaristul de culoare Andrei Năourescu ne anunță că, deși lipsit de importantul aport al unui influent cotidian, Maratonul bucureștean din toamnă, din octombrie mai precis, va avea totuși loc, partea tehnică (măsurători, arbitraj) revenind Federației române de atletism. Toate bune și frumoase, dar avem o rugămințe, dragi federați: când vă apucați de măsurat, să nu vă luați după A.N., care scrie cu mânăta lui că traseul maratonului are 42,125 km. Acum, am făcut și noi o anchetă fulger în rândul elevilor dintr-o 5-a de la o școală de cartier și am avut confirmarea că tot natul știe că maratonul măsoară 42,195 km. Puștii ne-au precizat că n-au de gând să se facă ziaristi de atletism (majoritatea vor să devină deputați), cu toate că, iată, știu mai multe despre asta disciplină decât unul care chiar crede că e...

Urmând exemplul înaintat

Urmând o serie de principii ale fizicii și matematicii, dar și precepte ale înțelepciunii populare, viața noastră post-decembristă ne-a pus față în față cu un fenomen: cum se înființa ceva, un sindicat, o asociație, un partid, cum apare altă aia asemănătoare, dar, să zicem așa, de semn opus, să se anihileze reciproc. Iată, că și în sport a prins fenomenul, menit să facă să se aleagă praful Abia se înfiripase Liga boxului profesionist din România, că, hop, mai întâi, a apărut un soi de comisie de pe lângă Federația română de box... amator, iar mai recent o asociație. Țineți-o așa, băieți, o să ajungeți ca fiecare organizație să aibă legitimat câte o jumătate de boxer! Mă rog, fiecare se unește cum vrea (există de pildă și o Asociație a iubitorilor de romane!), numai că forul european profesionist nu recunoaște decât un singur organism dintr-o țară și a și făcut acest lucru cu Liga amintită. Probabil noii veniți vor milita neabătut pentru transpunerea întocmai în viață a devisei naționale: „Să moară capra vecinului”.

Cititorii noștri s-au obișnuit ca, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate țări ale Comunității Europene.

E o inițiativă de presă care a fost salutăată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio și televiziune sau de la alte publicații.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaște mai bine și pentru a învăța din experiența lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră țară, în orașele și satele ei, care încearcă să se adapteze la un

alt fel de existență, urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui fără opreliști.

De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră județele României și vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm:

ROMANIA pentru EUROPA

Azi
CARAȘ-SEVERIN

Dl inginer Gheorghe Pavel Bălan, președintele Consiliului

Județean Caraș-Severin, afirmă:

**La noi, numărul șomerilor este foarte mare;
ei fac contrabandă cu benzină la sârbi
ca să-și poată întreține copiii"**

— Domnule inginer Gheorghe Pavel Bălan, venind cu trenul înspre municipiul Reșița, am privit cu tristețe sute de hectare nelucrate; mai exact: era pământ arabil lăsat în paragină, năpădit de scaiet și pălămidă!! Cum se explică acest fenomen dezo-lant??

— Concret: este efectul falnic al unor curențe sociale conjugate. Deși agricultura de stat și particulară din județul Caraș-Severin dispune de un număr suficient de tractoare, într-adevăr, avem sute de hectare de pământ abandonat. Și sunt oameni care posedă tractoare și mașini agricole însă nu au ce lucra. Dar să vă prezint o statistică: județul nostru totalizează un număr de 3.666 de tractoare, dintre care 1.194 aparțin sectorului de stat și 2.472 sectorului privat, iar dintre acestea 11 tractoare se află la asociațiile particulare și 2.461 sunt în posesia gospodăriilor țărănești. Vă dați seama ce ironie stranie, căci la suprafața județului nostru ar fi o medie de 31 de hectare/tractor: pe când media pe țară este de 63 de hectare teren arabil pentru fiecare tractor.

— Atunci, care este misterul?

— Prin urmare, cel care este proprietarul tractorului face ce dorește cu unealta sa. Lucraază la rude, prieteni. Dar aceasta se întâmplă în zonele de sub dealuri unde oamenii sunt mai înstăriți. Majoritatea pământului nelucrat se află la câmpie, unde foștii cecapiști sunt foarte săraci și nu au bani ca să plătească lucrările agricole. Iar acest randament scăzut se ex-

plică și prin lipsa carburanților.

— Există vreun caz în care nu se știe cine e stăpânul pământului?

— Nu avem asemenea situații. Altfel, s-ar găsi cine să-și revendice imediat titlul de proprietate. Și ar mai fi un motiv care explică acest fenomen negativ. Satele din județul Caraș-Severin au rămas fără țărani. De pildă, zilele trecute am fost la Brebul Nou, mai sunt doar 6 familii...

— Se poate zice că ar fi un „mers înapoi” al Legii 18/1991?

— Cam așa ceva; însă există cu siguranță un dezinteres și o frică parcă. Cu tot sprijinul primit de la topometrij armatei nu s-a înregistrat o îmbunătățire a ritmului de întocmire a noilor hărți. Chiar și comisiile locale de întocmire și aplicare a fondului funciar s-au lenevit; iar unii țărani se tem de viitoarele impozite. Și din această cauză consider că Parlamentul României trebuie să dezbată de urgență legile creditului agri-

col, cadastrului, arende și acționarilor.

— Ca în toate județele din vestul țării, și la orașele din Caraș-Severin, cozile la stațiile de benzină sunt apocaliptice. Oare de ce??

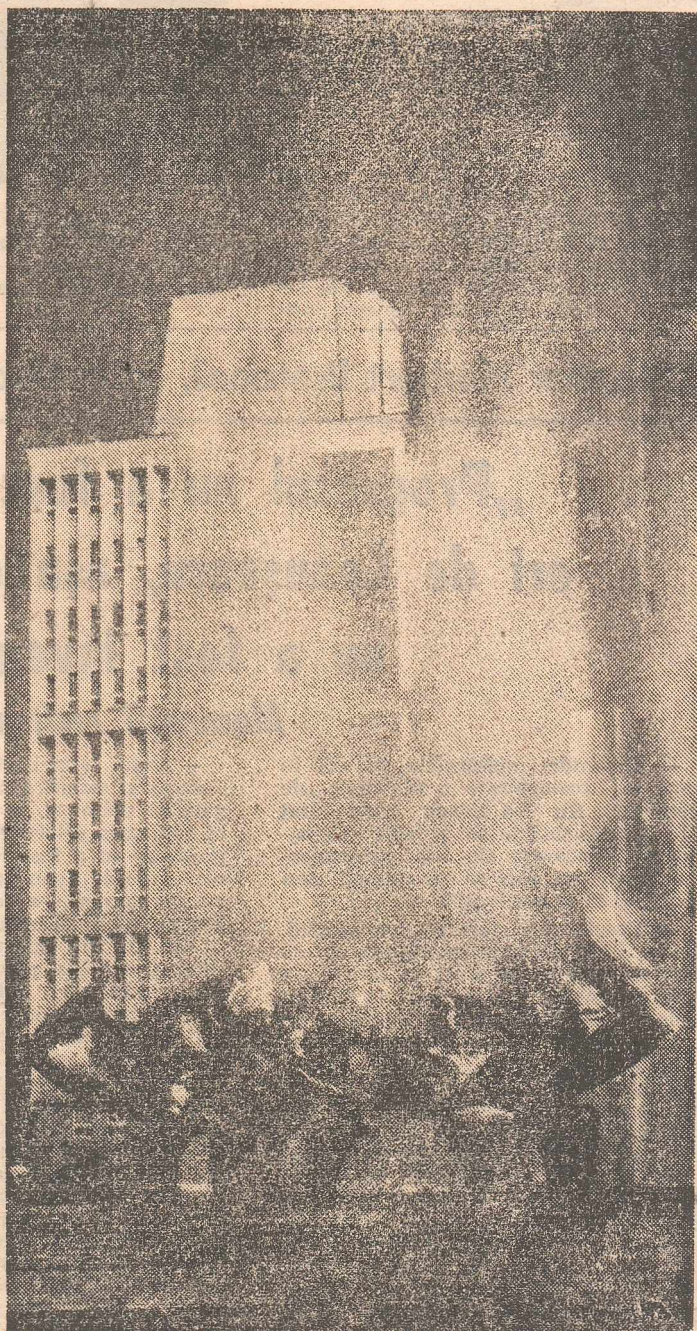
— Domnule, să fim sinceri, benzină există! După statistici, chiar mai multă decât luna trecută. Iar cantitatea livrată este foarte mare. Ade-vărul e că jumătate din cantitate merge la sârbi. Cu acte în regulă, de vreme ce Vama din Nădăș a încasat taxe pentru benzină de peste jumătate de miliard lei.

— Ar fi o soluție raționalizarea benzinei, ori majorarea prețului?

— N-ar fi bine! E nefiresc într-o economie de piață. Dar, haideti, să o spunem pe cea dreaptă: la noi, numărul șomerilor este mai mare decât media șomajului pe țară, mulți câștigă banul cum pot; deci șomerii fac contrabandă cu benzina la sârbi, ca să-și întrețină copiii. Sigur, nu este onorant, dar fiecare om dorește să trăiască. Din această cauză se întâmplă și unele furturi din uzine și fabrici...

— Un veteran de război, Ilie Orăvițan, îmi zicea deunăzi: „Ei, știți că a spus un camarad al meu: «mă Ilie, cât să ne tragă ăștia țara la sârbi!» Io zăc că-i mai potrivit s-o bem, noi, mă, care am luptat la Odesa...”

— Colegul lui moș Ilie Orăvițan n-a fost serios. Poate a glumit! Eu sunt sigur că acești veterani știu foarte bine că țara românească e sfântă. Noi păstrăm de la moșii și strămoșii noștri niște pământuri sacre.

„Fântâna orelor astrale”, sculptură de Constantin Lucaci, născut la Bocșa, laureat al Premiului Herder

Paginile dedicate județului Caraș-Severin au fost realizate de: PETRE NOVAC DO-LANGA (concepție și redactare), ADRI-CHIROVICI (secretariat de redacție), CRISTINA TOPOLSKI (grafică), CRINA GORGHI (tehnoredactare), AUREL SANDULESCU (foto) și MIRCEA MITREA (consultant tehnic).

Camera de Comerț și Industrie Caraș-Severin va fi prezentă prin firme competitive la Târgul Internațional din orașul francez Caen

Domnul Sorin Frunzaverde este un bărbat tânăr și inteligent. Are 33 de ani și este inginer metalurg de profesie. Tenace și corect. Mai mult decât atât, este căsătorit. Are o fetiță de 7 ani — Sorana Monica. Îl pasionează literatura, istoria, politica. În prezent este președinte al Camerei de Comerț și Industrie din județul Caraș-Severin.

— Domnule Sorin Frunzaverde, ce trebuie să fie o Cameră de Comerț și Industrie? Ce este, în fapt, cea din Reșița?

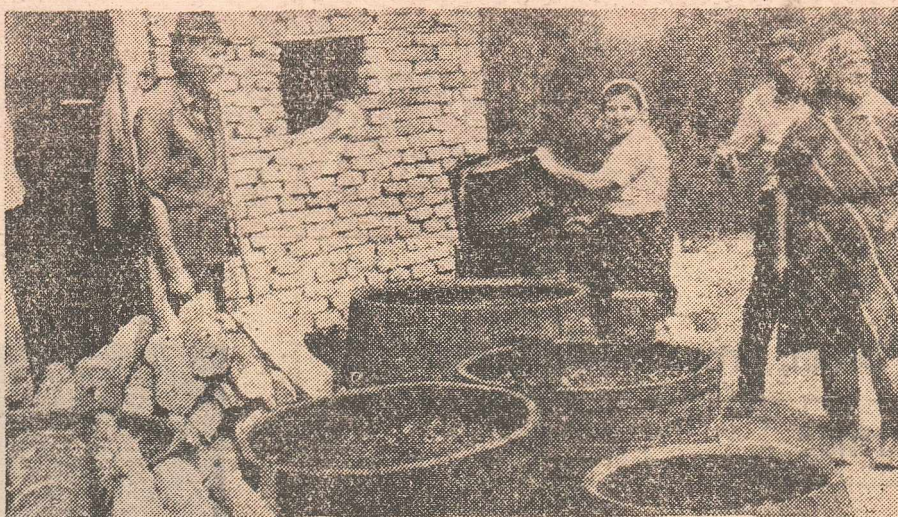
Această întrebare cere un răspuns mai amplu, este greu de abordat în câteva fraze un subiect atât de complex. Eu cred că activitatea Camerei de Comerț și Industrie a județului Caraș-Severin trebuie să vizeze în primul rând macroeconomia. Și este o urgență, de vreme ce marile uzine și fabrici reșitene se află în momentul de față în plin proces de reprofilare. Să nu se uite că industria grea din județul nostru este foarte cunoscută și apreciată în lumea întreagă. În acest context, Camera de Comerț și Industrie trebuie să facă importante conexiuni pentru membrii ei. În fapt, obligăți firește.

— Câți membri cotizanți aveți?

— Sunt înscrise în Registrul comerțului peste 2.800 de firme; dintre acestea peste 350 sunt membre cotizante ale Camerei noastre de comerț și industrie. Dacă vă spun că județul Constanța are 13.000 de firme arondate iar județul Timiș are 11.000 de firme, veți înțelege că noi nu suntem așa de puternici. Explicația: specificul economic restrâns al județului Caraș-Severin și, firește, numărul mic al populației. De pildă, toată populația adunată din satele și orașele județului nostru, este

mai mică decât cea din municipiul Timișoara. Este doar o comparație mai la îndemână.

— Care sunt firmele cele mai active și ce le oferiți?

În Piața Primăriei din Bonn se comercializează vestita țuică de Teregovă! La prima ediție a manifestărilor internaționale, Banatul se prezintă, desfășurate în vara acestui an la Bonn, gustoasa și „tămăduitoarea” țuică de Teregovă s-a bucurat de un succes extraordinar. Nemții și turiștii străini au copleșit standul județului Caraș-Severin.

— Lucrăm cu 152 de firme. Acestea sunt de fapt cele mai dinamice. Și am prestat pentru ele peste 1.000 de servicii dintre care 91 la sută au fost pur gratuite. Astfel, anul trecut, am organizat misiuni economice la Viena, Salonic, Belgrad, Budapesta, Berlin, La Valette du Var, Graz, Pancevo, Praga.

— Am înțeles că pregătiți un spațiu pentru târguri.

— Da, avem un contract de asociere cu Consiliul municipal Reșița pentru organizarea în vechea Sală de sport a orașului a unui spațiu plurivalent ce

va găzdui opt luni pe an manifestări cu caracter economic și patru luni din an va fi la îndemâna sportului școlar. Dar reamenajarea acestei incinte presupune o investiție de zeci de milioane. Sperăm ca la începutul lunii octombrie să fie gata. Vom încerca, la început, varianta marilor suprafețe, apoi expoziții cu o anume tematică.

— Știu că participați și la târguri internaționale. Cum a fost la Bonn?

— Pentru noi a fost o experiență din care am deprins a învăța multe și interesante modalități de prezentare. Deci am fost și noi cu produsele mai multor firme din județ în cadrul manifestărilor internaționale „Banatul se prezintă” organizată de Primăria Bonnului. Standul județului nostru a fost amplasat în partea centrală a spațiului amenajat în frumoasa Piață a Primăriei. Au fost încheiate contracte și s-a comercializat gustoasa țuică de la Teregovă, care s-a bucurat de mare succes printre germani și străini.

— Am aflat că vă pregătiți pentru o altă participare internațională.

— Suntem invitați între 17-27 septembrie la renumitul Târg de la Caen. Această participare ne onorează, întrucât este un târg internațional care datează de la 1470. Această ocazie ne oferă posibilitatea de a realiza veritabile contacte cu mari firme europene. Iar în 21 septembrie, când va fi ziua dedicată României, vom încerca să facem cunoscute Comunității Europene și câteva firme de prestigiu din județul Caraș-Severin. Avem o suprafață de 24 mp. Normal, am invitat și oameni de afaceri din județ, de la firme renumite dar și de la cele mai tinere, spre a deprinde pulsul comerțului european.

DI inginer Norbert Protocsil, subprefectul județului Caraș-Severin:

„Progresul nu a fost inventat de comuniști ori de Ceaușescu, așa cum nici munca în comun nu a fost inventată de Marx”

Meseriașii reșițeni nu pot fi ignorați

— Domnule subprefect, la noi în țară se rostogolește o perioadă „de tranziție”. Nu vă întreb care sunt problemele sociale în județul Caraș-Severin, deoarece ele sunt arhicunoscute; dar am dori să ne spuneți cum încercați să le rezolvați?

— Foarte rău stăm cu transportul. Poate, fiind un județ marginalizat, cei de la București au încercat să ne marginalizeze. Avem un aeroport la Caransebeș, care din motive economice nu este deservit direct; deci nu are legătură strânsă cu Bucureștiul, ci doar prin Arad. Ne-au fost reduse și trenurile accelerate de Timișoara și Caransebeș; iar câteva din cele care circulă nu își au rostul, întrucât sunt puse la ore total nepotrivite. Da, unele probleme sociale au fost rezolvate parțial. Sunt multe fabrici și uzine care produc insuficient. La noi în județ, avem mai puțin pământ arabil, însă multă pădure și întinse livezi. Deci problemele grăului și ale pâinii sunt reale. Cu locuințele o mai rezolvăm, pentru că foarte mulți muncitori s-au reîntors în satele lor. Apoi, recent, ne-a fost alocat un fond bănesc pentru construcții de apartamente. La sate, multe case au fost ridicate ori se află în fază de proiect. A crescut numărul taurinelor, ovinelor și al cailor. Prezența produselor țărănești pe piață este tot mai mare. Cei care trăiesc astăzi cel mai bine în județul nostru sunt locuitorii de la sate.

— Dar cu centrele muncitorești ce se întâmplă?

— Viața muncitorilor e foarte grea. Industria siderurgică reșițeană e legată de mâini și de picioare. Sloganul că industria siderurgică este baza progresului nu a fost inventat de comuniști, nici de Ceaușescu, așa cum munca în comun n-a fost născocită de Marx. După părerea mea, lucrând de 24 de ani în siderurgie, ca inginer, fiind și a patra generație de metalurgisti, industria siderurgică poate și trebuie considerată ca o industrie strategică a României, foarte necesară atât în domeniul apărării naționale, precum și ca bază în dezvoltarea celorlalte industrii. Fără oțel nu se poate! Iar reducerea producției de oțel de la 17-18 milioane tone în anul 1989 doar la 7-8 milioane tone câte sunt preconizate în acest an, ar trebui să ne dea foarte mult de gândit, pentru a nu deregla industriile ce depind de acest produs. Restructurarea Combinatului siderurgic Reșița trebuie să se facă cu multă judecată și în concordanță cu cele din Galați, Iași, Târgoviște și Călărași. Meseriașii reșițeni nu pot fi ignorați.

— Domnule subprefect, cum este viața minorităților la dumneavoastră?

— În județul nostru conviețuiesc 17 minorități. Faptul că eu sunt un subprefect de origine germană ar trebui să spună multe. Deci, în Caraș-Severin trăiesc germani, unguri, ucraineni, croați, sârbi, cehi, slovaci, pemițigani, evrei, ruși, polonezi... Câteva comunități sunt compacte; așa cum sunt cele din satele Carașova, Cloco-

tici, Pescari, Ravesca, Eibenthal, Sfânta Elena, Șumița — toate așezate pe vârfurile munților.

— Credeți că problemele, nu ușoare, ale oamenilor care trăiesc în România pot fi influențate ori soluționate din afara granițelor țării?

— Nu, domnule, acestea pot fi rezolvate numai de noi, căci o țară se apără din interior și nu din afară. Sigur, pot avea păreri, pot ajuta dacă vor. Însă

eu consider că din afara României, din oricare unghi al Europei și al lumii, chestiunea românească este privită diferit. Pentru că nu trebuie să ascundem faptul că fiecare are interesele sale. Cei care iubesc cel mai mult România sunt cei care trăiesc și trudește în ea. Iar această țară frumoasă și bogată poate fi ridicată numai de poporul român. Dar pentru aceasta trebuie să credem cu toții că valoarea leului românesc este dată de muncă și iar muncă, evident, de producție eficientă și de calitate!!

— Am uitat să vă întreb ceva, dle Norbert Protocsil? Spuneți!

— N-aș dori să fie uitată problema cărbunelui cocsificabil de la Anina. Este legat, de fapt, și de strategia oțelului. Consider o anomalie să se importe huilă cocsificabilă din Australia, Polonia, Cehia sau Rusia, când ea se găsește la Anina, doar la câțiva kilometri. Cine a oprit această exploatare ar trebui să se reanalizeze decizia. Căci de la Exploatarea Minieră Anina se pot extrage anual peste 15.000 tone huilă cocsificabilă.

Date generale

Așezare geografică: situat în partea de sud-vest a României; puncte extreme: în nord Vârful Rusca, în sud Dealul Capriva, în vest lângă localitatea Iam, iar în est Vârful Scărișoara.

Localitățile extreme sunt: la nord — Ruschița (45° 38' 30" latitudine nordică și 29° 25' 00" longitudine estică); în sud — Cezla (44° 37' 30" latitudine nordică și 22° 01' 00" longitudine estică); la vest — Socol (44° 51' 30" latitudine nordică și 21° 22' 30" longitudine estică); iar în est — Bucova (45° 30' 30" latitudine nordică și 22° 38' 30" longitudine estică).

Vecini: înspre sud-vest județul Caraș-Severin se învecinează cu Iugoslavia (în fapt, Banatul sârbesc, din provincia Voivodina), în sud-est cu jude-

țul Mehedinți, iar la nord-vest cu județul Timiș. Granița cea vestică cu Iugoslavia începe de la sud spre nord, adică cu râul Nera de la vărsarea sa în Dunăre până la nord-est de satul Zlatița; apoi străbate culmea Cuca din Munții Levee, vestul Dealurilor Oraviței și coboară ușor în Câmpia Carașului, pe care o traversează pe direcția SE-NV, ajungând în Valea Carașului, unde urmează un traseu de la nord — vest de Iam, până la nord de Oiertea. Limita traversează apoi Măgura Vârșetului și coboară apoi în Câmpia Timișului. Din dreptul localității Comorăște, limita dintre județele Caraș-Severin și Timiș urcă culmile vestice ale Dealurilor Doclinului, apoi partea de est a Câmpiei Timișului, tăind Văile Bărzavei și Pogoniului și urcă Dealurile Sacas-Zăguzeni.

O parte din Turnul Eiffel s-a născut în cuptoarele Reșiței

Uzinele constructoare de mașini S.A. exportă în 34 de țări ale lumii

• Produsele sale pot fi întâlnite pe toate continentele

— Domnule inginer Ioan Tudora, sunteți directorul general al unui gigant industrial care este, în fapt, seculara Uzină constructoare de mașini din Reșița, unde se modelează încăpătânarea metalelor din anul 1771. Din aceste sute de ani să oferim cititorilor câteva decenii. Așadar, de când sunteți la Reșița? Cum ați început?

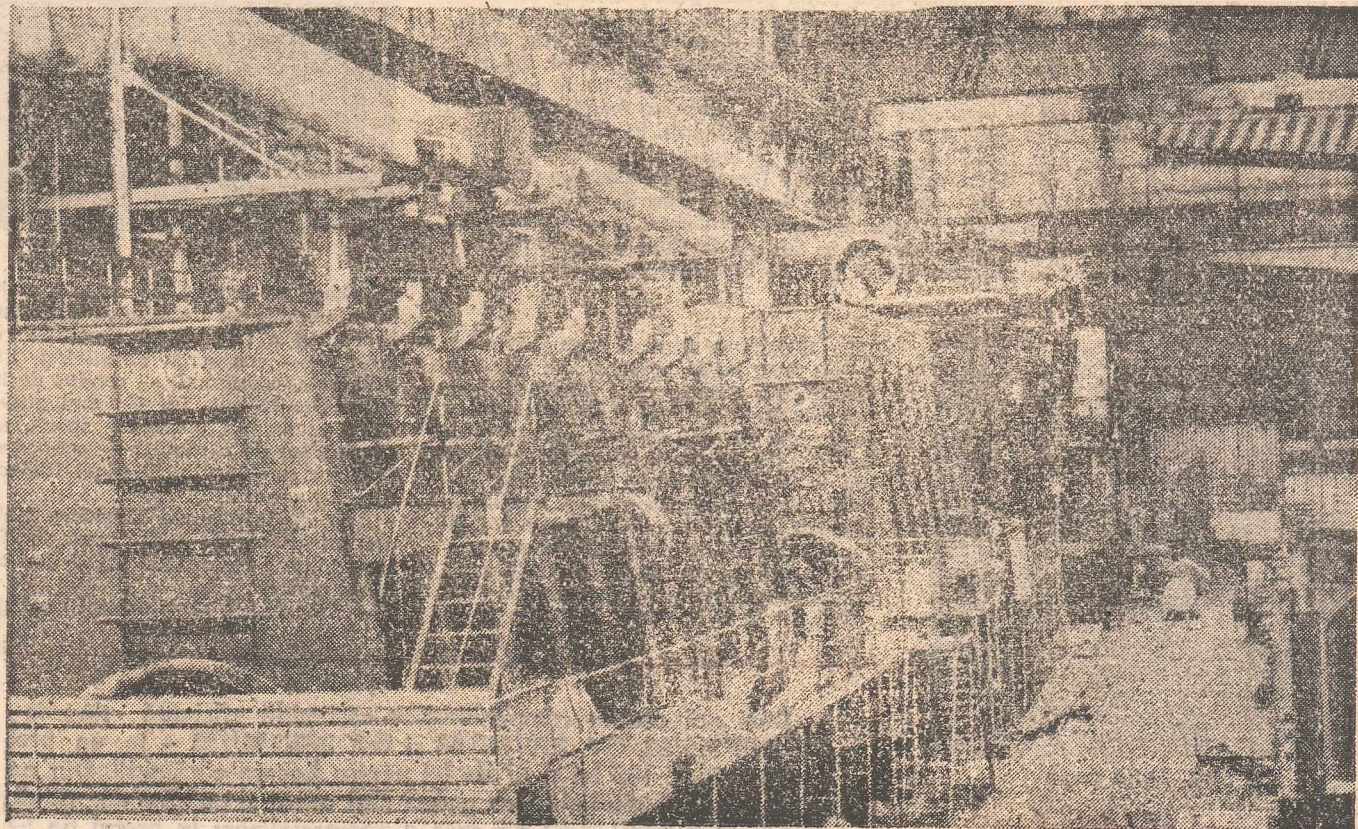
— Am venit la Reșița în ziua de 1 august 1960. Atunci, am fost repartizat ca proaspăt inginer la Combinatul metalurgic din Reșița. Acesta era, de fapt, o singură unitate economică, având în fabricație atât produse metalurgice cât și cele necesare construcției de mașini. Apoi, în 1962, ca urmare a defalcării fostului Minister al Industriilor, s-au născut două unități economice cu profil diferit: Întreprinderea constructoare de mașini și Combinatul siderurgic din Reșița. Din acel an fiecare dintre aceste importante uzine și-au dezvoltat potențialul industrial specific noului profil ales.

— Cum arăta Reșița atunci?

— În oraș nu începuse construirea locuințelor. Mai cu seamă pe dealul Moroasa. Apoi, din anul 1964, a început să se dezvolte marele cartier din zona Găvândari, astăzi un mic orașel în care locuiesc 40.000 de oameni... Eu, ca inginer stagiar, am început la o secție grea, motoare diesel, care și începea activitatea chiar în acea perioadă. Se încerca atunci acclimatizarea unei licențe pentru motoarele diesel electrice achiziționate de la renumita firmă „Sulzer” din Elveția. Iar pentru mine, v'ata a intrat pe un făgaș firesc. Astfel, am parcurs în timp toate treptele evoluției profesionale, până la director general.

— Ați fost un foarte tânăr șef de secție. Chiar la diesel-electrice?

— Da, așa a fost. În anul 1967 m-am trezit șef de secție. Deci, după șapte ani, conduceam secția în care venisem ca inginer stagiar. Și azi ne mirăm cum a fost posibil să se construiască motoare diesel-electrice cu ingineri foarte tineri. Poate o explicație ar fi cunoștințele noastre temeinice și dorința firească de afirmare. Pot să vă spun că după trei luni ne simțeam ca într-o familie și veneam cu mare plăcere la lucru; astfel, eu am descoperit că românii sunt foarte talentați și-n

Stand de montaj al motoarelor navale

domeniul tehnologiilor de vârf.

— Domnule inginer Tudora, un proverb românesc spune: „Meseria-i brătară de aur”. Cum deslușiți dvs. aceasta?

— Noi, foștii dieselisti, considerăm și astăzi că secretele motoarelor diesel a fost o veritabilă școală a tehnicii mondiale, veritabilă agoră a formării de caracter uman. Mi-amintesc cu mare drag de această vastă familie a dieselistilor în care lucrau cu mare plăcere români, nemți, unguri, slovaci, croați; erau tineri plini de entuziasm dar și oameni în vârstă, cumpătați și săfoși. Atunci s-au construit motoarele diesel după licența americană „Al-

col”; iar începând cu anul 1977 am realizat vestitele motoare diesel-navale după licența MAN din Germania. Iar în prezent avem în procesul tehnologic o licență pentru cel mai strălucit motor diesel-naval, pe care îl realizăm cu firma MAN B&W Diesel A/S din Danemarca. Sper să fiu prezent și la această premieră industrială a tehnicii românești, preconizată a se finaliza în prima parte a anului viitor. Vă invit de pe acum la lansare.

— Cu siguranță vom fi prezenți. Cum au reacționat meseriașii din această biseculară vatră industrială după Decembrie 1989?

— Evoluția, după părerea mea, în România, ajunsese într-un mare impas și nu mai putea continua acele căi pe care eu le consider false. O schimbare de fond era previzibilă. Românii au așteptat cu suflul la gură evenimentele din Decembrie 1989. Și cu toții am înțeles că trebuie să urmeze și o schimbare de fond în concepția și mentalitatea noastră privind viața reală de zi cu zi. Muți oameni au înțeles mersul istoriei, dar sunt și câțiva care încă mai rătăcesc pe unele căi false, însă vor pricepe și aceștia că numai prin muncă creatoare se poate trăi în siguranță și demnitate. Căci așa cum vă spuneam la începutul dialogului nostru, noi, ca tineri ingineri stagiați, am început construcția motoarelor diesel electrice cu trudă necontenită și credință în viitor.

— Știu că aveți multe recorduri: vă fâliți cu ele?

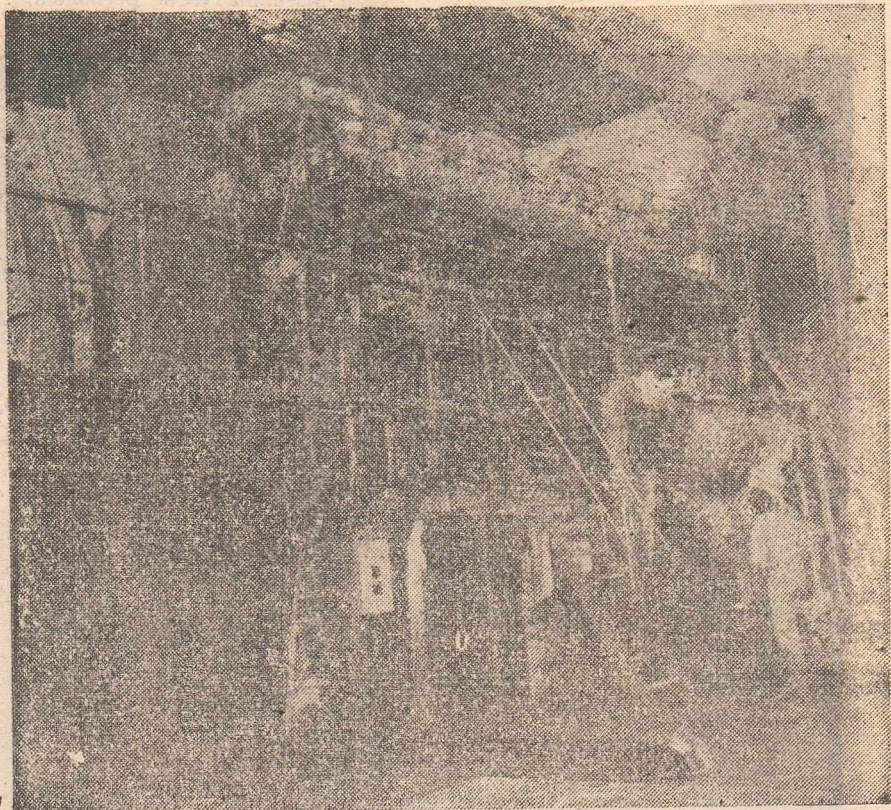
— Firește, de ce nu? Căci noi astăzi moștenim o tradiție românească de zeci și sute de ani. Uzinele Dementilor Reșița, din perioada interbelică, au fost cea mai mare și o foarte serioasă Companie metalurgică a României. Nu se concentraseră numai interesele românești pe aceste domenii, ci și cele ale marilor acționari din Anglia, Franța, Germania. De altfel, ca un amănunt, care poate spune multe, este faptul că în construcția Turnului Eiffel există câteva mii de tone de oțel și construcții metalice realizate de mâinile reșițenilor. Așadar, având asemenea tradiții, era și firesc ca flacăra să ardă prin furnalele reșițene iar mai

apoi să fie dusă și în noile centre ale oțelului românesc. Așa s-au născut combinatele siderurgice de la Hunedoara, Galați, Ploiești, IMB București ori mai tânără vatră a oțelului din Iași. Acum, uzine de un mare și recunoscut prestigiu în țară și pe toate continentele. Dar și aici, la Reșița, s-au pe recut multe premiere industriale: compresoare de aer cu pinton, turbine cu abur, motoare diesel, turbine hidraulice, generatoare pentru turbine, motoare electrice de puteri mari și speciale, echipament metalurgic, foghiuri, echipament chimic și multe altele. Dar o parte dintre acestea nu se mai fabrică la Reșița, fiindcă au fost transferate în alte uzine din țară. Mândria tehnicienilor și meseriașilor din Reșița este că acestea au fost modelate cu gândul și sufletul lor. Căci ei au reușit să implanteze tehnica de vârf și în noile centre industriale românești. Bineînțeles că acestea au fost și sunt foarte căutate la export. Și toate acestea pot fi găsite în cele 34 de țări ale Terrei în care au fost solicitate produsele noastre. Clienții noștri se află în Europa, cele două Americi, Asia, Africa sau Australia.

— Cum vedeți viitorul de lângă temperatura furnalelor?

— Să spunem mai întâi că astăzi e foarte greu. Nici viitorul apropiat nu va fi ușor. Cât va dura? Asta depinde numai de noi. Așadar, cum am mai spus, numai munca și seriozitatea vor fi principalele virtuți care ne vor ajuta să ieșim din această groapă cu metehne proaste și gânduri false de îmbogățire peste noapte. Nu este posibil așa ceva, domnilor, căci minciuna și corupția au picioare scurte...

Cât privește S.C. „Uzinele constructoare Reșița” S.A. ni s-au făcut numeroase propuneri de asociere de către firme renumite și foarte bogate. Fără să fim considerați orgolioși, de fapt, ne așteptăm la asemenea oferte. Când vom lua o hotărâre va fi dată publicității. Dar mai trebuie să repetăm zilnic trei cuvinte: calitate, termen și preț. Și consider că aceasta putem să facem! Iar cu cât vom reuși mai repede să deprindem aceste imperative, cu atât mai repede vom intra în Europa cu fruntea sus!!

Tradiția industrială a Reșiței nu înseamnă vorbe goale

La S.C. VEGA SRL din Caransebeș

„Se lucrează necondiționat, zilnic, de dimineată până seara”

Revelația documentării noastre în județul Caraș-Severin a fost întâlnirea cu tânărul inginer EUTIN BOJIN — patronul S.C. „VEGA” S.R.L. Deși nu-i place să vorbească, ci să facă, din privirile și gesturile lui poți ușor înțelege că-i un bărbat dărz și hotărât. A terminat Facultatea de mecanică din Timișoara, nu ca șef de promoție, însă foarte convins că va conduce odată un proces tehnologic. Așa se explică tenacitatea sa în marea luptă de a pune prima piatră albă la fundamentul Fabricii de cărămidă din Caransebeș. Și nu știm, dacă, din modestie sau pudoare, a preferat să nu vorbim cu dânsul despre succesele fabricii sale, realizate într-un timp așa de scurt, ci cu angajații și colaboratorii săi. Totuși, am reținut din conversația noastră, aproape eliptică, câteva secrete: are 30 de ani, s-a căsătorit cu aproape zece ani în urmă, iar doamna sa se numește Iconia. Are trei copii: Sorin (8 ani), Adrian (4 ani), și o mezină, Mirela (2 ani). Mai are și multe datorii în bancă, pe care însă le va plăti, de vreme ce lucrează necondiționat...

Să nu uitați, că inginerul Eutim Bojin are și o foarte mare pasiune: fotbalul. Acest sport îl fascinează de mic copil (a jucat și dânsul, pe când era elev și student). În prezent, echipa de fotbal din satul său natal, Zărvești, situat în apropierea orașului Caransebeș, a promovat în Divizia C. Cum era de așteptat, această echipă, se cheamă în prezent, VEGA și este finanțată de societatea comercială „VEGA”...

Ing. Eutim Bojin

„N-o mai aburiți, fraților, puneți mâna pe lucru!”

Șeful copartimentului de construcții din cadrul societății „VEGA” este inginerul Gheorghe Manda, coleg și foarte bun prieten cu patronul. Căci numai astfel pot avea încredere unul în celălalt. Într-o dimineată de sâmbătă, când majoritatea românilor se află în zi liberă, inginerul Manda m-a dus pe șantier să-mi arate cum se lucrează în punctele sale de lucru. Ne oprim în apropierea unei imense clădiri din centrul orașului Caransebeș. Mă urcă pe o terasă de la etajul I și-mi spune:

— Doar fundația și structura de rezistență erau conturate la această clădire când noi am preluat lucrările abandonate, imediat după decembrie

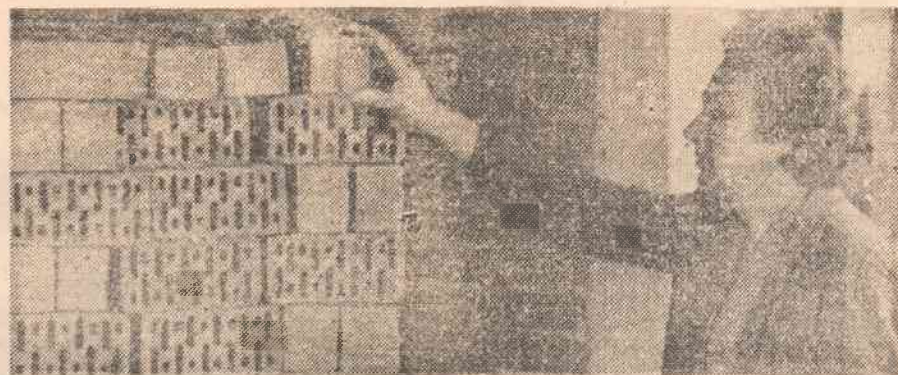
1989. Societatea noastră a cumpărat tot ce s-a făcut iar în prezent vom termina construcția aceasta cu forțele firmei noastre. Deja au fost contractate toate încăperile cu viitoarea Bancă de dezvoltare, de asemenea, vom construi cabinete de stomatologie particulare, viitorul sediu al Bankpostului, magazine și apartamente. Iar aici, unde vedeți că a rămas doar fundația, vom pune în aplicare un proiect de locuințe concesionate pentru meseriași noștri. Volubil și cu gesturi repezite, ingi-

Deci noi oferim cumpărătorilor cărămidă eficientă tipurile: GV 240/115/88, GV 290/140/88 și GV 290/140/138 — la un preț oscilând între 105 lei și 67 de lei pentru fiecare cărămidă. Dar pe lângă această cărămidă cu goluri mai avem și cărămidă plină, deci tipul P 240/115/63 pe care o comercializăm la prețul de 52 de lei. Recent am început lucrările la noile blocuri de ceramică 290/240/138 la un preț de 260 de lei bucata.

nerul Manda întoarce capul și vede doi zidari care cam stau de mult și se uită insistent după două fete. Ridică mâna să fie văzut și zice: „n-o mai aburiți, fraților, puneți mâna pe lucru, că vine seara și ați pierdut ziua...”

„În România există o mare bulibăseală financiară”

La sediul improvizat al societății „VEGA”, cei viitori se află în construcție, aveam să aflăm de la doamna economis-

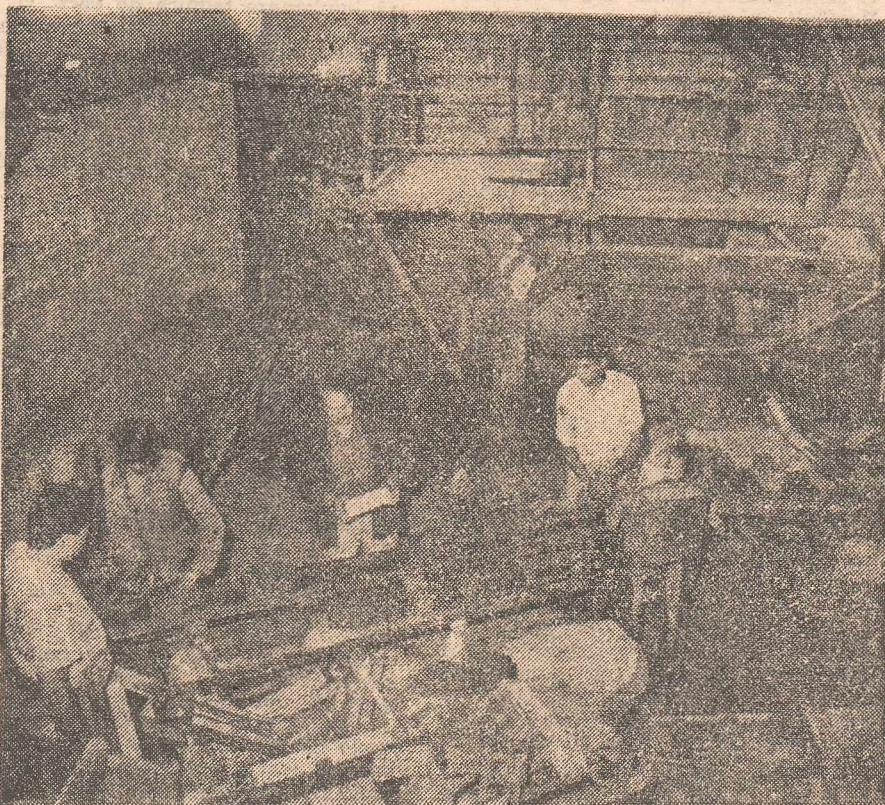
Ing. Dănilă Ponoran

„Și cărămida arde sub focul continuu”

Senzația acestei veri la Caransebeș, a fost prima cărămidă produsă pe platforma Fabricii de cărămidă din marginea orașului. Chiar și trecerea scriitorului și cineastului Horia Pătrașcu prin locurile copilăriei nu a fost așa de gustată. Cu gândul la bunăstare, „gugulanii” au uitat de cărți și filme, iar când aud rostindu-se numele celebrului „Reconstituirea” surd cam fugar și complice. Ei sunt cuprinși de febra construcțiilor și pentru aceasta aveau nevoie, în primul rând, de cărămizi. Iată de ce inginerul Bojin a fost inspirat, sfătuit să facă cărămidă. Căci există un pământ bun la marginea orașului, unde, se spune, și romanii au avut vatră de făcut și ars cărămizi. Și cel de la „VEGA”, n-au știu pe gânduri. În luna aprilie a lui 1992, au descins în câmp, deschis ca să facă cu adevărat o fabrică de cărămidă. Directorul general, inginerul Costinel Ristache, povestește:

— Am venit la această societate pentru că toți suntem tineri. Mi s-a spus că se lucrează zi-lumină și nu m-am speriat. Fabrica produce de trei luni câte 20.000—30.000 cărămizi pe zi. Toți muncitorii și inginerii au fost aduși de la unități de profil din țară. Ei sunt coordonați de inginerul tehnolog Dănilă Ponoran, care-i un excelent specialist. Pentru arderea cărămizilor au fost aduse două cuptoare de la Brăila și unul de la Jibou. Uscarea se face artificial și se lucrează în două schimburi. Nu trebuie să uitați a vă spune că și la arsul cărămizii se cere a fi utilizat focul neinterupt, ca și la oțel. Asta înseamnă veghe permanentă.

tabil la un patron — spunea economista Maftel — în condițiile economico-financiare de azi, când băncile majorăază dobânda de la 63% la 85%, fără diferențiere și nu există nici justificarea de motiv. Nu se face departajarea cuvenită și nu se ține cont de cei care lucrează în investiții. Iar cu TVA-ul ne căzăm cu o evidență contabilă stufoasă. E un fel de bulibăseală financiară, fără cap și fără coadă. Mi se pare cel mai rău flagel, faptul că nu sunt respectate termenele contractelor; așa se încurcă multe termene de plată și rămânem cu datorii penibile și rușinoase.

Aici se naște viitoarele dumneavoastră case

Acești oameni au ambiții mari

RUSIA FOLOSEȘTE ÎN CENTRALELE NUCLEARE URANIUL FURAT DE LA ORAVIȚA

• Pot fi stopate radiatiile nucleare din Munții Banatului?! • Minerii de la exploatarea de minereu radioactiv se consideră mințiți de Guvernul României • De ce a plătit România tribut Uniunii Sovietice și în nenumărate vagoane de uraniu?! • Toți minerii din România trebuie să fie egali: și în drepturi și la datorii!!

Cu certitudine, foarte puțini oameni au izbutit să intre într-o mină de uraniu. Firește, excepție făcând inginerii, tehnicienii și minerii, care lucrează în exploatarea de minereu radioactiv, despre care se spune, da, că sunt foarte dăunătoare sănătății. Și, totuși, zeci și sute de specialiști în extracția acestor foarte valoroase minereuri lucrează în asemenea exploatare. Astfel de barbați am întâlnit, zilele trecute, tocmai în Munții Banatului, la Exploatarea minieră Banat-Oravița. Sunt camarazi foarte buni, zâmbitori și gata de fapte mari. O avarie în subteran nu-i sperie, dar îi necăjește. Se încruntă puțin, devin tare îngrijorați se agită. În final, își unesc gândurile și forțele, apoi, purced cu precauție întru sugrumarea stihiei răului. De fiecare dată reușesc, însă cu mult calm, răbdare și competență... De altminteri despre profesia lor vorbesc cu multă defășurare, firesc, parcă ar fi la fel de obișnuită ca oricare meserie. Normal, ei minerii din exploatarea de uraniu au și nemulțumiri. Le rostesc cu decență, fără să amenințe. Dar nu le place să fie mințiți! Nu cred în teroarea grevelor. Și nu vor să sperie pe nimeni. Dar cu toții sunt fideli adevărului-adevărat, căci face parte din munca lor așa de grea, periculoasă și istovitoare.

Pentru a-i cunoaște mai bine, pentru a le înțelege durerile dar și bucuriile, reporterul nostru a stat de vorbă cu ing. Petre Fetea, director tehnic, ing. Vasile Vințan, șef birou personal, organizare, învățământ, salarizare; Miodrag Ștefanovici, liderul Sindicatului liber de la Exploatarea minieră Banat, președintele Ligii sindicale de la Regia autonomă a metalelor rare București.

Rep.: Domnule director, vă rugăm să explicați și să detaliați cititorilor noștri, sigur, cât este posibil, sfera dumneavoastră de activitate, adică o meserie și trudă ținută multă vreme la secret...

Petre Fetea: Să încercăm! Deci, munca noastră constă în cercetarea geologică a rezervelor de substanțe minerale, utile radioactiv, în speță uraniu; precum și exploatarea acestora, acțiune legată concomitent și de asigurarea mediului înconjurător față de radiațiile nucleare. Activitatea noastră de cercetare se deslășoară în județele Caras Severin, Mehedinți și Arad. La exploatarea uraniului lucrăm în prezență în minele din jurul orașului Oravița. Aici subsolul este bogat în minereuri radioactive.

Rep.: Așadar, există o tradiție.

Petre Fetea: În Munții Banatului au fost deschise mine chiar și pe vremea dacilor. Însă lucrări de exploatare intensivă s-au întreprins de către romani. Cu unele întreruperi mineritul a continuat și-n secolele următoare, căci bogăția solului românesc din Munții Banatului era foarte râvnită de puterile vecine. Astfel, o amploare fără precedent a lucrărilor miniere este înregistrată sub dominația Imperiului habsburgic, când temuta împărăteasă Maria Tereza ne-a furat imense cantități de aur și cupru, păstrând apoi, pământul mănăstirii Banatului, ca domeniu al Coroanei imperiale de la Viena, vreme de aproape un veac. Dovezi există până astăzi, vechi galerii de coastă, mici puturi și chiar urmele unor furnale pentru topirea metalelor. Concret, lucrările destinate exploatarea minereului de uraniu au început în anul 1953. Cei care au condus aceste exploatare de minerale radioactive au fost „frații noștri de la răsărit”, adică imperialiștii sovietici. A existat și o Societate mixtă româno-sovietică „Kvarțit”, dar singurii beneficiari ai întregii producții au fost sovieticii. Mai vreau să vă spun că România a plătit nenumărate tone de uraniu, care plecau de la Oravița înspre centralele nucleare din Uniunea Sovietică în vagoane blindate, până în anul 1964, când s-a sfârșit tributul așa-ziselor datorii de război. Au furat atât de mult, încât și astăzi Rusia folosește în centralele nucleare uraniu jefuit de la Oravița.

Rep.: Cât de pregătit profesional este personalul care lucrează astăzi în minele de uraniu? Care sunt meseriile prioritare?

Vasile Vințan: Prin natură ei, activitatea minieră este cea mai complexă. Personalul de la Exploatarea minieră Banat-Oravița, deci, salariații noștri, au fost cu grijă aleși din zona orașului,

precum și din satele învecinate. Astfel, am rezolvat ușor problema locuințelor. Însă în munca noastră s-a păstrat o tradiție, din tată-n fiu, așa, ca un blazon de familie...

Rep.: Dar specialiștii nu aveți?

Vasile Vințan: Cum să muncim fără ei?! Mai ales că noi avem și sector de prospecție și cercetare. Prin urmare, geofizicieni, topografi, geologi, electromecanici, mineri, electroenergeticieni... sunt repartizați și la noi, în fiecare an, la terminarea studiilor universitare și liceale. Mulți chiar dintre ei se leagă de mină și de aceste locuri. Ba unii fac și o strălucită carieră. Se însoară aici, își încheagă familii, construiesc case. Așa s-a întâmplat cu Ilie Sechell, Cornelia și Alexandru Boda, Gheorghe Funar, Petre Fetea, Vasile Vințan, Ioan Sipețean, Elisabeta Sandor, frații Traian și Gheorghe Zaha...

Rep.: Domnilor, mina e mină și greva e grevă! Ortații sunt diferiți. La dumneavoastră care sunt condițiile sociale, vă mulțumesc salariile?!

Miodrag Ștefanovici: De nenumărate ori s-au făcut intervenții la cei mai mari de la București pentru asigurări sociale și pentru nivelarea criteriului salarial și la personalul care lucrează în exploatarea uraniului. Dar aceste cerințe nu au fost respectate nici măcar la cota lor minimală. Noi nu am exagerat, cum fac cei din Valea Jiului. Mai ales că în exploatarea radioactive speciale nu se poate lucra în condiții de muncă îmbunătățite sau cu tehnologie avansată, ci cu sapa și cu târnăcopul, apoi ne folosim de troc. Desigur, nu suntem satisfăcuți în ce privește limita salarială. Și noi avem condiții foarte grele de exploatare, dar — doar minerii lui Miron Cosma au sămbrie mai mare...

Rep.: Chiar așa. De ce? Cine se face vinovat...

Miodrag Ștefanovici: Poate vă spun cei care i-au chemat la București! Dar atâta timp cât cu toții suntem mineri în țara românească, consider că trebuie să avem drepturi egale. Bineînțeles, la sporuri făcând excepție fiecare unitate în parte. Spre exemplu, noi am cerut la guvern preț pe unitatea de produs, doleanță care nu a fost soluționată. Am solicitat apoi creșterea fondului admisibil pentru care să fim plătiți, nici această promisiune nu are un rezultat real. Iar toate acestea au dus exploatarea noastră minieră la un colaps financiar, fiind blocați...

Rep.: Pentru că trăiți și trudiți, aici,

la porțile Occidentului și foarte aproape de războiul iugoslav, v-aș întreba dacă există asemănări între dumneavoastră și minerii din țările europene, din lume...

Miodrag Ștefanovici: Normal e-ar trebui să fie! Dar de fiecare dată în dialogurile cu reprezentanții guvernamentali legate de munca noastră ni s-au pus în față standardele europene și mondiale; cum că ele ar fi așa, și așa... În final, era firesc ca noi să întrebăm de ce la obligații suntem aliniați și la drepturile bănești — nu?

Rep.: Și care a fost răspunsul guvernanților?

Miodrag Ștefanovici: Nu am primit nici un răspuns. Mai mult, am fost amenințați că dacă nu ne convine situația asta, foarte ușor se poate importa uraniu. Apoi ni s-a pus în față re-conversia forței de muncă. Să fim un pic serioși, domnilor guvernanți, dar cum credeți că este posibilă recalificarea personalului și reprofilarea unei exploatare de uraniu?

Rep.: Pot fi stopate radiatiile nucleare la Oravița?

Petre Fetea: Numai limitate, însă nu stopate. Fără să am pretenția că predau o lecție de fizică, trebuie să remarcăm și să subliniem că oricare radiație este periculoasă pentru organismul uman, cel vegetal și animal. Cu atât mai mult radiatiile nucleare care, pe lângă toate celelalte reale pericole posibile în subteran, vin în plus cu violența capcanelor ce sunt active în minele de uraniu. Prin dotarea tehnică actuală și cu posibilitățile financiare mai mult decât reduse în prezent, nu vom putea stopa, ori limita, aceste radiații foarte nocive. Să nu uităm, însă, că neglijarea unor măsuri tehnice stricte poate duce în cazul exploatarea noastră de uraniu la o poluare foarte accentuată a mediului înconjurător. Și pentru o protecție eficientă este necesară re tehnologizarea întregului proces din abataj și până la suprafață. Dar toate acestea presupun bani și iarăși bani; pe care guvernanții nu sunt dispuși să-i acorde. Și nu procedeză corect! Oare se uită că sunt în joc viața și sănătatea a zeci și sute de oameni? Ce se va întâmpla cu animalele și păsările, dar cu pomii și întreaga vegetație? Ne vine greu să credem că nu există în România parlamentari și guvernanți conștienți de asemenea pericol!!!

PEPSI COLA

are același gust la Caransebeș ca și la Washington

Masă rotundă cu participarea domnilor ing. dr. Matei Gașpar, director general ; ing. Constantin Farcaș, director marketing ; ec. Dănuț Curcubătă, director financiar ; ing. Alexandru Voica, directorul Fabricii de Pepsi Cola din Caransebeș și a doamnei ing. Anca Megan, șef laboratoare

Ing. dr. Matei Gașpar

Rep. : De ce Pepsi Cola la Caransebeș și cum a fost posibil ?

Matei Gașpar : Pentru că e o firmă renumită în lume, iar produsul este miraculos. Pentru că aici trăim și muncim. Mai mult, o mare șansă a fost pentru noi faptul că dl. Florentin Cârpanu este fiu al Caransebeșului. Dânsul a fost cel care ne-a susținut moral și ideatic, firește și pentru motivul că are suflet de caransebeșan. Cât privește susținerea materială, ea aparține asociațiilor noastre germani, oameni cu multă dragoste de Caransebeș. Suntem o societate comercială mixtă, deci, româno-germană. Facilitarea obținerii licenței de la Concernul american Pepsi Cola aparține partenerilor noștri germani.

Rep. : Care este plața dumneavoastră de desfacere ? Aveți magazine proprii ? La ce vă gândiți în acest sens ?

Constantin Farcaș : Noi suntem prima și, bineînțeles, singura fabrică de cutii metalice (doze) din România. În

prezent, desfacem prin centrele Pepsi Cola din România. Deci piața noastră este în România ! Dar și în toată lumea ! Firmele particulare ori de stat pot procura produsele noastre direct de la fabrică. Intenționăm să deschidem magazine proprii, începând cu cel din Caransebeș, care va funcționa din această toamnă.

Rep. : Vă gândiți și la export ?

Matei Gașpar : Firește, având în vedere capacitatea foarte mare, de 25 000 cutii pe oră. Pe de altă parte, ne este necesară valuta prin care să putem susține fabricația. Deja piața externă o testăm în mai multe țări.

Rep. : Cine produce efectiv Pepsi Cola la Caransebeș ?

Matei Gașpar : Ne-am selecționat personalul din rândul șomerilor, în primul rând cei din Caransebeș. Dar vreau să fiu bine înțeles : fabrica a început, evident, cu niște specialiști ; foarte bine selecționați, care au provenit din întreprinderile din oraș. Aceștia au fost îndrumați de specialiști germani și austriei cu o bogată experiență.

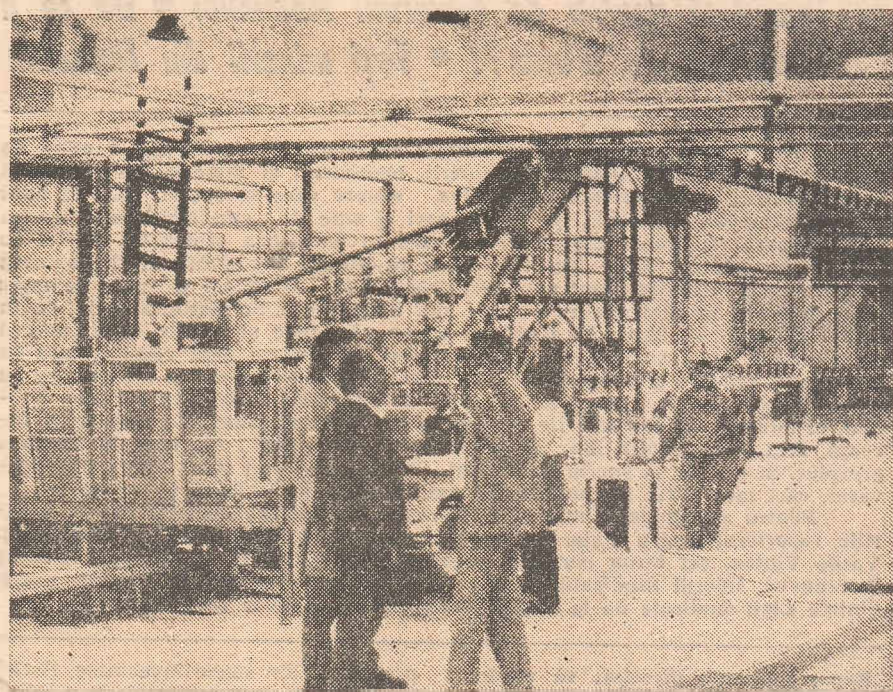
Rep. : Cât de independenți sunteți în fluxul tehnologic ?

Constantin Farcaș : Ne-am gândit și la acest aspect. Așa am achiziționat o fabrică de producere a bioxidului de carbon. Putem furniza CO₂ și la cei interesați. Am construit o centrală pro-

Rep. : La ce prețuri oferiți produsul dumneavoastră ?

Dănuț Curcubătă : Dorința noastră a fost să fie cel mai mic preț din țară. Din depozitele noastre produsul pleacă la un preț de 203 lei + TVA. Deci 240 lei/doza. Astfel putem face comparație cu paharul de 200 ml de suc obișnuit care se vinde cu 240 lei. Pe când Pepsi Cola are 330 ml.

pte pentru furnizarea agentului termic, necesar liniei tehnologice și încălzirii. Inșă mai important pentru noi este forarea unor puțuri pentru asigurarea necesarului de producție și uti-

Fabrica de Pepsi Cola Caransebeș

lități. Din această toamnă, vom avea sursa noastră de apă, fără să mai apelăm la apa orașului.

Rep. : Cine garantează calitatea

sebeș. Căci produsul, specific patentului Pepsi Cola, este unic în lume !

Rep. : Deci cum reușiți să asigurați această calitate aici ?

Anca Megan : Avem un laborator modern. Eu conduc această activitate. Urmărim ca produsul să se încadreze în parametri stabiliți. Și aceasta se face prin analize de laborator. De fiecare dată Pepsi Cola de la Caransebeș a trecut cu succes fiecare examen. Aceasta mă determină să garantez că produsul nostru va fi impecabil.

Rep. : Intenționați o varietate de produse răcoritoare ?

Matei Gașpar : Da. În viitor ne gândim să preluăm fabricația tuturor produselor de Pepsi Cola din țară. Cred că suntem îndreptățiți să gândim astfel, dată fiind experiența noastră în domeniu.

Rep. : Ați avut greutăți financiare ?

Dănuț Curcubătă : Pentru finalizarea halei în care este montat utilajul am contractat credite de proveniență românească, pe care ne străduim să le rambursăm la termen. Sigur, avem și greutăți. Acestea sunt generate de circuitul bancar greu de decontare a sumelor care urmează să intre în contul societății noastre.

Rep. : Ce condiții sociale asigurați angajaților ?

Dănuț Curcubătă : Vom oferi o masă gratuită pe zi fiecărui angajat, echipamente de protecție și de lucru gratuite. Încercăm să acordăm și unele sporuri pentru angajații noștri permanenți.

Rep. : Ce aro spectaculos linia dv. de fabricație ?

Alexandru Voica : Chiar dacă nu este nouă, ea are un grad înalt de automatizare și o productivitate foarte mare. Este ceva nou pentru mine ca specialist electronist ; precum și pentru toți cei care lucrează aici.

Rep. : Cât de eficientă este linia aceasta acum ?

Alexandru Voica : Este aproape o lună de când a trecut perioada de probă. Acum lucrăm la întreaga capacitate. Ceea ce înseamnă 25 000 doze pe oră. Nu este o cifră fabuloasă ; dar linia merge bine cu această capacitate.

Linie de imbuteliere la standarde mondiale

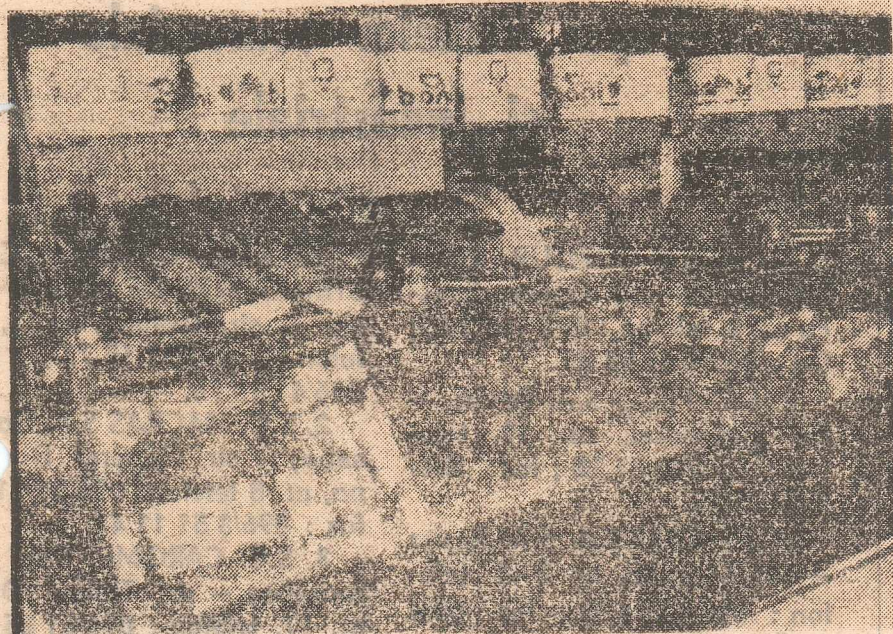

La Reșița

COMTIMALIMENTA

• Un lanț de magazine la superlativ

Trebuie să spunem cititorilor noștri încă de la bun început că binecunoscuta și puternica Societate comercială „COMTIM HOLDING S.A.” din Timișoara are organizată o rețea de magazine și-n județul Caraș-Severin. Este de la sine înțeles că nu ne-am propus cu acest prilej să scriem despre cel mai mare trust de creștere și îngrășare a porcilor din Europa; desigur, fiind totodată printre cele mai renumite din lume. Nici despre inegalabilul creier al acestui gigant industrial, care este dl. ing. Florentin Cârpanu, excelent organizator și foarte iscusit om de afaceri. Invitatul nostru de azi este dl. ing. Gheorghe Ciorman, director la Comtimalimenta, coordonator al rețelei de magazine de pe cuprinsul județelor Caraș-Severin și Hunedoara, vaduri comerciale foarte căutate de către consumatori.

— Domnule director Gheorghe Ciorman, care este rețeaua de magazine organizată de Comtimalimenta în această parte de țară a României?

— În această parte de țară avem deschise un număr de 8 magazine alimentare, specialitate în carne și preparate din carne, subordonate Societății comerciale COMTIM HOLDING din Timișoara.

— Cum conduc aceste opt magazine?

— Sunt bine alese, foarte productive și precept, comercianții de la care nu și bineînțeles clienții au îndreptățite și mari pretenții. Acești șefi de magazine sunt: Dominițian Coca (Reșița I), Ioan Bogdan (Reșița II), Mariana Deheleanu (Caransebeș), Glette Drincanu (Oțelul Roșu), Rodica Bozdo (Deva), Victoria Imbăruș (Hunedoara), Vintilă Borghină (Petroșani).

— Ce sortimente desfăceți zilnic pentru populație?

— În primul rând vi le spun pe cele de bază: carne și preparate din carne în 120-200 de sortimente.

— Așadar, care sunt cele mai apetisante?

— Toate! Dar pentru că sunt așa de multe, v-aș ruga să notați câteva. De pildă: carne de porc calitate I, fără slănină, carne pentru cârnați, carne de porc pentru snitel, amestec carne de porc pentru mâncăruri, carne de porc tocată, ceață de porc, cotelet Com-

tim, jambon Hamburger, mușchiuleț de porc, pulpă Lyon, spată N-D, pulpă Parma, piept cu fleică...

— Aveți și carne de vită?

— Desigur. Oferim clienților carne de vită calitate I, vrăbioare de vită export, rasol de vită, grătar de vită, mușchi de vită pentru export, precum și diverse specialități din carne de vită. Firește, noi comercializăm și toate organele de porc și de vită: ficat, limbă, plămâni, pancreas, splină, inimă, creier, măduvioare, fuduli; apoi conserve din carne de porc și de vită.

— Am văzut expuse multe preparate din carne. Care sunt acestea?

— Salam, Ros-a, Mortadella, Cra-cauer, Preidolf, Borda, Cominu, Mistrăni, București, Foresta, Cismigiu, Verona, Siliu, Carpați, Crișana, Padis, Torontala. Foarte reprezentate sunt și specialitățile din carne. Astfel, după diverse sortimente de cârnați, oferim: mușchi filé de porc, mușchiuleț Montau, fié de vită afumat, cotelet haiduceșc, ceață porc afumată, mușchi picant, mușchiuleț Azuga, mușchiuleț țigănesc, diolan presat, pestă de carne cu ficat. Dar și prosopături: lebăvurști, tobă cu limbă, caltaboși, tobă albă, sângerețe, parizer, crenvurști și carne tocată pentru mititei.

— În fiecare magazin al dumneavoastră am observat că dispuneți de un sector în care se vând produse complementare. De ce?

— Care sunt reperele de desfăcere? Vă rog să numiți în ce locații se află situate, precum și adresa lor.

— Da, în Reșița avem două magazine pe care le-am numit, Reșița I (Piața 13 Decembrie 1918) și Reșița II (Piața Agroalimentară Reșița Nord). Apoi rețeaua noastră se extinde la Caransebeș (str. Mihai Viteazul nr. 39); Oțelul Roșu (str. 22 Decembrie 1989, nr. 8); Deva (str. Libertății, bloc F, parter); Hunedoara (str. Muzeului nr. 1); Petroșani (str. 1 Decembrie 1918, nr. 90). Se află în faza finală de construcție un magazin și la Oravița pe care ne-am propus să-l dăm în funcțiune chiar în ultima decadă a lunii septembrie.

— Am gândit că astfel oamenii pot economisi timp. Astfel așa cum ați remarcat, am organizat sectoare distincte în care se vând: zahăr, cafea, ore, ulei, ciocolată, bomboane, diferite sortimente de biscuiți, băuturi răcoritoare, țigări, băuturi alcoolice, alte dulciuri...

— Magazinele dumneavoastră sunt moderne! Cum stați cu rentabilitatea?

— Funcționăm de aproape doi ani. Am urmărit o aprovizionare ritmică a populației din această zonă lipsită de carne și produse din carne. Desigur pe lângă scopul nostru comercial a fost împlinit și un scop social, adică oamenii pot cumpăra fără sîrictete aceste produse la un preț avantajos. În acest context au fost, de fapt, gândite și amenajate magazinele noastre de prezentare, sigur, construite într-un stil european, extrem de modern, dotate numai cu utilaje frigorifice din import,

cum sunt: vitrine frigorifice, rafturi de frig, dulapuri pentru depozitare, toate fabricate de renumite firme de profil din Italia, Egipt și Germania.

— Atunci, imi spuneți care sunt realizările dumneavoastră?

— Imediat! Deci, în anul 1992, am realizat vânzări în valoare de 2,2 miliarde lei. Astfel, am valorificat peste 4500 tone de carne. Iar în acest an, până la 31 iulie am totalizat 2,8 miliarde lei și peste 3200 tone de carne și preparate din carne. Prin punerea în funcțiune a magazinului din orașul Oravița, intenționăm să realizăm 5 miliarde lei, oferind populației peste 65 mii tone de carne și preparate din carne. Se înțelege că este mai mult decât dublu față de anul trecut. Și aceasta dovedește un interes sporit al oamenilor pentru produsele firmei COMTIM HOLDING.

DI Ion Șerban — președintele Societății Agricole Frăția din

Berzovia — precizează:

„Pământul n-a intrat la apă! A fost furat!!”

Dintre toți oamenii, foarte buni specialiști agricoli, pe care i-am cunoscut în județul Caraș-Severin, domnul Ion Șerban mi s-a părut a fi cel mai dărz. Chipeș, senin în priviri, este mereu pregătit să-ți răspundă la fiecare întrebare. Este foarte documentat, are un caiet cu scoarțe groase în care-și notează totul: legi, hotărâri guvernamentale, circulare. Fapt care ne îndreptățește să zicem că Societatea agricolă „Frăția” din Berzovia este condusă ca la carte.

— Ce suprafață de teren agricol și pășuni administrați?

— Noi am adunat pământul de la 132 de familii din vatra satului Berzovia, totalizând o suprafață de 473 de hectare. Societatea agricolă Frăția activează din 27 septembrie 1991, ziua în care am dobândit titlul de personalitate juridică, conform Hotărârii Judecătorei din Reșița, având dosarul nr. 3.696/1991. În fapt, noi ne-am unit cu pământul mult mai devreme, dar în temeiul Legii 18/1991, promulgată în luna februarie 1991, nu puteam să ne constituim legal în societate agricolă. Ulterior, a fost elaborată Legea 36/1991, însă era deja luna mai și astfel s-a pierdut startul lucrărilor agricole din acel an. Faptul că pământurile societății sunt răsfricate în mai multe loturi răpește mult timp mecanizatorilor. Însă proprietarii noștri au moștenit locurile aflate odinioară în stăpânirea

părinților. Să vă dau doar un exemplu: într-o solă de 14 hectare avem 53 de poziții ale proprietarilor asociați...

— Cu cine reușiți să lucrați pământul?

— Să vă dau câteva date: 74% dintre proprietarii de terenuri sunt oameni bătrâni, orășeni sau bolnavi; deci doar 26% dintre proprietarii asociați își pot lucra pământul. Însă neavând bani, pentru că au fost ceaști, au fost nevoiți să-și aducă pământul în societatea noastră. Dar și noi am fost nevoiți să facem împrumuturi de la Romcereale...

— Am înțeles că tractoarele și mașinile agricole nu ajung și la societățile agricole particulare, Agromecurile nerespectând Hotărârea guvernamentală din 1991. Există vreun interes ascuns?

— Agromecurile în morțiș să rămâ-

nă stăpâne pe utilajele agricole. Iar la fostele SMA-uri nu s-a schimbat nimic. Spre exemplu, la Agromecul Berzovia, din 17 tractoare lucrează doar unul singur. Cele mai multe au fost jefuite; ori le-au vândut cu bucată. Se spune că dl contabil șef are secție de mecanizare la domiciliu, iar inginerul șef și-a înghesbat un service agricol în toată regula.

— În acest caz, cine vă lucrează satele de hectare?

— Am fost nevoiți să apelăm la mecanizatorii din județul Timiș. Agromecul din Gătaia a înțeles cazul nostru și ne-a trimis tractoare, mașini și uneelte, combine. Societatea noastră a reușit până în prezent să cumpere doar două tractoare. Avem o rezervă de 27 vagoane de grâu pe care intenționăm să-l dăm pentru câteva tractoare și o combină. Vrem să ne facem o secție proprie de mecanizare; să avem lucrul nostru. În anul trecut n-am reușit să fertilizăm tot pământul cum am fi dorit. Totuși am folosit îngrășăminte și pesticide. Ne-au sprijinit și cei de la Banca Agricolă din Reșița.

— Cât ajunge din producție la proprietarii de terenuri? La hectar?

— În vara aceasta pentru un hectar

arabil adus în folosință am dat kilograme de grâu; iar pentru cei și-au exprimat opțiunea pentru cele de porumb am oferit jumătate de hectar arat, discuit, semănat, fără cerem nici un ban pentru lucrări.

— Cine controlează activitatea productivă și financiară?

— Oricare dintre stăpânii pământurilor pe care noi le administrăm, există și o comisie de cenzor drepturi foarte clare, la obiect, dacă ar fi votată legea arendei, și mai limpede pentru toți.

— Cum vă luptați cu greutatea care văd că le întâmpinați?

— Greu și rău. Nici în prezent clarificat patrimoniul. Vor să ne gese în stradă din sediu ca să cârcumă. Punerea în posesie după legea 18/1991 este parțială. Așa au mas nelucrate peste 400 de hectare

Adrese utile

Prefectura județului Caraș-Severin : Piața 1 Decembrie 1918 nr. 1 telefon : 096/41 24 98 ; fax : 096/41 11 27.

Primăria municipiului Reșița : Piața 1 Decembrie nr. 1 telefon 096/41 14 20 ; fax : 096/45 11 58.

Consiliul județean Caraș-Severin : Piața 1 Decembrie nr. 1 telefon : 096/41 14 20 ; fax : 096/41 11 27.

Camera de Comerț și Industrie Reșița : str. Petru Maior nr. 1 telefon : 096/41 13 16 ; fax : 096/19 03 86.

Inspectoratul școlar județean : str. Bega nr. 1 telefon : 096/41 42 38 ; fax : 096/41 60 42.

Judecătoria județeană Caraș-Severin : str. Horia nr. 2-4 telefon : 096/41 31 35 ; fax : 096/41 31 35.

Tribunalul județean Caraș-Severin : str. Horia nr. 2-4 telefon : 096/41 29 55 ; fax : 096/1 41 29 55.

Direcția de poștă Caraș-Severin : str. Libertății nr. 22 telefon : 096/41 29 55 ; fax : 096/1 41 29 55.

Protopopiatul greco-catolic : str. Ion Luca Caragiale nr. 5 telefon : 096/41 54 99 ; fax : 096/1 41 54 99.

Inspectoratul de stat pentru handicapați : str. Aleea Tinerețului nr. 7 telefon : 096/43 12 38 ; fax : 096/1 43 12 38.

Procuratura municipiului Reșița : str. Horia nr. 2-4 telefon : 096/41 23 87 ; fax : 096/1 41 23 87.

Inspectoratul pentru cultură : Piața 1 Decembrie 1918 nr. 30-31 telefon : 096/41 30 68 ; fax : 096/41 30 68.

S.C. Uzinele constructoare de mașini Reșița : str. Golului nr. 1 telefon : 096/41 15 77 ; fax : 096/4 31 18.

S.C. Westtim canning corporation Caransebeș : str. Al. I. Cuza nr. 5 telefon : 096/51 33 37 ; fax : 096/1 51 34 96.

Topul firmelor comerciale și industriale

A. Comerț

1. AGRO-COMTUR LIBER SRL Reșița — str. George Enescu nr. 2, telefon : 096/41 03 85; fax : 096/1 41 03 85.

2. S.C. PECO S.A. Reșița — str. Timișoarei, nr. 19, telefon : 096/43 31 28 ; fax : 096/1 43 31 28.

3. SC CARAȘUL S.A. Reșița — str. Timișului, nr. 2-4 telefon : 096/43 14 37 ; fax : 096/1 43 14 37.

4. S.C. ROMTEXIM S.R.L. Reșița — str. Ion Luca Caragiale, nr. 3-4, telefon : 096/41 00 96 ; fax : 096/1 41 00 96.

5. S.C. COMAT S.A. — str. Principală, nr. 113, telefon : 096/47 52 67 ; fax : 1 43 70 10.

B. Industrie

1. S.C. UZINELE CONSTRUCTOARE DE MAȘINI I Reșița — str. Golului, nr. 1, telefon : 096/41 15 77 ; fax : 096/41 13 78.

2. S.C. MACRAS S.A. Caransebeș — str. General Drăgan, nr. 8 telefon : 096/51 11 41 ; fax : 096/3 51 11 41.

3. S.C. CAROMET S.A. Caransebeș — str. Traian Docan, nr. 17, telefon : 096/51 25 80 ; fax : 096/1 51 25 80.

4. S.C. HIDROCONSTRUCȚIA S.A. Caransebeș — str. / binelor, nr. 19, telefon : 096/52 46 85 ; fax : 096/1 52 46 85.

5. S.C. VEGA S.R.L. Caransebeș — Str. General Dragalin, nr. 76, telefon : 096/52 46 85 ; fax : 096/1 52 46 85.

În Banat, tot țăranul e „fruncea”, mai ales că Ministerul Agriculturii năpădărește „mince”

medic veterinar dr PAVEL PĂTRUICĂ, director general al COMPANIEI AGROINDUSTRIALE

(IND) S.A. ORAVIȚA, întreabă Guvernul României

ori suntem companie cu capital de stat, ori funcționăm cu capital privat, cum, în fapt, suntem considerați!?!

• „Menținerea de către Guvern a prețului fix la carne este o falsă protecție socială și contravine programului de guvernare”

La începutul acestui interviu să entăm cititorilor o posibilă carte vizită a companiei dumneavoastră. Iar, este înființată în anul 1990 pe lețul Complexului de creștere și țănare a porcilor din Broșteni, sat ținător de orașul Oravița. Are o itate de 20 000 capete de porci e la maternitate la producție — iduiți în spațiul a zece hale mo- ie. Cel care îngrijesc și ocrotesc e animale domestice sunt 39 de ictori, 4 tehnicieni veterinari — toți fiind coordonați de către me- il veterinar Avram Romanu. Di- or financiar este dna economis- ta Goian, iar director general sun- dumneavoastră, domnule dr. Pa- Pătruică. Așadar, începem cu ce doare mai mult, deci, aș întreba: e sunt greutățile curente ale com- niei CAIND ?!

— Să vă spun, înainte de toate, ca ce suntem deocamdată și ce am noi să fim. Bunăoară, compania ră este rezultatul transformării tei Asociații Intercooperatiste de ăștere și îngrășarea porcilor de la osteni, care a fost obligată să dis- ră odată cu desființarea ceapeurilor. unei, noi, personalul muncitor, am

hotărât preluarea creditului bancar, rămas neachitat de către fostele cea- peuri, și să organizăm o companie de sine stătătoare. Deși această societate pe acțiuni a luat ființă în anul 1990, așadar fiind o emanație de la fostele ceapeuri, considerată cu capital pri- vat, cum au fost de fapt și ceapeu- rile, totmai această procedură dă naș- tere la o serie de controverse, discuții aprinse pe seama statutului juridic. Desigur este cazul CAIND-ului Ora- vița, precum și al unor unități simi- lare din țară, foste și acestea inter- cooperatiste.

— Care este, totuși, soluția ?

— Consider că la nivel de Parla- ment și Guvern trebuie să se facă une- le precizări referitoare la statutul nostru juridic : de vreme ce aceste unități economice funcționează în realitate, încă nu există un dis- cernământ. Prin urmare, ori sun- tem societate pe acțiuni cu ca- pital de stat, ori funcționăm cu capi- tal privat, cum, în fapt, suntem con- siderați ? Clarificarea statutului juri- dic ne-ar determina să ne ocupăm numai de producție, astfel evitând discuțiile zilnice pe seama statutului.

— Există și alte piedici ?

— Da ! Este vorba de neconcordanța

între prețul furajelor la ora actuală, când materiile prime necesare pentru producerea furajelor sunt eliminate din balanță, ele fiind achiziționate la cursul pieței libere ; iar în același timp carnea are un preț fix, stabilit prin Hotărâre Guvernamentală. Dar nici de acest preț, mult sub prețul real de cost, nu ne putem folosi în totalitate, deoarece prima de la bu- get ajunge la noi după trei-patru luni de zile. Consider că această formă bi- rocratică de a merge cu decontul la Ministerul Agriculturii și apoi la Mi- nisterul Finanțelor ne îngreunează a- cordarea primei și ajungerea ei la timp în conturile noastre. Ar fi cu mult mai bine dacă operațiunea s-ar face direct prin banca care deservește unitatea economică, iar plafoanele să fie asigurate la timpul convenit. Sigur, așa ar fi mai convenabil !

— Este o protecție socială menține- rea prețului fix la carne ?

— E o falsă protecție, deoarece a- cest preț fix contravine, în primul rând, cu programul guvernului, care prevede, că, acolo unde sunt mai mult de trei unități productive, nu se in- tervine la stabilirea prețului. În al doilea rând, această practică va duce la reducerea efectivelor de animale și

automat la creșterea exagerată a pre- țului de pe piață prin lipsa de ofertă, negreșit, caracteristica insuficienței...

— Văd că se construiește la dum- neavoastră în curte...

— Așa este ! Pentru o valorificare superioară a cârnii de porc suntem în curs de definitivare a unei fabrici de mezeluri cu o capacitate de 3—5 tone pe zi și, în același timp, a unei re- țele de magazine proprii. Un alt obiec- tiv, pe care-l vedeți construit recent, este stația de măcinș pentru produ- cerea furajelor, cu o capacitate de 50 tone pe zi, deci, vom reduce astfel cheltuielile ce măresc mult prețul de cost al furajelor.

— Știu că acești complex de creș- tere și îngrășare a porcilor are o ca- pacitate de 20 000 de capete. În pre- zent, ce efective aveți ?

— Cele zece hale sunt populate la întreaga capacitate.

— Desfășurați și alte activități ?

— O activitate importantă în cadrul companiei noastre este și cea de mo- rărit și panificație.

— Dar de unde procurați grâul ? Și la ce prețuri ?

— Cele dictate de cerere și ofertă !

! economist Dan Lascău, director general al Societății Comerciale „AGROGRAD” Grădinari, declară:

Fostele I.A.S.-uri sunt lăsate în bătaia vânturilor

• „Statul român trebuie să fie ferm în apărarea proprietății și aștept ca Parlamentul să voteze legile agrare strict necesare”

— Domnule director general Dan Lascău, vă întreb dacă e greu să fi coordonatorul unei societăți comercia- le agricole, astăzi, când în România postrevoluționară sunt atâtea legi con- fuze ? !

— Nu e deloc ușor ! Și am să vă spun și de ce. Pentru că în condițiile prezente aceste noi societăți comercia- le încropite pe scheletul fostelor I.A.S.-uri sunt lăsate în bătaia vântu- rilor : situație neplăcută în care guver- nul ne împinge către acționari, iar a- cestia — pentru că și ei au dreptate — ne pun la colț când își cer drepturile ! Așadar, iată-ne între clocan și nico- vală : unul deasupra, altul contrând de jos, iar din lateral ne izbesc : lipsa de motorină, creditul bancar cu dobânzi foarte mari, legile confuze, greșit re- dactate și tendențios interpretate...

— Cine scoate castanele din foc cu mâna dumneavoastră ?

— Și unul și celălalt ! Mai exact, in- compețenții și neștiutorii ori nevolnicii. Referenții guvernamentali agrari pes- te consilierii ministeriali, care nu știu de fapt ceea ce se petrece în agricul- tură. Păi, domnilor, pământul trebuie lucrat, nu lăsat de izbeliște.

— Exact, așa este ! Venind înspre dumneavoastră am văzut mai multe loturi nelucrate, pline de bălării. Cine- va spunea în tren, când ne aflam în hotarul comunei Berzovia, că acolo sunt lăsate în paragină peste 400 de hectare iar unii oameni nu și au primit dreptul de moștenire. Se întrebau dacă e rea voință sau prostie. Sigur, și la dumneavoastră există proprietăți de acțiuni și nu de pământ, ipostază con- siderată ridicolă de majoritatea țărani- lor. Așadar, de când aveți relații cu acționarii și cine sunt ?

— Da, realitatea este umiltoare și nici dacă își propunea cineva să în- curce munca în agricultură nu reușea așa de bine. Noi, la Societatea com-ercială Agrograd conlucrăm cu țărani- acționari de trei ani. Însă suntem legați de mâini și de picioare, deoarece rela-țiile noastre au fost dictate de guvern. Nu noi hotărâm cât să le dăm acțio- narilor la hectar, așa cum nu hotărâm noi al cui pământ îl lucrăm ori ba.

— Câte hectare aveți în prezent în

ventivi de care agricultura româneas- că are atâtea nevoie.

— Care-l deosebirea dintre țaran și fermier ?

— Chiar și eu sunt fiu de țaran și îndrăgesc acest nume. Și când rostesc cuvântul țaran mă gândesc, bunăntes, la țara românească, pentru că țaranul a fost și încă mai este talpa țării. Însă nu se poate vorbi ca și despre clasă socială istorică. Și am să vă spun de ce, explicând unele necesare transfor-

— Cum se prezintă sectorul mecanic ?

— Rău ! Are o cădere catastrofală. La noi, în anul 1986, au fost înregistrate ultimele intrări de tractoare și mașini agricole. Abia în acest an am putut achiziționa trei tractoare U-650, care sunt foarte prost făcute. Au fost fabricate la Uzinele din Brașov. Nu vreau să spun că cerem mașini din import, dar să le facă ai noștri de calitate. Ori să înțeleg că la noi ajung doar rebuturile și cele foarte bune se duc la export ? ! Mai știți...

societatea dumneavoastră ?

— Circa 8 000 de hectare — dintre care 1/2 sunt cu o fertilitate scăzută, specifică zonei de deal și 4 200 de hec- tare aparțin acționarilor.

— Pentru că sunteți specialist în e- conomie agrară, ne spuneți ce viitor vor avea societățile comerciale agrico- le precum a dumneavoastră ?

— Consider că aceste societăți cu ca- pital mixt, adică de stat și privat, vor rezista numai sprijinite permanent de către stat, până când agricultura par- ticulară la avânt, până când vor apă- rea acei fermieri tineri, pasionați și in-

mări. Astfel, cu decenii în urmă, 70 la sută din populația României locuia la țară, vreme când se practica o agri- cultură empirică, după posibilitățile a- celui timp. Acum, desigur, condițiile sunt altele, iar locul țaranului tradi- țional trebuie ocupat de oameni ti- neri, fermieri, care să posede o foarte bună pregătire agricolă, corespunză- toare zilelor noastre. Adică veritabili agricultori care să poată concentra mi- cile suprafețe în ferme rentabile a că- ror productivitate să fie mare, aceasta însemnând un volum și calitate. Eu consider că în primul rând țara are

nevoie de această forță de muncă cali- ficată, care să propulseze agricultura.

— Domnule Dan Lascău, cine ține țara as a în loc ? !

— Nu știu, că ațfel v-aș spune. Dar cred că direcția de înaintare nu e cla- ră. Nu vreau să intrăm în detalii poli- tice, noi facem agricultură. Dar statul român trebuie să fie ferm în apă- rarea proprietății ; atât cea de stat precum și cea a particularilor. În fond este o protecție națională, căci în lume fiecare parlament și guvern apără in- teresele națiunii sale. Vă dau un exemplu : din producția acestui an, de pe 46 de hectare de cireșe noi am re- coltat abia 30 la sută. Diferența a fost jefuită, furată de oameni, cu toată paza asigurată, care a fost amenință- tă, huiduită și bătută. Ce spune poli-ția și procuratura despre acest fe- nomen social ? Eu zic că aces'e efec- te sunt cauzate de motive foarte adânci și periculoase pentru societatea romă- nească.

— Cum vă desfaceți produsele ?

— Consider că societățile comerciale agricole vor trebui să producă, să in- dustrializeze și să comercializeze. Aici aș dori să se înțeleagă că nu e nevoie de intermediari, nici de o centralizare sterilă și păguboasă. Noi am vrea să a- vem o rețea proprie de desfacere in- ternă și una pentru export.

— O condiție primordială este com- petența ! Cum priviți ziua de mâine ?

— Fără o pregătire profesională exemplară nu vom înainta. Cei depă- știți ar trebui să se retragă. Și, slavă Domnului, în agricultura de stat mai sunt atâtea care trag mersul reformei înapoi ! Aștept ca parlamentul să vo- teze legile agrare strict necesare, care au fost făcute și cu ajutorul nostru. Iar odată votate, să fie respectate, ne- condiționat, de justiție, procuratură !!

Rețineți numele unei bestii: COTUNA GRIGORE

• A fost locotenent-colonel de poliție până în 1992. Judecarea lui întârzie

Domnul Ioan Vicu povestește: „Pe data de 13 februarie 1991 am fost arestat preventiv de locotenent-colonel Cotună Grigore, în arestul poliției din Piatra Neamț. Aici am fost torturat, chinuit, pus în cătușe, în lanțuri, bătut crunt, dus la camera de izolare 48 de ore. Am fost torturat timp de 25 de zile. Am fost internat la Spitalul Militar din

Locotenent-colonel Cotuna Grigore i-a arestat și torturat pe Gheorghe Barcan și Ioan Vicu în beciul poliției din Piatra Neamț, în anii 1990—1991.

În ziua de 11 noiembrie 1990 a avut loc un accident de mașină, pe raza comunei Bodești, satul Oslobeni, victima fiind Ioan Cucu, de 60 ani, aflat în stare de ebrietate (a decedat la puțin timp după aceea). Domnul Ioan Vicu s-a trezit acuzat de comiterea accidentului, deși în ziua accidentului a fost împreună cu soția în biserică din Bodești, iar mașina o avea defectă în curte, fapt dovedit cu martori. „Anchetatorul, locotenent-colonel Cotună Grigore, m-a chemat de multe ori, obligându-mă să recunosc că am comis acest accident. M-a amenințat că mă va distruge pe mine și familia mea și că tot mă va face să spun ca el. Martorii mei au fost bătuți, iar unul a fost închis, ca să-l determine să spună cum vrea el”.

Locotenent-colonel Cotuna

Grigore vinde rulmenți, chei, patenți, anvelope, scule în Turcia, aceste obiecte fiind sustrate dintr-o întreprindere de profil din Piatra Neamț de numiții Turnea și Soroceanu, angajați la această întreprindere. Cel care a sesizat furtul, avertizând conducerea întreprinderii, a fost Gheorghe Barcan, gestionar. Ca urmare, a fost arestat, fiind acuzat de furt și torturat de anchetatorul Cotună Grigore, fiind ținut în beciul poliției din Piatra Neamț un an!

Ana Barcan, soția arestatului, spune: „Soțul meu este nevinovat; prin ancheta făcută, lt-col. Cotuna Grigore a vrut să se răzbune pe soțul meu, reținându-i în sarcină fapte pe care nu le-a comis, nepermițându-i să ia cunoștință de conținutul dosarului și nici să aibă contact cu apărătorii. Gestiunea de rulmenți a fost luată de soțul meu în 1989. Caietul de gestiune a fost luat de Turnea, în timpul inventarului. Există fotografia grupului cu care anchetatorul Cotuna a fost în Turcia, în

București și la Spitalul Socola din Iași, prezentând un dezechilibru nervos acut. Acest anchetator de poliție este o fiară cu chip de om, cred că nimeni nu se pricepe mai bine să chinuiască, să tortureze, să distrugă și să nimicească un om, fiind sadic, feroce, de o răutate fără egal și lacom după bani”.

ziua de 27 mai 1990, cu autocar turcesc și a vândut rulmenți și mercur. Anchetatorul Cotuna a recunoscut în ziarul local Acțiunea nr. 185, din 31 ianuarie—6 februarie 1992, că a schimbat în Turcia lei cu dolari; cum e posibil ca un ofițer de poliție să scoată bani românești din țară?! În ziarul Ceahlăul nr. 522, din 8—10 februarie 1992, rezultă încă o dată că soțul meu a descoperit furtul de rulmenți. Dintre cei trei inculpați — soțul meu, Turnea și Soroceanu — soțul meu este principalul vinovat, deși este evident că nu a fost în legătură cu acești escroci. Soțul meu este acuzat că a scos din gestiune materiale în valoare de 2 milioane. Soțul meu este gestionar de 20 de ani. Mai mult, nu înțeleg cum serviciul contabilitate, șef de secție, șef contabil de secție, ingineri care urmăreau producția și consumurile nu sunt implicați? Soțul meu a depus în instanță un memoriu, la data de 1.07.1991, după care a avut mari probleme în arest din partea anchetatorului.

lui. Din memorii rezultă că Turnea îl acuză pe soțul meu; și asta din cauză că el a sesizat conducerea unității în legătură cu sustragerile de rulmenți, situație care corespunde adevărului și care evident nu a fost pe placul anchetatorului răzbunător; în acest sens sunt edificatoare declarațiile lui Atanasiu Florin, Gheorghita Adrian, Virgă Culiță, date în instanța de judecată”.

La data de 20 februarie 1992, prin ordin al ministrului de interne, locotenent-colonel Cotună Grigore, din Inspectoratul de poliție al județului Neamț, a fost trecut în rezervă — nota Biroului de Presă al Ministerului de Interne. La orizont se conturează judecarea locotenent-colonelului în rezervă Cotuna Grigore pentru faptele sale. Se conturează, dar nu prinde viață...

Microreportaj cu pioneze

Ședință cu dulăi la Primăria Capitalei

O doamnă consilier îl interpelează pe primarul general al Bucureștilui: „De ce m-au agresat, dom'le, băieții care șterg parbrize, că n-au vrut pipota mea să le dau mărunțiș, hai?!“ (Ptiu drace, era să zic, am nimerit în Parlament! Hai să vedem ce-a mai fost după asta).

Domnul Halaicu aștepta, cu mâna-n falcă, să-i vină rândul la vorbit, că avea de zis ceva cu bugetul Capitalei, blocat de Prefectură. Hai să dăm mână cu mână, fraților, să dregem bugetul, pare a le spune consilierilor, darăștia nimic, se fac că n-au auzit, povestesc ce-au pățit în drum spre Primărie, că e mult de mers și n-au „mașini personale“ (am încheiat citatul...).

Cel mai supărat din mulți-

mea celor 75 de consilieri zice despre câinii vagabonzi că-i latră prea des pe aleșii poporului și să se ia măsuri dramatice împotriva lor — a câinilor. Rău e că dulăii îi confundă pe oamenii nevinovați cu consilierii și s-a umplut Spitalul Victor Babeș de picioare sau dorsale mușcate. Ultima soluție este să se mute Primăria într-unul din cartierle imputate ale Bucureștiului, ca aici, în centru, câinii n-au discernământ, pe când acolo mușcă selectiv (numai pe cei nevinovați).

După o oră și jumătate de dezbateri furtunoase pe marginea dughenelor, a gunoaierilor și a magazinelor cu basculante la vedere, că pe trotuar nu mai e loc să treacă, ei bine, vine bomba: CORUPȚIA ÎN PRIMĂRIE! Să se dea față-n față, până ne-am înțe-

leapoi toate biletele gratuite pe care le-au luat consilierii pentru concertul lui Michael Jackson! Jos Michael Jackson!

Partea a doua e cu biletele de odihnă și tratament, „care s-au dat vara asta fără transparență, domnilor consilieri!“ Că de ce nu s-au dat și la amărâții ăia de salariați ai Primăriei, care trudează din greu pentru bunăstarea poporului?! Să se dea la toți, asta e!

Domnul Crin Halaicu prezintă situația cu bugetul, după ce povestește cum a decurs întâlnirea cu partea adversă, adică reprezentantul Prefecturii, domnul „vice“ Pleșca: „Ce mai, el a venit cu gașca lui, eu cu gașca mea — zice primarul — și am stat

les“: bugetul Capitalei, de peste 40 de miliarde de lei, a fost blocat, pentru că în „Hotărâre“ există niște cuvinte care nu sună bine. Primăria a scris, articolul 5, „înființate“, iar Prefectura vrea „se înființează“. Al doilea cuvânt, pe care reprezentanții guvernului vor să-l desființeze este cel din anexa A-3, „ARMONTIZM“ (? ? !). Domnul Halaicu zice: „Hai să-l scoatem, că tot n-avem ce face cu el, mai ținea și greutate la dosar!“

Pe urmă s-a trecut la vot și a fost nevoie de pază să nu i-lase pe consilieri să iasă din sala de ședințe.

Pagină realizată de
DAN GHEORGHE

PUBLICATIILE
Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRATIE:

Președinte — director general:
GEORGE ARION

Membri:
Ion D. Goia, Alexandru Păsărin,
Liana Tatos, Liviu Timbus.

Director economic
Marcel Apostolescu

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
EUGEN CHIROVICI

■ POLITICĂ (2560) — Tudor Octavian (șef secție), Marian Ghitau
■ EXTERNE (2560) — Ion D. Goia
■ SOCIAL (2559) — Dorin Sălăjan (șef secție), Gheorghe Barbu, Marin Marian, Brîndusa Nicolae
■ ECONOMIC (2559) — Cristian Buzas
■ CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT (2558) — Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Raluca Vrabie
■ FOTOREPORTERII (2528) — Elena Ghera, Florin Ionita
■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) — Adriana Chirovici, Mirela Fotea, Crina Gorgoi, Adrian Petrescu
■ CORECTURĂ (1453) — Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Valentina Pietraru, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS
REBUSACHE

Redactor șef:
ALEXANDRU PASĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

■ JURIDIC (2600): Corneliu Olteanu
■ FINANCIAR (2143): Avidă Balica, Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Florența Tudor
■ ADMINISTRATIV (2600): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Cretu, Maria Serban
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69)
■ PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE (2634, 2600): Mihai Sândoiu (șef departament), Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu, Călin Mărcușanu, Nineta Olteanu, Florin Petria, Felicia Șerbănoiu, Cristina Topolski
■ DIFUZARE (617.48.91): Manuela Vasiliu (șef departament), Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandos, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava, Nicolae Șerban.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra“ S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 — București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor — Imprimeria CORESI — București

ULTIMA ORĂ

Cum se apără ciolanu' ?
Se oferă Butimanu !

PUBLICATIILE Flacăra

CASA AFACERILOR
P.O. BOX 100, TEL. 713 / 40-1002 / 01007
PIATRA NEAMȚ

INVITAȚIE

Mercurii 15 septembrie, la orele 18.00, la s.c. CASA AFACERILOR s.a., va avea loc deschiderea festivă a PAVILIONULUI EXPOZIȚIONAL împreună cu lansarea suplimentului revistei FLACĂRA dedicat județului NEAMȚ.

A doua zi la aceeași oră și în același loc, împreună cu BURSA ROMÂNĂ DE MĂRFURI, va avea loc Simpozionul „BURSA, MECANISM AL ECONOMIEI DE PIAȚĂ”.

Am fi bucuroși dacă ați fi oiașii de noi!

DIRECTOR GENERAL
George ARION

DIRECTOR
Florin ISACHEVICI

Media Plus srl

Dacă Dumneavoastră știți CE doriți, noi știm CUM, CIND și PRIN CE MIJLOACE să acționăm pentru ca produsele sau serviciile oferite de firma dumneavoastră să dobândească o aureolă aparte.

+ Filme publicitare
+ Spoturi pentru televiziune
+ Grafică publicitară
+ Tehnoredactare computerizată
+ Carti de vizită
+ Hirtie antel
+ Campanii publicitare complexe
+ Difuzare materiale publicitare in massmedia

BUCUREȘTI, str. Galaction, nr.84, sect.1 ☎ (01)666.21.52 / 688.61.12